UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bucolicorum. P. Virgilij Maronis luculentissima ac familiaris vocabulorum explanatio

Vergilius Maro, Publius

Anduerpiæ, 1521

urn:nbn:de:hbz:466:1-30564

Visual Library

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

F. IX.
16

Th. 5971.

E IX
16

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ERZBISCHÖFL.
AKADEMISCHE
BIBLIOTHEK
LEOSTR. 21
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Michael roppens Carmelita Geraldimontanus est custos huius libri

Jo. Roffensis contra Lutheri capt. Babyl.
contra Luth. de fide et operibus.
contra Lutheri 41. articulos.
De aqua benedicta et Vita Beata.
De patientia Bapt. Mant.
Ejusdem de Fortuna.
Bucolica Virgilij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bucolicorum. P. Virgilij

Maronis Iuculentiſſima ac familiaris vocabulorum explanatio. Per Hermannū Torrentinū.

VIRGILIVS DE SEIPSO.

Melliſluum quiſquis Romanum neſcit homerum
Me legat, & lecto credat vtcunq; ſibi.
Illius immenſos miratur Græcia campos.
At minor eſt nobis, ſed bene cultus ager
Non miles, paſtor, curuus non deſit arator
Hæc graijs conſtant ſingula, trina mihi.

IDEM.

Paſtor arator eques, paui colui ſuperaui
Capras rus hoſtes, fronde ligone manu.

Anno. M. CCCCC. XXI. XV. Martij.

G V

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

PROEMIVM.
In. P. Virgilij Maronis Bucolica Hermanni Tortentini Commentarij.

Virgilij natalis ⁊ patria

VIgilius Maro, Latinorũ poetarũ facile princeps natus fuit. Cn. Pompeio. M. Licinio craſſo primũ ꝯſulibus Idibus Octobribus in pago qui andes appellať/nõ longe diſtans ab vrbe Mantua. Parentes hẽbuit modicos ⁊ ruſtice rei ſtudioſos/ipſe tñ ingenij bonitate litterarũq; flagrantia clarus immo clariſſimus euaſit. Auguſtoq; Cęſari charus fuit. Nã cũ ⁊ latinis ⁊ grecis litteris apprime eſſet edoctꝰ ad poeticẽ ſe ꝯtulit Adhuc fere puer in baliſtam latronẽ hoc diſtichon ſcripſit. Monte ſub hoc lapidũ tegiť baliſta ſepultus Nocte dieq; tutũ carpe viator iter. Deinde adoleſcẽs Moretũ Culicẽ ⁊ alia ſcripſit opuſcula. Annos ãt octo ⁊ viginti natus Aſinij Pollionis hortatu Bucolica ſcribere cepit: trienniõq; ꝑfecit. Quoꝝ ſcribendoꝝ cauſa hęc fuit Auguſtus Cęſar agros Cremonenſiũ q̃ hoſtibus ipſius fauerãt militibus ſuis dederat. Sed cũ agri illi militibus nõ ſufficerẽt additi ſunt eis agri Mantuani q̃ erãt ꝓximi. Virgilius itaq; ſuo quoq; priuatus agro Romã venit ⁊ interuentu Pollionis ⁊ alioꝝ procerũ agrũ ſuũ recuperauit/qđ in ęcloga prima ⁊ alijs quibuſdã locis apte oſtendit ⁊ Auguſto gratias agit.

Bucolica

¶ Bucolica vero interpretanť paſtoralia. i. colloquia ł carmina paſtoꝝ. Nã bucolicos grece dr̃ boũ paſtor. Vñ bucolicus. i. paſtoralis ł ad bucolicũ ꝑtinens. Apud grecos bucolica ſcripſit Theocritus Sidus/quẽ Virgilius imitatus ẽ/⁊ multa illius carmina in latinũ traduxit. Diuiduntť ãt Bucolica in decẽ particularia carmina q̃ vocanť ęcloge/licet vulgo ſcribanť ęgloge. Sed Neſtor Nouarinſis oſtendit c nõ g debere eſſe ſecundã litterã.

Ecloga

¶ Aecloga interpretať eloquiũ teſte Joanne Caſtrono. Itẽ cũ tria ſint genera dicendi ſiue ſcribendi autore Tullio. Humile ł tenue/temperatũ ł mediocre/grandiloquiũ ł ſublime. Virgilius aptiſſime vſus ẽ his tribus generibus. Nã bucolica ſcripſit humili ſtilo ꝓut exigebat materia. Georgica ãt mediocri. Eneada vero ſublimi ſtilo ꝯpoſuit. A Bucolicis igiť auſpicanda poeſis ẽ qđ Itali faciũt apud quos pueri Bucolica ediſcũt/ob idq; litterati atq; diſcreti iuuenes euadũt. In nr̃a vero barbarie perrarus ẽ etiã ꝓuectus in philoſophia q̃ bucolica teneat. Immo qđ indignius eſt multi nephas arbitranť poeſim legi/ſine q̃ tñ nemo litteratus fieri/nemo priſcos illos theologos intelligere poteſt. Nos igiť ob adoleſcentũ ſtudioſoꝝ qualemcũq; ꝓfectũ/iſta diuino freti fauore collegimus/ vt quibꝫ audiendi Virgilij copia nõ dať ſaltẽ legendi illius aliqua ſit facultas/⁊ vt ꝑ ſeipſos vtcũq; intelligãt quibus deeſt vnus interpres. Nã his bucolicis (q̃ principiũ poeſeos ſunt) intellectis ⁊ cognitis facilior erit ad alia maiora ꝓgreſſio. Faceſſat igiť inuidia/ſileãt emuli/quibꝫ vnus is labor ẽ/alioꝝ labores carpere/cũ ipſi nihil in mediũ afferãt niſi forte alijs ablatũ ⁊ qđ intollerabile ſcelus ẽ clã lectitãt atq; diſcũt qđ palã vellicãt atq; vituperãt Sed hos cũ ſua ſtultitia vł potius malicia relinquamus indigni ſunt eñ de quibus verba fiant.

P. Virgilij Maronis Bucolica Aecloga prima, Cuius interlocutores ſunt Melibæus & Tityrus.

Melibęus

Tityre tu patule recubans ſub tegmine fagi
Siluestrem tenui muſam meditaris auena
Nos patrie fines & dulcia linquimus arua
Nos patriā fugimus tu Tityre lentus in vmbra.
Formoſam reſonare doces Amaryllida ſiluas.

¶ In hac ęcloga pͥma duo mantuani paſtores inducunt. vnus triſtis .i. melibeus exiens patriā cū ſuo grege. Alter vero .ſ. tityrus letus gregē ſuū in paterno rure paſcēs. Melibęus igit̄ Tityrū ſic alloquit̄. ¶ Conſtru. O (Tityre tu recubās) .i. iacēs (ſub tegmine patule fagi) .i. illius arboris expandentis ramos ſuos (meditaris) .i. exerces (ſiluestrē muſam) .i. ruſticū carmē (tenui auena) .i. ſub tili phyſtula (nos) alij paſtores (linquimus fines patrie) nr̄e: ⁊ linqmus (dulcia arua) .i. agros nobis placētes (nos etiā fugimus patriā) O (tityre tu lentus) .i. ocioſus l' ſecurus (in vmbra) .i. ſub frondibus (doces ſiluas reſonare formoſam amaryllida) .i. illā mulierē amicā tuā. ¶ Nō q̄ tityrus hic ſt̄ virgiliū q̄ vt dictū ē agros ſuos receperat ab auguſto: ⁊ ideo quiete ſedebat cū alij expellerentur.

¶ Patulus .i. aptus aut diffuſus ⁊ latus a ꝟbo pateo q̄ ſcat aptus ſum. ¶ Fagus ē arbor glandifera cuius fructus olim edebat̄. Vn̄ dr̄a greco ꝟbo phago: qđ ē comedo. ¶ Meditari ē cogitare vt in pͥmo eneydos. Quo circa capere an̄ dolis ⁊ cingere flamma Reginā meditor. Etiā ſt̄ exercē: vt hoc loco. ¶ Muſa grecū nomē ē / ⁊ ſt̄ carmē vt hic l' deā carminis Vn̄ ſcđm poetas ſunt nouē muſe inuētrices oīm bonarū artiū. ¶ Auena ē ſpēs frumēti ⁊ infra. Steriles dn̄ant auenę. Ponit̄ tn̄ ſepe ꝓ phiſtula vt hoc loco. ¶ Patria eſt locus naturalis. vt Colonia ē patria mea. ¶ Aruū ē pars agri q̄ ſerit̄. ¶ Lentus ē flexibilis vt infra. Lenta ſalix. accipit̄ ꝓ tardus ⁊ ꝓ ſecurus l' ocioſus. Hinc lentare .i. flectere ⁊ lenteſco lentus fio. ¶ Vmbra ē obſcuritas ⁊ etiā qđ facit obſcuritatē vl' qđ impedit ſolē. vt frondes arboꝝ. Vn̄ vmbella inſtrumentū qđ eſtu tenet̄ ꝯtra ſolē ne facies ledat̄. ¶ Amaryllida ē accūs grecus a nō amaryllis ⁊ ē ſenſus. Tu ita alte canis amaryllida vt ſilue reſonent hoc nomen. Nam in ſyluis ſit reſonantia vocis que dicitur echo.

Patulus | Fagus | Meditor | Muſa | Auena | Patria | Aruum | Lentus | Vmbra | Amaryllida

Tityrus

O melibeæ deus nobis hæc ocia fecit
Namq̨ erit ille mihi ſemper deus, illius aram
Sæpe tener noſtris ab ouilibus imbuet agnus
Ille meas errare boues vt cernis, & ipſum
Ludere que vellem calamo permiſit agreſti.

¶ Tityrus melibęo reſpondet oſtendēs q̄ bn̄ficio cęſaris quē deū ſuū vocat retinuerit bona ſua. ¶ Conſtru. O (melibeę deus fecit nobis hęc ocia) .i. ſecuritates vt nō timeā hoſtes ſicut tu ⁊ alij (nāq̨ ille) auguſtus (erit mihi ip deus) .i. colā eū ſꝑ vt deū (tener agnus ab ouilibꝫ nr̄is ſępe imbuet) .i. implebit (arā illius) .i. altare dedicatū cęſari (ille) cęſar (pmiſit meas boues) .i. vaccas (errare) .i. ſine timore paſci (vt cernis) .i. ſicut vides (⁊ pmiſit meipm ludere agreſti calamo) .i. cantare ruſtica carmina (q̄) .i. quęcūq̨ (vellē ludere). ¶ Nō q̄ cęſar Auguſtus ita dilectus fuit rome vt etiā viuus coleret̄ ꝓ deo Vn̄ ad ipm ita ſcripſit Horatius. Preſenti tibi diuinos largimur honores, Iurandaſq̨ tuū p nomē ponimus aras. poſtea tn̄ Auguſtus admonitus a Sibylla diuinos honores reſpuit vt q̄dā ſcripſerūt. ¶ Ociū ē ceſſatio ab ope. Cice. Rome ſummū ociū ē: ſed ita

Auguſtus | Ocium

vt honeſtū negotiū malles. ponit̄ p̄ tranquillitate l' ſecuritate: ſicut negotiū p̄ tur-
Ouile batione ꝛ moleſtia. ¶ Ouile ē ſtabulū ouiū ſicut equile ſtabulū equoꝝ ꝛ porcile
Imbuo porcoꝝ. Imbuo ſꝫ inchoo Ouidi. Ipſe tuū p̄mus imbue dixit opus. etiā ē infun
Bos dere ꝛ implere Salu. Animus imbutus malis artibꝫ. ¶ Bos ꝛ taurū ꝛ vaccā ſꝫ
Calamus licet ſepius accipiat̄ p̄ tauro caſtrato. ¶ Calamus grecū ē ſ͞ficās arundinē/ſed
ponit̄ p̄ phyſtula vt hic. Itē p̄ penna ſcriptoria Perſius. Tunc querit̄ craſſus
calamo ꝙ pendeat humor. Itē p̄ ſagitta vt infra. Fregiſti ꝛ calamos.

Melibæus Non equidem inuidio, miror magis, vndiqꝫ totis
Vſqꝫ adeo turbatur agris, en ipſe capellas
Protinus æger ago. Hanc etiā vix Tityre duco
Hic inter denſas corylos modo nanqꝫ gemellos
Spem gregis, ah ſilice in nuda connixa reliquit
Sæpe malum hoc nobis, ſi mens non læua fuiſſet
De cœlo tactas memini predicere quercus
Sæpe ſiniſtra caua predixit ab ilice cornix
Sed tamen iſte deus quis ſit da Tityre nobis.

¶ Conſtru. (Equidē). i. ego qdē nō (inuideo) tibi iſtā p̄ſperitatē (magis). i. ſed (miror) ſcꝫ ꝙ oībꝫ alijs turbat; tu ſolus agis quietē (turbat̄). i. turbatio fit (vſqꝫ adeo). i. tā valde (totis agris). i. oībus locis (vndiqꝫ). i. ex oī parte (en ego ipſe ęger ago capellas). i. duco capras (p̄tinus). i. longe a patria. O (tityre etiā vix duco hāc) capellā debilē (nāqꝫ ipſa ɔnixa). i. enixa (mō). i. paulo añ (gemellos). i. duos fętus (ſpē gregis). i. maſculū ꝛ fęminā de quibꝫ ſperauerā mihi futurū gregē (hic inter denſas corilos (reliqt) eos (in nuda ſilice). ſ. qꝛ eos portare nō potui ꝛ oportebat fugere: his v̄bis ſingulis mouet magnā ɔmiſerationē ſui. Sequit̄ (memini quercus tactas de cęlo). i. fulminatas (predicere). i. predixiſſe (nobis ſ. pe hoc malū ſi mens nō fuiſſet leua). i. ſtulta ꝛ nō ɔſiderās (ſed tñ) o (tityre

Inuidere da). i. dic (nobis quis iſte deus). ¶ Inuidere ē dolere de alicuius bono l' nō poſ
Adeo ſe pati ꝙ alius bñ habeat. Et iungit̄ dtō ꝛ accō. vt inuideo tibi hāc rē. ¶ Adeo ē
Turbatur aduerbiū quantitatis ſ͞ficās tā l' tā valde Vñ vſqꝫ adeo qd̄ idē ē. ¶ Turbat̄ ē im
p̄ſonale v̄bū ꝛ melius legit̄ turbat̄ qd̄ ad oēs p̄tinet ꝙ̄ turbamur qd̄ ad paucos.
Capella Nā cōis erat clades mantuanoꝝ. ¶ Capella ē diminutiuū nomē a capra. Vul-
Corylus gus male vtit̄ capella p̄ ſacello. ¶ Corylus ē arbor p̄ferens nuces auellanas.
Gemelli ¶ Gemelli ſunt duo ſimul nati de vna fęia Gemellos ſpem gregis /ē appoſitio.
Memini ¶ Memini qꝛ preteriti tp̄is ē: melius iungit̄ ei infinitiuus preſentis tp̄is ꝙ̄ preteriti vt hic infra. Cantando puerū memini me ɔdere ſoles Teren. Ego illā memini videre forma bona De cęlo tactas ꝛc̄. Antiqui putabāt fulminationē ſ͞ficare infortuniū illoꝝ quoꝝ res eſſent fulmine tacte. Da ponit̄ hic p̄ dic: ſicut alibi accipe p̄ audi poſuit.
Leuus ¶ Leuus ē id ꝙ ſiniſter. vñ leua dr̄ ſiniſtra. Accipit̄ etiā leuus p̄ ſtultus ꝛ p̄ ɔtrarius. vt Leua numina.

Tityrus Vrbem quam dicunt Romam Melibeæ putaui
Stultus ego huic noſtræ ſimilem, quo ſæpe ſolemus
Paſtores, ouium teneros depellere fœtus
Sic canibus catulos ſimiles, ſic matribus hædos
Noram, ſic paruis componere magna ſolebam
Verum hæc tantum alias inter caput extulit vrbes
Quantum lenta ſolent inter viburna cupreſſi.

¶ Tityrus interrogatꝰ a melibeo q̄s deus ei preſtitiſſet auxiliū. Primo rn̄det de loco vbi ille morat᷑.ſ.vrbe roma quā ſumme laudat. ¶ Conſtru. O (melibee ego ſtultus putaui vrbē quā dicunt).i.vocāt (romā) eſſe ſimilē (huic nr̄e) vrbi.ſ. mantue (q̄).i.quā vrbē: nos (paſtores ſolemus ſepe depellere).i.a matribꝫ ſuis ducere cā vendēdi (teneros fetus ouiū).i.agnos (ego norā ſic catulos).i.fetus canū eſſe (ſiles canibꝫ ⁊ hedos ſiles eſſe matribꝫ ſuis).i.capris ⁊ (ſolebā ſic ꝯpo nere).i.ꝯparare (magna paruis).ſ.rebꝫ (Verū).i.ſed (hec) roma (extulit caput).i.exaltata ē (inter alias vrbes tm̄).i.tā valde (quantū cupreſſi ſolēt) extollere ca put (inter lenta viburna) illos frutices.i.roma tm̄ excellit alias vrbes quantū cu preſſus excellit viburnū. Nō ꝙ tityrus laudando romā laudat etiā Ceſarē prin cipē rome. ¶ Vrbs ē quelibet magna ciuitas. vt vrbs carthago. vrbs mantua. Sed ꝑ ſe poſitū ꝑ excellentiā ſꝫ romā. ¶ Stultus dr̄ nō valde ſapiens. Fatuus vero q̄ nihil ſapit. ¶ Quo ē hic aduerbiū relatiū ⁊ refert nomē. ¶ Fetus dr̄ oīs partus cuiuſlibet aīalis. vt Fetus auiū/ouiū/caprarū. hinc fetura de qua infra. ¶ Catulus ꝓprie dr̄ pullus canis/ſed accipit᷑ ꝓ pullo cuiuſlibet aīalis indomiti Vn̄ legimus catulos leonū/ſerpentū/⁊ muriū. ¶ Hedus ē pullus capre. cuius diminutiuū ē hedulus. ¶ Componere ē duo ꝟ plura in vnū ponere. Etiā ē ꝯpa rare vt hic. Itē ſꝫ claudere vel finire vt infra. Nō nr̄m inter vos ⁊c̄. ¶ Cupreſ ſus vel cypreſſus ē arboris ſpecies/cuius lignū nō ſentit cariē. ¶ Viburnū eſt ſpecies fruticis breuiſſime.

Vrbs | Stultus | Fetus | Catulus | Hedus | Componere | Cupreſſus | Viburnum

Melibeus

Et quæ tanta fuit Romam tibi cauſa videndi

Tityrus

Libertas, quæ ſera, tamen reſpexit inertem
Candidior poſtꝗ̄ tondenti barba cadebat.
Reſpexit tamen & longo poſt tempore venit
Poſtquā nos Amaryllis habet Galathea reliquit
Namqꝫ fatebor enim, dum me Galathea tenebat
Nec ſpes libertatis erat, nec cura peculi
Quamuis multa meis exiret victima ſeptis
Pinguis, & ingratæ premeretur caſeus vrbi
Non vnquā grauis ære domū mihi dextra redibat.

¶ Hic melibeus querit a tityro dicēs. ¶ Conſtru. (Et q̄ tanta cā vidēdi romā fuit tibi) cui tityrus rn̄det (libertas).ſ. fuit mihi cā vidēdi romā (q̄) libertas (reſ pexit) me (inertē ſera).i. poſt longū tp̄s. ſed (candidior).i. pulchrior (poſtꝗ̄ bar ba cadebat) mihi (tondēti).i. q̄ tondebat. libertas inꝗ̄ (reſpexit me ⁊ venit longo tp̄e poſt).i. poſtea.ſ. (poſtꝗ̄ amaryllis habet nos ⁊ galathea reliquit) nos (nāqꝫ dū galathea tenebat nos).i. ꝗ̄diu manſi mantue (nec ſpes libertatis erat mihi: nec cura peculij erat mihi).i. nihil habebā (ꝗ̄uis multa pinguis victima exiret ſeptis).i. ouibꝫ meis (⁊ pinguis caſeus ꝑmeret᷑).i. formaret᷑ a me ingrate (vrbi).i. mantue: tn̄ (dextra nō vnꝗ̄ redibat mihi domū grauis ere).i. plena pecunie. ¶ Libertas ē ptās viuēdi vt velis cui opponit᷑ ſeruitus ¶ Serus dr̄ poſt longū tp̄s veniēs. vt ſerus ver̄ teuto, ſpade. Etiā ſꝫ faſt ſpeet Quinti. Medicina mor tuorꝫ ſera ē. Hinc aduerbiū ſero. ¶ Iners dr̄ piger ꝟ negligens ⁊ ſine arte. Ton dere ē forfice abſcindere ꝟ breuiare. nā radere ē cultello penitus tollere veteres nō radebāt barbā vt nos ſed tondebāt vn̄ tonſores dicti. Et nō ꝙ etiā q̄ tondet᷑ dr̄ tondere. vt in Geor. Cinyphij tondēt hirci. ¶ Poſt ē aduerbiū. longo poſt tp̄e ꝟ ſm̄ Serui. ē achaiſmos figura q̄ prepoſitio mutat caſum. ¶ Galathea.i. lactea dea fuit amica poete in mantua. ¶ Peculiū dr̄ ꝓpria pecunia. vn̄ peculiaris.i. ꝓprius ꝟ ſeris. ¶ Septū dr̄ quilibet locus circūſeptus ⁊ ꝯcluſus. vt ouile/hortus

Libertas | Serus. Iners. | Tondere | Radere | Poſt | Galathea | Peculium | Peculiaris | Septum

Melibęus Mirabar quid mœſta deos Amarilli vocares
Amaryllis Cui pendere ſua patereris in arbore poma
Tityrus Tityrus hinc aberat, ipſe te Tityre pinus
Ipſi te fontes, ipſa hæc arbuſta vocabant
Quid facerem? neq; ſeruitio me exire licebat
Nec tam præſentes alibi cognoſcere diuos
Hic illum vidi iuuenem Melibeæ, quotannis
Bis ſænos; cui noſtra dies altaria fumant
Hic mihi reſponſum primus dedit ille petenti
Paſcite vt ante boues pueri ſummittite tauros.

Nūc melibe⁹ alloquit̄ amaryllidē dī. ¶ Conſt. O (amarylli) nup̄ ego (mirabar q̄d). i. ꝓpter q̄d tu (męſta). i. dolēs (vocares). i. inuocares deos / ⁊ mirabar (cui patereris poma pendē in ſua arbore). i. quē expectabas cui reſeruabas poma. Tūc rn̄det amarillis / nō mireris hoc q̄ (tityrus aberat hinc) Deīn ipm̄ tityrū alloquēs ait. O (tityre ipe pinus). i. arbores ille (vocabāt te) ⁊ ipi fontes vocabāt te (hęc ipa arbuſta vocabāt te) Tūc rn̄det tityrus (q̄d facerē) q̄ (neq; licebat me exire ſeruitio). i. relinquē mantuā (Nec licebat cognoſcē alibi). i. alio loci q̄ȝ romę (deos tā p̄ntes). i. efficaces ad auxiliū. O melibeę (vidi hic). i. romę (illū iuuenē). i. cęſarē (cui). i. ad cui⁹ honorē (nr̄a altaria fumāt). ſ. ſacrificio (quotānis). i. ſingulis annis (bis ſenos dies). i. duodeci dieb̄. i. cui ſingulis menſib̄ p̄ oēm vitā meā ſacrificabo Ille cęſar dedit (p̄mus hic). i. romę (reſponſū) ſequēs (mihi petenti) Etiā ſequunt̄ v̄ba cęſaris ad tityrū ⁊ ſuos. O (pueri paſcite boues vt añ feciſtis: ⁊ ſūmittite). i. ſub iugū mittite tauros.
Męſtus gręcus vtū̃s ¶ Męſtus a ū dr̄ valde triſtis. iū męſticia magna triſtitia. Amarylli ē vtū̃s grecus. Nā grę̨ca noīa in is deſinētia faciūt vtm̄ in i breue. vt alexis o alexi. daphnis o daphni. phillis o philli ⁊c.
Pinus Pinus ē arbor alta hn̄s folia ſicut capillos.
Arbuſta Arbuſta ſt̄ breues arbores ⁊ nouelle. p̄ pinus accipimus hic p̄ncipes / p̄ fontes ſapiētes / p̄ arbuſta plebē. Nā oēs deſiderabāt virgiliū.
Exire ¶ Exire ſępius iungit̄ abltō vt hic ⁊ paulo añ inuenit̄ etiā cū accō Sta. Campū exire vetat. ita ⁊ Ouidi.
Preſens ¶ Pn̄s qn̄q; dr̄ efficax ł mox iuuās vt pn̄s medicina. pn̄s venenū.
Diuus ¶ Diui dicunt̄ deificati ł ſcti in cęlo. vt diuus paulus. diua virgo Maria. Iū̃ adiectiū̃ diuinus: nā diuus ē ſubſtātiū̃.
Sūmittere ¶ Sūmittere ē ſubijcē ł ſub iugū mittere Iuue. Sūmitte caput ceruice parata ferre iugū Iū̃ ſummiſſus. i. humilis ł nō altus. etiā ſummittere ē clam mittere.
Taurus ¶ Taurus ē bos maſculus ł mas vaccarū. Eſt etiā mons ſicilie ⁊ ſignū celeſte.

Melibęus Fortunate ſenex, ergo tua rura manebunt
Et tibi magna ſatis, q̄uis lapis omnia nudus
Limoſoq; palus obducat paſcua iunco
Non inſueta graues tentabunt pabula fetas
Nec mala vicini pecoris contagia ledent
Fortunate ſenex hic inter flumina nota
Et fontes ſacros frigus captabis opacum
Hinc tibi quæ ſemper vicino ab limite ſepes
Hybleis apibus florem depaſſa ſalicti
Sæpe leui ſomnum ſuadebit inire ſuſurro

Hinc alta ſub rupæ canet frondator ad auras
Nec tamen interea raucæ tua cura palumbes
Nec gemere aeria ceſſabit turtur ab vlmo

¶ Hic melibæus tityro gratulat̄ bonā fortunā ⁊ eius voluptates enūerat dicēs ¶ Conſtru. O (fortunate ſenex ꝙ rura tua manebūt ⁊ ſatis magna tibi: quāuis nudus lapis obducat) .i. circūdet vl̄ repleat (oīa paſcua: ⁊ palus) .i. aqua obducat oīa paſcua (iunco limoſo) .i. pleno limo (pabula inſueta) .i. inſolita (non tentabūt) .i. periculo exponēt (graues fœtas) .i. grauidas oues l̄ capras (nec mala ꝯtagia) .i. attactus l̄ ſcabies (vicini pecoris) .i. aliarū ouiū l̄ caprarū (ledent) .i. nocebunt tuo pecori. O (fortunate ſenex tu captabis) .i. ſępe capies (opacū frigus) .i. refrigeriū in locis vmbroſis (hic inter flumina nota) .i. chara tibi (⁊ inter fontes ſacros) .i. ꝯſecratos alicui numini (hinc) .i. ab hac parte (ſepes q̄ ē tibi ſp̄ ab limite) .i. termino vicino (depaſta florem ſalicti) .i. ſalicū ab (hybleis apibus) .i. apes depaſte ſunt flores ſalicū in ipſa ſepe: ſepes inq̄ꝫ (ſuadebit) tibi ſępe (leui ſuſurro) .i. ſono apum (inire ſomnū) .i. vt dormias (frondator canet hinc) .i. ab hac parte (ad auras) .i. in die vel alta voce (ſub alta rupe) .i. in alto monte (Tū rauce palumbes tua cura) .i. quas diligis: nō ceſſabunt (interea) .i. inter hoc tp̄s (nec turtur ceſſabit gemere ab vlmo aerea) .i. alta illa arbore. ¶ Fortunatus dr̄ cui arridet fortuna. Infortunatus q̄ patit̄ infortuniū. ¶ Palus ē aqua nigra. ¶ Limoſus limo plenus l̄ ſordidus. ¶ Iuncus een bieze: a v̄bo iungo q: iunciſ iungit̄ ⁊ ligat̄ aliquid. ¶ Pabulū ē q̄ paſcunt̄ aīalia. vt fœnū ⁊ ſimilia. ¶ Fœtus a ū .i. plenus ⁊ fertilis. In p̄mo ęnei. Loca fœta furentibus auſtris. Itē fœta dr̄ fœīa q̄ breui pariet vl̄ peperit. Vñ cauſa certitudinis hic apponit̄ grauis. vt ſciamus fœtā hic dici q̄ pariet. ¶ Contagiū ē morbus q̄ tactu ſuo nocet. vt ſcabies. Dicit̄ etiā ꝯtagio Iuue. Dedit hanc ꝯtagio labem. ¶ Opacus .i. obſcurus. ęnei. li. ij. Defenſi tenebris ⁊ dono noctis opace. Itē frigus dr̄ opacū: q: in opacis locis magis ē. ¶ Limes ē terminus agri. ¶ Hybla ē mons in ſcicilia floribꝫ ⁊ apibꝫ abundans. vñ apes dicunt̄ hybleę / q: in hybla frequentes ſunt. ¶ Salictū ē locus vbi multe ſunt ſalices. ¶ Suſurrus ē ſonus q̄ nō ꝓcul audit̄. Vñ ſuſurrare .i. ad aurē loqui. ¶ Rupes ē ſaxū vl̄ mons ſaxoſus. ¶ Frondator q̄ frondes in pabulū colligit. ¶ Palūbes ē colūba ſilueſtris in arboribꝫ nidificās. dr̄ etiā palūbus l̄ palūba. ¶ Vlmus ē arbor alta ⁊ ſterilis teu. berckē boem. vñ legimus (virgas vlmeas.

Fortunatꝰ
Palus
Limoſus
Iuncus
Pabulum
Fœtus. Fœta.
Contagium
Contagio
Opacus Limes
Hybla Salictū
Suſurrus
Rupes
Frondator
Palumbes
Vlmus
Tityrus

Ante leues ergo paſcentur in ætheræ cerui
Et freta deſtituent nudos in littore piſces
Ante pererratis amborum finibus exul
Aut ararim parthus bibet aut germania Tigrim
Quam noſtro illius labatur pectore vultus.

¶ Enarratis a melibeo bonis q̄ tityrus obtinuit bñficio cęſaris. tityrus dt̄ ſe ſp̄ memorē ⁊ gratū fore. ¶ Conſtru. (Ergo cerui añ paſcent̄ leues in ęthere ⁊ freta) .i. maria (añ deſtituēt) .i. deponēt (nudos piſces in littore q̄ꝫ vultus illius cęſaris labat̄) .i. cadat de (nr̄o pectore) ⁊ exul parthus añ bibet ararim fluuiū germanie (aut germania) .i. germanus aliq̄s (añ bibet tigri) fluuiū parthoꝝ (finibꝫ amboꝝ) .i. parthoꝝ ⁊ germanoꝝ (ꝑerrat) .i. ꝑcurſis q̄ꝫ vultus illius labat̄ nr̄o pectore. Senſus ē: p̄us ꝯtingēt impoſſibilia q̄ꝫ ego cęſaris obliuiſcar. Añ ē hic aduerbiū. ¶ Fretū dr̄ anguſtū mare dictū a feruore. Pererro .i. errādo ꝑcurro. Parthus dr̄ aliq̄s de parthia q̄ ē regio oriētalis circa babyloniā. Germania ē regio nr̄a ſeptētrional̄ hñs ab oriēte dacos / ab occidēte gallos / a meridie italos / a ſeptētrione ſarmatas. Araris l̄ arar ē fluuius burgūdie q̄ nūc vulgo vocat̄ ſagona. Tigris ē rapidiſſimus fluuius ī armenia. ē etiā fera velociſſima de q̄ infra dicet̄

Fretū Pererro
Parthus
Germania
Arar
Tigris

Melibęus

At nos hinc alij ſitientes ibimus aphros
Pars ſcythiam & rapidum cretæ veniemus oaxem
Et penitus toto diuiſos orbe britannos
En vnq̧ patrios longo poſt tempore fin[…]s
Pauperis & tuguri congeſtum ce[…]pite […]lmen
Poſt aliquot mea regna videns mirbo[…] ariſtas
Impius hæc tam culta noualia miles habebit
Barbaras has ſegetes, en quo diſcordia ciues
Perduxit miſeros, en quis conſeuimus agros
Inſere nunc melibeæ pyros, pone ordine vites
Ite meæ quondam fœlix pecuſq̧ capellæ
Oon ego poſt hac viridi proiectus in antro
Dumoſa de rupe procul pendere videbo
Carmina nulla canam, nec me paſcente, capellæ
Florentem cythiſum aut ſalices carpetis amaras.

¶ Hic melibęus ſuã ꝛ alioꝝ mantuanoꝝ miſeriã deplorat dicẽs Tu ꝗ manebis
in tuis locis natalibꝫ. ¶ Conſtru. (At). i. ſed (nos ibimus hinc alij aphros ſitien
tes). i. ad illũ ppl'in in calidiſſima regione morantẽ (pars). i. aliq̃ (veniemus) ad
(ſchythiã) regionẽ frigidiſſimã ꝛ ad (oarẽ) illũ fluuiũ (rapidũ crete). i. q̃ fluendo
rapit ſecũ cretã vł arenã ꝛ veniemus ad (britãnos diuiſos penitus). i. omnino a
(toto orbe) q2 circũdati ſũt mari/ (En) ego (vnq̧) vidẽs (patrios fines poſt longo
tpe) ꝛ (vidẽs poſt aliquot ariſtas). i. annos (culmẽ). i. tectũ (paupis tugurij ꝯge
ſtũ). i. ꝯpoſitũ (ceſpite). i. de fruſtis terre Q̃d tuguriũ fuit (mea regna). i. vbi ego
dñs fui (mirabor). i. admirandũ dicã (impius miles habebit hęc noualia). i. no-
uos agros (tã culta). i. tã bñ parata. ꝛ (barbarius). i. alienus (habebit has ſege
tes). ſ. meas (En q̃). i. ad qđ malũ (diſcordia pduxit miſeros ciues) En quis. i.
quibꝫ hoĩbꝫ (ꝯſeuimus). i. ſeminauimus (agros noſtros) q̃ſi dicat Nos laborauĩ
mus vt ipſi impij haberẽt fruges. Deĩn ſeipm alloquit̃ ꝛ arguit ſe vani laboris
dicẽs. O (melibeę inſere nũc pyros: pone vites ordine) q̃ſi dicat iſtud feciſti fru-
ſtra. O (meę capellę) q̃ fuiſtis quondã fęlix pecus (ite). i. pcedit ad ignota loca
(Ego nõ videbo vos poſt hac pendẽ de dumoſa rupe pcul pieċtus). i. iacẽs in
viridi antro (canã nulla carmina) ſicut ſolebã: ꝛ o (capellę nõ carpet; florentẽ cy
thiſum ꝛ amaras ſalices me paſcẽte). i. dũ ego paſcã vos: q̃ſi di. poſt hac nõ ha-
Apher bebitis tã bona paſcua ꝗ̃ habuiſtis. ¶ Apher dr̃ aliquis ex aphrica q̃ eſt tertia
Scythia pars orbis ad auſtrũ ſita vbi ſol calidiſſimus ẽ. ¶ Scythia ẽ regio frigidiſſima
Oaxis in ſeptentrione cuius pars ẽ liuonia ꝛ ruſcia. ¶ Oaxis ẽ fluuius meſopotamie.
Britanni Oaxũ vero oppidũ crete inſulę: ſed hic creta ſit albã terrã. ¶ Britanni ſũt q̃ nũc
vocant̃ angli Nã anglia quondã dicebat̃ britannia. Et nõ ꝙ iſtis accis detracta
ẽ prepoſitio cã metri. Nõ eĩ dicimus ibo aphros ꝛ britãnos ſed ad aphros ꝛc.
Tugurium ¶ Tuguriũ ẽ domũcula paſtoralis a tegẽdo: ꝛ ponit̃ hic tuguri p tugurij cã me
Ceſpes tri. ſicut añ peculi p peculij. ¶ Ceſpes ẽ quadratũ fruſtũ terre viridis ł cũ gra-
Culmen mine. ¶ Culmẽ ẽ ſummitas domus ł tectũ q2 ruſtici tegũt domos culmis. i. ſtra
Ariſta minibꝫ ł ſtipulis. ¶ Ariſte ſũt aculei in ſpica: p ariſtas ꝗ ſpicas/ p ſpicas ſegetes/
Miles p ſegetes eſtates/ p eſtates annos accipimus. ¶ Miles ẽ qui militat vel bellat.
Nouale ¶ Nouale ẽ nouus ager ł etiã q̃ ſingulis annis renouat̃. Dicit̃ etiã noualis ſ̃cio
Barbarus gñe vt in Georgi. Tonſas ceſſare nouales. ¶ Barbarus dr̃ inhumanus ł crude

lis ł ex longinquo veniens. ¶ Inſerere ē ramuſculū melioris arboris imponere Inſerere
trunco alterius. ¶ Dumus ē denſitas ſpinarū ł fruticū. Jñ dumoſus dumis ple Dumus
nus. ¶ Cythiſus ē quędā herba vtilis ⁊ grata pecoribus. Cythiſus

Hic tamen hac mecum poteris requieſcere nocte Tityrus
Fronde ſuper viridi, ſunt nobis mitia poma
Caſtaneæ molles, & preſſi copia lactis
Et iam ſumma procul villarum culmina fumant
Maioreſq; cadunt altis de montibus vmbre.

¶ Tityrus melibeū inuitat vt ſecū pnoctet dicēs. Quāuis oporteat te diſcedere.
¶ Conſtru. (tū poteris requieſcē hic mecū hac nocte ſup viridi fronde). i. in fron
deo ſtrato (mitia). i. dulcia (poma ſt̄ nobis ⁊ molles caſtaneę ſt̄ nobis ⁊ copia la-
ctis preſſi). i. mulſi ł in caſeū coacti ē nobis (⁊ ſumme culmina villarū). i. ſummita
tes domoꝝ (fumātia). i. tps cenandi inſtat (⁊ vmbre cadunt maiores ꝙ prius de
altis montibus) Nā alti montes ſp quidē faciūt vmbras inferius/ſed inſtante no
cte maiores. ¶ Frondes ſunt arboꝝ ⁊ herbarū folia ł rami cū folijs quibus pa- Frondes
ſtores ſibi ſtratū faciūt. ¶ Villa ē ruſtica domus ⁊ nō pagus vt indocti putant. Villa
Jñ villicus. i. colonus q̄ villā habitat. ¶ Fumare fumū emittere. Fumare

Aecloga ſecunda quæ Coridon inſcribitur.

FOrmoſum paſtor Coridon ardebat Alexim
Delicias domini nec quid ſperaret habebat
Tantum inter denſas vmbroſa cacumina fagos
Aſſidue veniebat, vbi hæc incondita ſolus
Montibus & ſyluis ſtudio iactabat inani
O crudelis Alexi nihil, mea carmina curas
Nil noſtri miſerere, mori me deniq; cogis.

¶ Hac ęcloga deſcribit poeta quō quidā paſtor noīe Coridon amauerit quendā
puerū noīe alexim ⁊ illū ad ſe vocauerit. Corydon intelligit virgilius/alexi vero
cęſar Auguſtus. ¶ Conſtr. (Paſtor corydon ardebat). i. valde amabat (formo
ſum alexi) illū pueꝝ (delitias dñi). i. q̄ delectabat dñs eius (Et corydon nō habe
bat qd ſperaret). i. nō habebat ſpē illius potiūdi (corydō veniebat tm̄ aſſidue). i.
frequēter (inter denſas fagos q̄ ſt̄ vmbroſa cacumina). ſ. altitudines faciētes vm
bras (vbi ſolus iactabat). i. fruſtra loquebat (montibꝫ ⁊ ſyluis). i. ad montes ⁊ ſyl
uas (hęc incondita). i. inepta ꝟba ſequētia (inani ſtudio). i. inaniter. Nā ſequunt
ꝟba corydonis (O crudelis alexi nihil curas mea carmina ⁊ nihil miſerē). i. miſe
reri (nr̄i deniq3). i. inſup (cogis me mori). ſ. ꝓpter ꝯtemptū tui. ¶ Formoſus dr̄ q̄ Formoſus
pulchrā formā habet. Alexim delitias dñi ē appoſitio ſicut fagus vmbroſa cacu- Denſus
mina. ¶ Denſitas dr̄ frequēs ⁊ ꝯiunctus ł multus/cui opponit rarus. ¶ Cacu- Cacumen
mē ē altitudo. ¶ Studiū ē vehemēs animi applicatio ad aliquā rē peragendā. Studium
¶ Crudelis ē q̄ nulla miſericordia mouet. ¶ Deniq3 ponit poſt ꝙ multa narra- Crudelis
ta ſunt. Hora. Si validus ſi lętus erit ſi deniq3 poſcet. Deniq3

Nunc etiam pecudes vmbras & frigora captant
Nunc virides etiam occultat ſpineta lacertos
Theſtilis & rapido feſſis meſſoribus æſtu
Allia ſerpillumq; herbas contundit olentes
At mecum raucis, tua dum veſtigia luſtro

Sole ſub ardenti reſonant arbuſta cicadis
Nonne fuit ſatius triſtis amaryllidis iras
Atq̧ ſuperba pati faſtidia, nonne Menalcam?
Quamuis ille niger q̄uis tu candidus eſſes
O formoſe puer nimium ne crede colori
Alba liguſtra cadunt, vaccinia nigra leguntur.

¶ Declarat corydō amoris ſui vehementiā ꝓpter quā patiat̄ maximū ſolis ardorē dicēs. Conſtru. (Etiā pecudes captāt nūc vmbras ⁊ frigora) .i. vitāt ſolē etiā (ſpineta occultant nūc virides lacertos) illos v̄mes (⁊ theſtilis) illa fēia (ↄtundit meſſoribꝫ feſſis rapido eſtu allia ſerpillūq̧ olentes herbas (At) .i. ſed (arbuſta reſonant raucis cicadis mecū dū luſtro) .i. circūeo (tua veſtigia ſub ardenti ſole) Seſus ē. ego cū cicadis tm̄ maneo in eſtu querēs te (nonne fuit ſatius) .i. melius pati (triſtes iras amaryllidis ⁊ ſupba faſtidia) .i. ↄtemptus illius fēie (nonne etiā ſatius fuit pati menalcā q̄uis ille eſſet niger ⁊ tu candidus) tn̄ (o formoſe puer ne crede nimiū colori) .i. pulchritudini tue qꝛ alba liguſtra cadūt) .i. pereūt ⁊ nullius precij ſt̄ (⁊ nigra vaccinia legunt̄) .i. colligunt̄ ⁊ in precio habent̄. ¶ Lacerti ſunt v̄mes q̄dā venenoſi. Et dr̄ hic lacertus hec lacerta. Lacertus ē etiā brachiū hoīs ¶ Spinetū ē multitudo ſpinaꝝ in vno loco. Rapidus dr̄ rapiēs vehemēs aut velox. Alliū ſt̄ knoblouch. Serpillū ē q̄dā herba calide nature alio noīe piper erraticū. Cicade ſt̄ parua aīalia q̄ rore viuūt ⁊ in arboribꝫ ſtridorē faciūt p̄ eſtatē. Luſtrare ē circūire ⁊ q̄nq̧ circūſpicē. Veſtigiū ē ſignū pedis ⁊ ponit̄ ꝓ pede ⁊ ꝓ q̄libet ſigno. Faſtidiū ē ↄtemptus p̄ ſupbiā. Liguſtrū ē q̄dā herba l' flos q̄ dr̄ maior viola: ē etiā arbor flore cādido. Vacciniū ē arbuſcula cuꝰ nigris acinis tingunt̄ (veſtes ſeruoꝝ.

Lacertus
Spinetum
Rapidus
Allium
Serpillum
Cicade
Veſtigium
Faſtidium
Liguſtrum
Vaccinium

Deſpectus tibi ſum nec quis ſim queris Alexi
Quam diues pecoris niuei, q̄ lactis abundans
Mille meæ ſiculis errant in montibus agne
Lac mihi non eſtate nouum non frigore deſit,
Canto quæ ſolitis ſi quando armenta vocabat
Amphyon Dircæus in aracyntho
Nec ſum adeo informis, nuper me in littore vidi
Cum placidum ventis ſtaret mare, non ego Daphnim
Iudice te metuam ſi nunq̄ fallit imago.

¶ Corydon hoc loco enarrat alexi bona ſua .i. diuitias carmina ⁊ formoſitatē dicēs. Conſtru. (O alexi ſum deſpectus tibi) .i. a te (nec queris quis ſim ⁊ q̄ diues ſim niuei pecoris) .i. albaꝝ ouiū (⁊ q̄ abundās lactis Mille agne mee errāt i ſiculis montibꝫ) .i. in montibꝫ ſicilie (nouū lac nō deſit) .i. deficit (mihi in eſtate ⁊ etiā nō deſit mihi frigore) .i. in hieme. ego (canto q̄ amphyon dirceus ſolitus erat cantare in acteo aracyntho) .i. illo monte (ſi q̄n̄ vocabat armenta) .i. boues (nec ſum adeo informis) .i. tā turpis (vidi me nup̄ in littore) .i. ego ſtans in littore vidi imaginē meā in aqua (cū mare ſtaret placidū vent;) .i. ſine motu (ego nō metuā daphnim) illū virū (te exiſtente iudice ſi imago nūq̄ fallit) .i. ſi talis ſim qualis mihi videbar in aqua. ¶ Siculus ē id qđ ſicilienſis l' de ſicilia. ¶ Deſio .i. deficio. Amphion thebanus princeps optimus muſicus q̄ dulcedine cantus dr̄ lapides ↄtraxiſſe in menia thebana. ¶ Dirce ē fons prope thebas. Jn̄ dirceus .i. thebanus. ¶ Aracynthus ē mons in acarnania teſte Plinio. Acte grece dr̄ littus. Jn̄ acteus littoralis. ¶ Informis ꝓprie ſine forma l' ſine pulchritudine. ¶ Daphnis fuit filius mercurij paſtor pulcherrimus,

Siculus. Deſio
Amphyon
Dirceus
Aracynthus
Acteus

O tantum libeat mecum tibi ſordida rura
Atq; humiles habitare caſas,& figere ceruos — Daphnis
Hedorumq; gregem viridi compellere hibiſco
Mecum vna in ſyluis imitabere pana canendo
Pan primus calamos cæra coniungere plures
Inſtituit,Pan curat oues,ouiumq; magiſtros
Nec te peniteat,calamo triuiſſe labellum
Hæc eadem vt ſciret quid non faciebat Amynthas.
Eſt mihi diſparibus ſeptem compacta cicutis
Phyſtula Dametas,dono mihi quam dedit olim
Et dixit moriens te nunc habet iſta ſecundum
Dixit Dametas,inuidit ſtultus Amxntas
Preterea duo nec tuta mihi valle reperti
Capreoli,ſparſis etiam nunc pellibus albo
Bina die ſiccant ouis vbera,quos tibi ſeruo
Iam pridem a me illos abducere teſtilis orat
Et faciet, quoniam ſordent tibi munera noſtra.

¶ Coridon alliciēs alexin ꝓmittit ei munera vi. ¶ Conſtru.(O alexi tm̄ libeat tibi habitare mecū rura ſordida tibi).i.q̄ videnť tibi ſordida (atq; libeat tibi habitare mecū humiles caſas).i.paruas domos(ꝛ libeat tibi figere).i.iaculari(ceruos ꝛ libeat tibi ꝯpellere).i.fugare(gregē hedoꝝ viridi hibiſco).i.ad illā herbā (tu imitabē pana).i.illū ruſticū deū(canēdo vna).i.pariter mecū in ſiluis(Pan) ille deus fabuloſus(inſtituit).i.ordinauit(ꝑmus ꝯiūgere cera).i.ꝯglutinare plures calamos(Pan curat).i.cuſtodit(oues ꝛ magiſtros ouiū).i.paſtores(nec peniteat te triuiſſe labellū calamo.i.phiſtula eē vſū(q̄d amyntas nō faciebat)q̄ſi diceret multa faciebat(vt ſciret hec eadē).i.phiſtula canere(phyſtula ꝯpacta).i.ꝯpoſita(ſeptē cicutis).i.calamis(diſparib;).i.diuerſoꝝ tonoꝝ(ē mihi quā dametas olim dedit mihi dono ꝛ dametas moriēs dixit mihi iſta phiſtula habet nūc te ſcd̄m poſſeſſorē).i.nemo habuit hāc phiſtulā niſi ego ꝑmo ꝛ iā tu es ſecūdus eius poſſeſſor(dametas dixit ꝟba ſupiora(ſed ſtultus amyntas inuidit mihi illā phyſtulā)nā ip̄e libenť eā habuiſſet(preterea).i.inſup(duo capreoli).i.pulli caprearꝫ(repti mihi).i.a me(nō tuta valle).i.in loco q̄ adire nō potui ſine piculo(pellibus eoꝝ ſparſis albo).i.albis maculis(etiā nūc ſiccāt).i.ſugūt i(die bina vbera ouis).i.q̄libet ſugit vnū vber ouis(quos capreolos ſeruo tibi).i.vt dē tibi cū veneris(theſtilis)illa fꝫia(orat)me(iā dudū).i.iā diu(abducē).i.vt abducat illos a me(ꝛ faciet.i.abducet(q̄m munera nr̄a ſordēt tibi).i.ſpnūť a te. Caſa ē domus ruſtica — Caſa
vn̄ caſula.i.parua caſa Iuue. Viuite ꝯtēti caſulis ꝛ montib; iſtis. Hibiſcū ē q̄dā — Caſula
herba de q̄ Plini. Hibiſcū a paſtinaca gracilitate differt damnatū in cibo ſed me — Hibiſcum
dicine vtile. ¶ Pan huius panos dr̄ a poetis deus nature l'ocus ruſticoꝝ. Pa — Pan
na ē grecus accūs. ¶ Cicuta inquit Serui⁹ ē ſpaciū inter canarū nodos.i.pars — Cicuta
arūdinis. Eſt etiā herba cuius ſemē ē venenoſum Perſi⁹. Sorbitio. Tollit quē — Compingo
dira cicute.ſed Virg.accipit hic ꝓ calamo. ¶ Compingo ẜt ꝯpono. Vn̄ ꝯpactus — Phiſtula
ꝯpoſitus. ¶ Phiſtula ē q̄d vulgo dr̄ muſa een pijpe. Vn̄ phiſtulare pijpen. Ca — Capreolus
preolus dr̄ pullus capre.i.ſilueſtris capre. Capreolus etiā autore Varrone eſt cauliculus intortus q̄ vitis ſe alligat palo. Alio noīe cincinnus.

Huc ades o formoſe puer, tibi lilia plenis
Ecce ferunt nymphæ calathis, tibi candida nais
Pallentes violas & ſumma papauera carpens
Nerciſſum & florem iungit bene olentis anethi
Tum caſia atqꝫ alijs intexens ſuauibus herbis
Mollea luteola pingit vaccinia caltha
Ipſe ego cana legam tenera lanugine mala
Caſtaneaſqꝫ nuces mea quas amarillis amabat
Addam cærea pruna & honos erit huic quoqꝫ pomo
Et vos o lauri carpam & te proxima mirte,
Sic poſite quoniam ſuaues miſcetis odores.

¶ Amplius vocãs alexim coridon pollicet̃ ei ruſtica munera. ſ. flores ꝛ poma dicẽs. ¶ Conſtru. (O formoſe puer ades huc). i. aduení (ecce nymphe ferũt tibi lilia plenis calathis). i. ſportis (ꝛ candida nais) illa pulchra nympha (carpẽs tibi pallẽtes violas ꝛ ſumma papauera). i. ſummitates ł flores papauerũ (iungit narciſſum) illũ florẽ (ꝛ iungit florẽ anethi bñ olentis tũ). i. etiã (nais intexens). i. ꝯponẽs (ſertũ caſia ꝛ alijs ſuauibꝫ herbis pĩgit). i. ornat (mollia vaccinia) illos flores (luteola caltha). i. cũ rubro illo flore (egoipſe legã). i. colligã (cana mala). i. alba poma (tenera lanugĩe). i. q̃ hñt lanuginẽ (ꝛ legã caſtaneas nuces quas mea amarillis amabat addã). i. etiã dabo tibi pruna cęrea). i. glauca ſicut cęra ł mollia ſicut cęra (ꝛ honos). i. pulchritudo erit (quoqꝫ). i. etiam (huic pomo). i. pruno (ꝛ o lauri etiã carpã vos). i. frãgã ramos de vobis (ꝛ o myrte) tu arbor (ꝓxima). ſ. lauris (carpã te) O lauri ꝛ myrte (poſite) eſtis (ſic quoniã miſcentis ſuaues odores.)

Nympha
Calathus
Viola
Narciſſus
Anethum
Caſia
Caltha
Lutheus
Luteolus
Canus
Lanugo
Nuces
Pomum
Pruna
Cęreus
Myrtus

¶ Nympha dr̃ puella aut virgo. Etiã deas vocãt nympas. ¶ Calathus ẽ vas ł ſporta ꝛ ẽ grecũ. Vñ calathiſcus. i. ſportula. Nais ẽ nomẽ vnius nymphę. Viola ẽ flos purpureus een fyol. ¶ Narciſſus ẽ flos purpureus pręter colorẽ ſilis lilio Poete fabulant̃ ꝙ fuit iuuenis pulcherrimus q̃ fęminas ſpernẽs captus ẽ tãdẽ ſuiipſius amore cũ vidiſſet imaginẽ ſuã in fonte: vñ tabeſcẽs mutatus ẽ in hũc florẽ. ¶ Anethũ ẽ herba hortẽſis ꝛ boni odoris ¶ Caſia q̃dã herba boni odoris in ethiopia naſcẽs. Caltha ẽ flos purpureus ꝛ viole ſilis ſed odore grauior ꝛ folioſior. Luteus ꝑma ſylł̃a longa ẽ idẽ qꝺ croceus ꝛ fit a noĩe lutũ de q̃ infra dicet̃. Et a luteus fit luteolus: ſicut ab aureus aureolus. Canus. i. albꝰ ł griſeus. Lanugo ẽ tenera lana vt ĩ herbis q̃buſdã: ꝛ ꝑma barba dr̃ lanugo. Itẽ mala cydonia hñt lanuginẽ de quibꝫ hic intelligit̃. Nuces dicunt̃ fructus dure corticis, vt glandes auelane amygdala ꝛ caſtanę. Poma ẽ oĩs fructus arboris ſiue ſit mollis ſiue durus. vñ pruna vocant̃ hic poma. Cęreus. i. de cęra factus, vt cęrea imago. Accipit̃ ꝓ mollis aut facilis. Hora. Cereus in viciũ flecti. Itẽ pruna dicunt̃ cęrea. i. mollia ł cęrei coloris. i. glauca. ¶ Myrtus arbor ẽ teutonice gaghel.

Ruſticus eſt Coridon, nec munera curat Alexis
Nec ſi muneribus certes, concedet Iolas
Eheu quid volui miſero mihi: floribus auſtrum
Perditus & liquidis immiſi fontibus apros,
Quem fugis ah demens: habitarunt dij quoqꝫ ſyluas
Dardaniuſqꝫ paris, Pallas quas condidit arces
Ipſa colat, nobis placeant ante omnia ſyluæ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Torua leæna lupum ſequitur, lupus ipſe capellam
Florentem cythiſum ſequitur laſciua capella
Te corydon o alexi, trahit ſua quemꝫ voluptas.

¶ Coridon ſeipm̄ arguit ſtulticię ꝙ ſperauerit poſſe potiri alexide. Et alloquit̾ ſe ipſū dicēs. ¶ Conſtru. O (coridon es ruſticus) ꝗ ſpernit̾ ſp ab vrbano (et alexis nō curat munera) et (ſi certes munerib9).i. ſi labores eū ſuperare donis (Iolas) ille vir nō (ꝯcedit).i. ꝑmittet tibi hoc. Deiñ coridon indignat̾ ſibi ꝙ ſpē ſuā ipſe ſu ſtulerit dicēs (Eheu ꝗd volui mihi miſero facē / ego ꝑditus immiſi auſtrū florib9 et immiſi apros liq̈dis fontib9).i. voluptatē meā ipſe puerti ſicut auſter flores corrūpit et apri fontes ꝑturbāt et cęnoſos faciūt. Tūc alexin rurſus alloquit̾ (Ah demēs).i. o ſtulte (quē fugis).i. quare fugis a me (quoqꝫ).i. etiā (dij habitarūt ſyluas).i. habitauerūt in ſyluis (et paris dardanius).i. de regia ſtirpe dardani habitauit etiā ſyluas (q̄s arces pallas ꝯdidit) eas (ipſa colat).i. habitet (ſylue placent nobis añ oia).i. pre oib9 locis. Deiñ oñdit varios eſſe affectus animantiū dicēs. (Torua leęna ſequit̾ lupū: lupus ipſe ſequit̾ capellā. O alexi coridō ſequit̾ te: quē qꝫ ſua voluptas trahit) ¶ Auſter ē ventus flans a meridie ꝗ pluuias et tempeſtates inducit quib9 flores corrūpunt̾. Eſt ꝗ tropica loquutio. Immiſi florib9 auſtrū et fontib9 apros: ꝗ aliud ſit ꝗ̄ ꝟba ſonāt vt dictū ē. Dardanus fuit p̄mus rex troie. Vñ dardanius.i. troianus l̾ de ſtirpe dardani. ¶ Paris erat filius priami regis troie et hecube regine / quē cū mater in vtero haberet ſomniauitqꝫ ꝙ ardentē facē geſtaret. quare territus rex infantē iuſſit exponi l̾ proijci: ſed inuētus a paſtore fuit educatus in ſylua / tandē a p̄re cognitus et receptus fuit. Pallas filia iouis dea ſapientie et artiū dr̄ et vrbes ꝯdidiſſe fert̾. Toruus.i. terribilis. Leęna ē fęia leonis. Legit̾ etiā lea apud Ouidiū. Ipſe fuit rabide preda cruēta leę. Sed melius leęna ſicut a draco dracena. Nō ꝙ hic torua leęna ⁊c̄. ē exornatio rhetorica ꝗ dr̄ gradatio. O alexi / hic o corripit̾ ꝓpter ſequentē vocalē nā naturalit̾ ꝓducit̾ o.

Auſter
Dardanus
Paris
Pallas
Toruus
Leęna. Lea.

Aſpice aratra iugo referunt ſuſpenſa iuuenci
Et ſol creſcentes decedens duplicat vmbras
Me tamen vrit amor, quis enim modus adſit amori?
Ah corydon corydon quæ te dementia cepit,
Semiputata tibi frondoſa vitis in vlmo eſt
Quin tu aliquid ſaltem potius quorum indiget vſus
Viminibus, molliꝫ paras detexere iunco
Inuenies alium ſi te hic faſtidit alexis.

Nūc coridon oñdit vehementiā amoris cui nullus ineſt modus. Conſtru. (Aſpice iuuēci referūt aratro ſuſpēſo).i. ad iugū (et ſol decedēs duplicat vmbras creſcētes tn̄ amor adhuc vrit me quis eñ modus aſſit amori / q̄ſi diceret nullus. Tandē coridon ſeipm̄ arguit demētie ꝙ relictis negotijs amori vacet: aut certe reb9 agendis amorē vult expellere qđ Ouidius docet. Otia ſi tollas periē cupidinis arcus ⁊c̄. (O coridon ꝗ demētia cepit te / vitis ſemiputata).i. ꝑ media parte putata (ē tibi in frondoſa vlmo quin).i. cur nō tu potius (paras detexere).i. ꝯponere aliqđ eoꝝ ſaltē quoꝝ vſus.i. vtilitas (indiget paras) inꝗ̄ dextere aliqđ viminib9 et molli iūco: inuenies aliū amicū ſi hic alexis faſtidit te.i. ꝯtemnit te Ouidi. Succeſſore nouo pellit̾ ois amor. ¶ Iuuēci ſūt iuuenes tauri. Iugū ē illud qđ boues hn̄t circū collū qñ arāt. Putare ē purgare et abſcindere ſupflua in vitibus et alijs arborib9. Frondoſus.i. plenus frondib9. Quin qñ iungit̾ indicatiuo ꝟbo ſcat cur nō. Plau. Quin tu reſpondes huic Sta. Quin fugitis dū tuta via ē. Etiā ſit dān / et tūc habet ꝯiunctiuū ꝟbū Terē. Nō dubiū ē quin vxorē nolit filius. Vimen eſt

Iuuenci
Iugū. Putare
Frondoſus
Quin
Vimen

Faſtidire tenax virga qua ligat̃ aliquid ł texit̃. ¶ Faſtidire ē cū faſtidio ſpernere.

Aecloga Tertia. Collocutores Menalcas & Demetas æmuli concertantes, & Palemon iudex.

Menalcas DIc mihi Dameta cuium pecus, an Melibœi,
Non verum ægonis, nuper mihi tradidit ægon.
Dametas Infelix o ſemper ouis pecus, ipſe neæram
Dum fouet, ac ne me ſibi preferat illa veretur
Hic alienus ouis cuſtos bis mulget in hora
Et ſuccus pecori & lac ſubducitur agnis.

¶ Inducunt̃ hac ęcloga duo paſtores inimici grauiter alter alteri ꝯuiciantes ⁊ tandē ꝯcertātes iudice Palemone q̄ forte interuenit. Menalcas igit̃ videns dametā paſcē pecus interrogat ſic. Conſtru. O dameta dic mihi cuiū) ē hoc (pecus) .i. ad quē ptinēt iſte oues (an) ē pecus melibęi reſpondit dametas (nō) ē melibęi (verū) .i. ſed ē (ęgonis) illius viri. nā (ęgon tradidit) .i. cuſtodiendū dedit (mihi nup) .i. tā breuiter. Tūc indignando dicit menalcas (O ouis ſp infelix pecus dū ipe egon fouet neęrā) .i. amplectit̃ illā fęminā ⁊ ipe (veret̃ ne illā preferat me ſibi hic alienus cuſtos) .ſ. dametas (mulget bis in hora) .i. ſepius (⁊ ſuccus ſubducit̃) .i. aufert̃ (pecori) .i. ouibus (⁊ lac ſubducit̃) agnis qꝛ nihil relinquit̃ eis ſugendū.
Cuius ¶ Cuius cuia cuiū ſcꝫ ad quē ptinēs. Terē. Cuiū puerū hic apposuiſti Idē. Ipſa
Trado virgo cuia ē. ¶ Trado a trans ⁊ do ⁊ ſcꝫ alicui do. Pecus ē oē aīal brutū ⁊ domi
Pecus tū ⁊ neutro gn̄e ſepe ē collectiuū ſcꝫ gregē. ¶ Ne poſt ꝟba timēdi nō negat ſed
Ne potius affirmat Plau. Metuo ne ſero veniā .i. metuo ꝙ ſero veniā. ¶ Succus ē
Succus naturalis humor q̄ corpus fouet̃. ¶ Subducere ē clā tollere Martia. Subduxit
Subducere mappas quattuor hermogenes. Etiā ē ſurſum ł in terrā ducere, vt in p̄mo ęneidos. Quaſſatā venti liceat ſubducere claſſem.

Dametas Parcius iſta viris tamen obijcienda memento
Nouimus & qui te tranſuerſa tuentibus hircis
Et quo, ſed faciles nymphe riſere ſacello
Menalcas Tum credo cum me arbuſta videre Miconis
Atqꝫ mala vites incidere falce nouellas
Dametas Aut hic ad veteres fagos cum Daphnidis arcum
Fregiſti & calamos, quæ tu peruerſe Menalca
Et cum vidiſti puero donata dolebas
Et ſi non aliqua nocuiſſes, mortuus eſſes.

Dametas accuſatus furte rn̄det. Conſtru. O menalca (memēto tn̄ iſta) crimina (parcius obijcienda viris) .ſ. q̄ vindicare poterūt (nouimus ⁊) .i. etiā (q̄) corripuerūt te (hircis tuentibꝫ trāſuerſa) .i. videntibꝫ obliquę ⁊ nolentibꝫ aſpicē tuā turpitudinē ⁊ nouimus in (q̄ ſacello) .ſ. fecerint hoc (ſed nimphe) q̄ colebant̃ in ſacello (faciles) .i. clemētes (riſere) .i. veniā tibi dederūt Tūc rn̄dens menalcas nō apte refellit obiectū ſed aliud crimē affert q̄ſi di. tā verū ē illud ꝙ iſtud (credo) ꝙ nimpheriſerūt (tū) .i. tūc (cū viderūt me incidere) .i. ꝙ ego incidi (arbuſtū miconis) illius hoīs (atqꝫ) cū viderūt me incidere (nouellas vites mala falce) Deīn dametas obijcit ei crimē vicēs (aut) nymphe riſerūt (hic ad veteres fagos cū fregiſti arcū ⁊ calamos) .i. ſagittas daphnidis (q̄) predicta (cū tu pu̓erſe menalca vidiſti donata eſſe puero) .i. daphnidi (dolebas) .i. inuidebas (⁊ ſi nō nocuiſſes) illi pue-

ro aliqua ſubaudi ratione(mortuus eſſes).i.occiſus. ¶ Parcius Serius putat hic diſtinguendū/ſed melius ꝯiungit͛ vt nos facim⁹ auctore Chriſtophoro. Parcius ē aduerbiū ꝯparatiuū ꝛ ponit͛ ꝑ minus. ¶ Obijcere ē ꝯtra aliquē ꝓijcere. In.vj.ęnei. Melle ſaporatā ꝛ medicatis frugib⁹ offam Obijcit. Etiā ſcat accuſo vn̄ Saluſti. Quę ſi falſo tibi obijcio refelle. ¶ Tranſuerſa eſt nomē hic poſitū ꝓ aduerbio cauſa metri. ¶ Nouimus ꝛ c̄. Hic v̄bū turpe tacet͛ cauſa verecundię. Hoc em̄ dicit. Tu q̄ muliebra paſſus es noli viros reprehendere. ¶ Sacellū q̄ſi paruū ſacrū.i.paruū templū qđ vulgo dr̄ capella ¶ Falx ē ferramentū q̄ aliquid amputat͛ aut ſecat͛. vt falx meſſoria, falx putatoria ꝛc̄.

Parcius
Obijcere
Tranſuerſa
Nouimus
Sacellum
Falx

Menalcas

Quid domini facient audent cum talia fures
Non ego te vidi Damonis peſſimæ caprum
Excipere inſidijs, multum latrante licyſca
Cumq; ego clamarem quo nunc ſe proripit ille
Tityre coge pecus, tu poſt carecta latebas

Dametas

An mihi cantando victus non redderet ille
Quem mea carminibus meruiſſet fyſtula caprum
Si neſcis, meus ille caper fuit, & mihi damon
Ipſe fatebatur ſed reddere poſſe negabat.

¶ Menalcas irritatus predictis v̄bis damete ꝓbat eū feciſſe furtū dicēs. Conſtru. (Quid dn̄i faciēt cū fures audēt) dicere (talia) O (peſſime nonne ego vidi te accipere).i.ꝙ tu accepiſti (inſidijs).i.clam ꝑ inſidias (caprā damonis) illius viri (lyciſca).i.cane latrāte multū (cūq;).i.ꝛ cū (ego clamarē) ad te (q̄ ille nūc ꝓripit ſe).i.q̄ ille currit. O (tityre coge pecus).i.ꝯgrega pecudes (tu latebas poſt carecta).i.in dumis. Deiñ dametas excuſat ſe dicēs (an ille damon victus mihi).i.a me (cantando nō redderet).i.ſolueret (caprū quē) mea phyſtula meruiſſet carminib⁹. Si (neſcis).ſ.eā rē (ille caper fuit meus ꝛ ipſe damon fatebat͛).i.ꝯcedebat mihi (ſed negabat poſſe reddere).i.dicebat ſe nō poſſe mihi tradē eū. ¶ Caper ē hircus.i.mas caprarū ſed ꝓprie caſtratus hircus Martia. Dū iugulas hircū factus ē ipſe caper. Raro tn̄ tenet͛ iſta differētia. ¶ Excipere q̄nq; ſit ex alijs capere. Q̄nq; ſit id qđ accipere. Etiā ſit capere. vt hic. Itē ponit͛ ꝓ reſpōdere. Lyciſca dr̄ canis natus ex lupa ꝛ cane a lycos qđ ē lupus ꝛ ſcylax canis. Proripere ē ꝓcul rapere ꝛ fugere. ¶ Carectū ē vbi multe ſtant carices. Nā carex ē longū ꝛ aſperū gramē. In georgi. Et carice paſtus acuta. ¶ Negare ē non ꝯcedere ꝛ ē in v̄bis ꝛ factis. In v̄bis Therē. Ipſe nō negabit. In factis Sene. Pars beneficij ē cito negare qđ petit͛.

Caper
Excipere
Lyciſca
Proripere
Carectum
Carex
Nego

Menalcas

Cantando tu illum, aut vnq; tibi phyſtula cæra,
Iuncta fuit, non tu in triuijs indocte ſolebas
Stridenti miſerum ſtipula diſperdere carmen

Dametas

Vis ergo inter nos quid poſſit vterq; viciſſim
Experiamur, ego hanc vitulam ne forte recuſes
Bis venit ad mulctram binos alit vbere fœtus
Depono, tu dic mecum quo pignore certes.

¶ Menalcas volēs dametā accuſare mēdatij dicit interrogādo. Conſtru. (Tu) viciſti (illū).ſ.damonē (cantādo aut vnq; fuit tibi phyſtula iūcta cera).i.in q̄ plures calami erāt ꝯpacti ꝑ cerā (nonne tu indocte ſolebas diſꝑdere l' diſꝑgere miſerū carmē in triuijs ſtridenti).i.male ſonante (ſtipula).i.phyſtula facta de ſtipula.

Tūc dametas vt ꝓbet ſe ſupaſſe damonē dicit/etiā tecū audeo certare(ꝗ vis vt experiamur inter nos viciſſim).i.ꝑ vices(q̄d vterq3 nr̄m poſſit).i.vter alterū ſuperare poſſit cantendo(ego depono).i.pignus do(hāc vitulā ne forte recuſes).i.ſpernas eā hęc vitula(venit bis ad mulctrā).i.vt mulgeaꝛ(ꝛ alit vbere ſuo binos fętus).i.duos vitulos(tu dic q̄ pignore certes).i.certare velis(mecū).i.q̄d tu deponis.Cantādo tu illū/hęc orō ē imꝑfecta qꝛ deficit ꝟbū qd̄ fit vt exprimaꝛ ira loquētis.nā irati loquunꝛ imꝑfecte ꝛ ſępe interrogāt vt facit hic menalcas.

Triuium: Stipula Viciſſim Vitula Mulctra Mulctrale: Depono Menalcas:

¶Triuiū ē via publica q̄ tres vie ↄueniūt Iuuena. Quocūq3 in triuio cuicūq3 ē obuia narrat.¶Stipula ē culmus frumēti aut leguminis.vt ſtipula ſiliginis teuto.rocken ſtroe.Stipula fabalis teuto.bonē ſtroe.¶Viciſſim ſꝫ ꝑ vices.vt cantemus viciſſim.¶Vitula ꝓprie ē pulla vaccę ſed hic ponꝛ ꝓ iuuenili vacca.Nā vitula nō mulgeꝛ.¶Mulctra ē actio mulgendi ꝉ mulſio.¶Mulctrale āt vas in q̄ mulgeꝛ.Deponere hic ſꝫ by ſettē/qd̄ faciūt ↄcertare volentes.

De grege non auſim quicꝗ deponere tecum
Eſt mihi nancꝗ domi pater,eſt iniuſta nouerca
Biſcꝗ die numerant ambo pecus,alter & hedos,
Verum id quod multo tute ipſe fatebere maius
Inſanire libet,quoniam tibi pocula ponam
Fagina celatum diuini opus Alcymedontis
Lenta quibus torno facili ſuperaddita vitis
Diffuſos hedera veſtit pallente corymbos
In medio duo ſigna,Conon & quis fuit alter,
Deſcripſit radio totum qui gentibus orbem
Tempora quæ meſſor quæ curuus arator haberet
Nec dum illis labra admoui ſed condita ſeruo

¶Reſpondet menalcas ſe nō audere pecus deponē ſed pocula precioſa.Conſtru.(Nō auſim deponē tecū quicꝗ de grege nā pꝛ̄ ē mihi domi ꝛ iniuſta nouerca ē mihi/ꝛ ambo).ſ.pꝛ̄ ꝛ nouerca(numerāt pecus).i.pecora(bis in die ꝛ alter)eoꝝ etiā nūerat(hedos/verū).i.ſed(ponā tecū qd̄ tute ipe fatebē eſſe multo maiꝰ).i.precioſius(libet)mihi(inſanire).i.inſane agere(qm̄ ponā tibi fagina pocula).i.vaſa potoria facta de fago q̄ ſꝫ(celatū).i.ſculptū(opus diuini alcymedontis).i.illius artificis quibꝫ poculis(lenta vitis ſupaddita).i.adſculpta(facili torno).i.tali inſtrumēto(veſtit).i.ornat(diffuſos corymbos pallēte hedera duo ſigna).i.due imagines ſꝫ ſculpte(in medio)poculoꝝ.ſ.(conon).i.imago illius pꝛincipis(ꝛ quis fuit alter).ſ.inſculptus(q̄ deſcripſit gentibꝫ totū orbē radio).i.virga geometrica ꝛ deſcripſit q̄ tpa meſſor haberet/ꝛ q̄ tpa(curuus arator haberet).i.q̄ tpe metēdū ꝛ q̄ tpe ſit arandū ego(necdū)nō adhuc(admoui labra)mea illis poculis ſed ſeruo ipa(ↄdita).i.abſcondita.

Nouerca: Tute Poculum: Pocillum: Tornus: Hedera Corymbus: Conon Radius

¶Nouerca dꝛ̄ een ſtiefmoed.Tute.i.tu ipe.Terē.Tute mirabere.Addiꝛ tn̄ etiā ipe vt hic ꝛ apud Terē.Quāobrē id tute ipe nō facis.¶Poculū dꝛ̄ vas potoriū.i.ex q̄ potaꝛ.Itē pocillū paruū poculū.Tornus ē ferramentū q̄ ſculpiꝛ lignū.¶Hedera ē herba quedā epheu.¶Corymbi ſꝫ vue hederarū.¶Conon fuit clarus dux athenienſis:Alter fuit conon egregius mathematicus ꝛ aſtronomus de q̄ ſit hic mentio.¶Radius ē ſtipes q̄ mathematici faciūt lineas in puluere.Etiā eſt lignū q̄ equaꝛ modius.Itē q̄ textores vtuntur.Radij etiā ſunt ſtipites rotarū ꝛ emiſſiones ſolis.

Dametas:

Et nobis idem Alcymedon duo pocula fecit
Et molli circum eſt anſas amplexus acanto

Orpheaꝫ in medio poſuit,ſyluaſꝫ ſequentes
Nec dum illis labra admoui,ſed condita ſeruo
Si ad vitulam ſpectes nihil eſt quod pocula laudes.

¶ Dametas ait ꝗ̄ ſe habē talia pocula: ſed nō eſſe ꝯparāda vitule. ¶ Conſtru. Et).i.etiā(idē alcymedon fecit nobis duo pocula: ⁊ circūamplexus ē).i.circū dedit(anſas).i.aures poculoꝝ(molli acantho) illa herba.i.ſculpſit acanthū circū anſas(⁊ ipſe poſuit orphea).i.imaginē illius vatis(in medio) poculoꝝ ⁊(ſyluas ſequētes).i.ꝗ̄ ſequebant Orphea canentē(ſi ſpectes ad vitulā).i.ſi bn̄ ꝯſideres(vitulā meā) quā volo deponē(nihil ē qđ laudes pocula) qꝛ nō ſꝫ laudabilia reſpectu vitule. ¶ Anſa ē circulus ꝗ̄ tenet amphora ł ſporta ł olla. ¶ Achātus ē frutex quidā ſꝑ frondens. ¶ Orpheus vetus vates in thracia ⁊ muſicus ꝗ̄ dulcedine carminis dꝛ ſyluas ⁊ feras mouiſſe vt eū ſequerentur. Hora. in arte. Silueſtres homines ſacer interpreſꝗ deoꝝ Cedibꝫ ⁊ victu fœdo deterruit Orpheus. Dictus ob hoc lenire tigres rapidoſꝗ leones.

Anſa
Achantus
Orpheus

Menalcas

Nunq̄ hodie effugies,veniam quocunꝫ vocaris
Audiat hæc tantum,vel qui venit,ecce Palæmon.
Efficiam poſthac ne quenq̄ voce laceſſes,
Quin age ſi quid habes in me mora non erit vlla
Nec quenq̄ fugio,tantum vicine Palæmon

Dametas

Senſibus hæc imis(res eſt non parua)reponas.

¶ Conſtru.(Nūꝗ̄).i.nequaꝗ̄(effugies hodie) a certamine(veniā quocūꝗ vocaris ꝓ vocaueris).i.deponā tecū aliqđ pecus(efficiā ne laceſſes).i.ꝓuoces ad certamē(quēꝗ̄).i.aliquē(poſthac).i.poſt hūc diē(vł).i.etiā ille ꝗ̄(venit).ſ.(Palemon audiat hec).ſ.nr̄a carmina(tm̄).i.ſolū. Tūc rn̄det Dametas(quin).i.immo(age ſi qđ habes).i.potes(nō vlla mora erit in me: nec fugio quēꝗ̄).i.ꝓpter aliquē(o Palemon vicine).i.ꝗ̄ es mihi vicinus(tm̄ reponas hec imis ſenſibꝫ).i.attende diligent: qꝛ ē nō parua res. ¶ Nūꝗ̄ licet ꝓprie ſꝫ nullo tp̄e tn̄ qn̄ꝗ ſimpliciṫ negat ⁊ poniṫ ꝓ nō ł nequaꝗ̄ vt hic. Ita apđ Therē. Nūꝗ̄ hercle hodie iſtuc ego ꝯmittā tibi. ¶ Effugere ē fugiendo euadere. Sene. Mortē nō effugit etiā ꝗ̄ diſtulit. Laceſſere ſꝫ irritare ł ꝓuocare. Mora dꝛ expectatio ł ꝓtractio tp̄is. In me mora nō erit vlla.i.ego ſum paratus. ¶ Senſus ſunt duplices.exteriores ⁊ interiores. Exteriores ſunt Viſus/auditus/guſtus/olfactus/⁊ tactus. Interiores ſꝫ ſenſus ꝯmunis/imaginatio/phantaſia/extimatio ⁊ memoria. Itē ratio ⁊ intellectus etiā dicunṫ ſenſus imi.i.ꝓfundi.vt hic.

Nunꝗ̄
Effugere
Laceſſo
Mora
Senſus

Palemon

Dicite quandoquidem in molli conſedimus herba
Et nunc omnis ager,nunc omnis parturit arbos
Nunc frondent ſylue,nunc formoſiſſimus annus
Incipe Damæta,tu deinde ſequere Menalca
Alternis dicetis,amant alterna Camenæ.

¶ Hęc ſunt ꝟba Palęmonis arbitri. ¶ Conſtru. O menalca ⁊ dameta(dicite).i.cantate(qn̄quidē).i.qm̄(ꝯſedimus in molli herba: ⁊ oīs ager parturit).i.conaṫ parere nūc(⁊ oīs arbos parturit nūc: ſylue frondent nūc ⁊ annus ē nūc formoſiſſimus. O(dameta incipe) canere(tu menalca ſequē deiñ).i.canes poſtea(dicetis alternis) ſubaudi carminibꝫ(camene).i.muſe(amāt alterna).ſ.carmina.i.ꝗ̄ dicunṫ ꝑ vices. ¶ Herba dꝛ q̄cq̄d e terra naſciṫ qđ nō ē arbor. ¶ Arbos idē qđ arbor. nā veteres ſępe ponebāt s ꝓ r. vt honos/labos/colos/odos ꝓ labor/honor/color/odor. ¶ Parturio ſꝫ conor parere: ſicut eſurio conor edere.

Herba
Arbos
Parturio

Camenę. Ponit̄ etiā parturio ꝓ pario. Camenę ſunt muſę a cantu vel carmine dictę.

Dametas Ab Ioue principium muſæ, Iouis omnia plæna
Ille colit terras, illi mea carmina curæ

Menalcas Et me Phœbus amat, Phœbo ſua ſemper apud me
Munera ſunt lauri, & ſuaue rubens hiacynthus.

¶ Hic incipiūt dametas canere ⁊ menalcas: vterq; duos ꝟſus. Dicit ḡ dame-
tas. Conſtru. O (muſę principiū ſit nobis a Ioue) .i. deo (oīa ſt̄ plena iouis) .i.
dei (ille deus colit) .i. curat terras (⁊ mea carmīa ſt̄ illi cure) Tūc menalcas ait
(⁊ phębus amat me: phębo ſua munera ſt̄ ſꝑ apđ me) .ſ. (lauari ⁊ hyacynthus
Amebeūcarmē rubēs ſuaue) .i. ſuauiter. ¶ Nō ꝙ iſtud genus carminis in q̊ viciſſim canit̄ vo-
cat̄ amebeū: in q̊ pars reſpondētis ē difficilioꝛ. Nā opoꝛtet vt dicat aut maioꝛa
ꝗ̄ pꝛioꝛ aut ꝯtraria. ¶ Iupiter iouis ē planeta q̇dā: ſed poete accipiūt ꝓ ſūmo
Iupiter deo. Phębꝰ iouis ⁊ latone filius: alio noīe apollo. habet̄ a poetis deus ſapiētię
Phębus ⁊ pręſes muſarū. Hic dilexit daphnē ꝟginē: quā cū pſequeret̄ ꝯuerſa fuit ī lau
Hiacynthus rū. vñ Phębus amat illā arboꝛē. Etiā dilexit hiacynthū puerū quē diſco neca-
tū mutauit in floꝛē ſui noīs. Eſt eñ hiacynthus flos ruber. Itē quędā gemma.

Dametas Malo me Galathea petit laſciua puella
Et fugit ad ſalices, & ſe cupit ante videri

Menalcas At mihi ſeſe offert vltro meus ignis Amynthas
Notior vt iam ſit canibus non delia noſtris.

¶ Conſtru. (Laſciua puella galathea petit me malo) .i. iactat in me malū (⁊ fu
git ad ſalices) .ſ. ne eā refereā (⁊ cupit ſe videri añ) .i. pꝛius ꝗ̄ lateat (at) .i. ſed
(amyntas) ille hō (meus ignis) .i. amicus (offert ſe mihi) .i. venit ad me (vltro)
Peto .i. ſua ſponte (vt delia) illa fęīa (nō ſit notioꝛ noſtris canibꝰ) ꝗ̄ amyntas. ¶ Pe
Laſciuus to cū ablatō ē qſi ꝑſequi. vt Iſte petijt me cultro vł baculo. i. voluit me ꝑcutere
Laſciua Laſciuus. i. petulans ⁊ libidinoſus. Laſciuia petulantia libido. Vltro ſ̄cat ꝑ
Vltro ſe vel ſponte. Iñ vltroneus. i. ſpontaneus. Delia dicit̄ diana dea venationis ab
Delia inſula delo: ſed hic ē nomē mulieris.

Dametas Parta meæ veneri ſunt munera, namq; notaui
Ipſæ locum aærie quo congeſſere palumbes

Menalcas Quot potui, puero ſyluestri ex arbore lecta
Aurea mala decem miſi, cras altera mittam.

¶ Conſtru. (Munera ſunt parata) .i. inuenta (meę veneri) .i. amice (nāq; ego
ipē notaui locū q̊ aęrie palumbes ꝯgeſſere) .i. nidū fecerūt (miſi puero decē au
rea mala lecta) .i. collecta (ex ſiluestri arboꝛe quot) .i. ꝗ̄ multa (potui) .ſ. collige
Venus re (mittā cras altera) .ſ. mala. i. alterā partē maloꝝ. ¶ Venus dr̄ a poetis dea
Congero voluptatū ⁊ amoꝝ: ⁊ qñq; ponit̄ ꝓ voluptate ⁊ ꝓ libidine. Itē ꝓ amica vt hic.
Aerius Congero ſ̄cat ꝯpoꝛto ł ꝯgrego. Tibul. Diuitias alius fuluo ſibi ꝯgregat auro
Itē aues qñ nidificant ꝯgerūt ligna. Aerie dicunt̄ aues eo ꝙ in aere ꝯmoꝛant̄.
Quot potui ⁊c̄. Iſti ꝟſus intelligunt̄ ꝙ poeta ſcripſerit in honoꝛē cęſaris decē
Dametas eclogas bucolicas: ⁊ poſtea ſcripturus ſit alia. Mala āt aurea. i. coloꝛis aurei.

O quoties & quæ nobis Galathea loquuta eſt

Menalcas Partem aliquam venti diuum referatis ad aures
Quid prodeſt ꝙ meipſe animo non ſpernis Amyntha
Si dum tu ſectaris apros, ego retia ſeruo.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶Conſtru.O (quoties).i.quam ſepe(et que verba galathea locuta est nobis.O venti re
feratis aliquam partem) verborum eius(ad aures diuum).i.diuorum.O(amynta quid prodest
quod tuipſe non ſpernis me animo).i.quod amas me(ſi ego ſeruo rhetia dum tu ſectaris).i.
proſequeris(apros)hoc est ſi diſiungimur.¶Quoties et toties ſine n ſcribenda ſunt — Quoties
ſicut milies et centies autore Capro. Non ſpernis.hic est liptote:quia intelligit val — Sector
de amas.Sector est frequentatiuum a ſequor.vnde et inſector et aſſector etc.

Phillida mitte mihi,meus eſt natalis,Iola — Dametas
Cum faciam vitula pro frugibus,ipſe venito
Phillida amo ante alias,nam me diſcedere fleuit — Menalcas
Et longum formoſe vale,vale inquit Iola.

¶Conſtru.O(Iola mitte mihi phillida).i.illam mulierem quia(est natalis meus fa-
ciam vitula).i.ſacrificabo vitulam(pro frugibus).i.propter fruges(tuipſe venito)ego
(amo phillida ante alias).i.plusquam alias mulieres:quia(fleuit me diſcedere).i.quod diſ-
cedere:et ipſa inquit.O(formoſe vale longum).i.longo tempore(o iola vale)¶Phyl
lida est grecus accuſatiuus a nomine phyllis phyllidis. Natalis est dies quo quis natus eſt. — Phyllida
Ponitur etiam adiectiue.vt Natalis dies.natalis hora.Facere ponitur pro ſacrifica- — Natalis
re:et tunc iungitur ei ablatiuus vt hic. Iolas est hic nomen viri:et quidam putant eſſe me- — Facere
nalcam. Vale inquit iola. Vale hic corripit e propter vocalem ſequentem:et non est ſyna — Iolas
lepha:ſed ſcanditur integre vocalis ante vocalem.

Triſte lupus ſtabulis,maturis frugibus imbres — Dametas
Arboribus venti,nobis amaryllidis iræ.
Dulce ſatis humor,depulſis arbutus hedis — Menalcas
Lento ſalix fœto pecori,mihi ſolus Amynthas.

¶Conſtru.(lupus est triſte).i.triſtitia vel triſtis res(ſtabulis).i.pecoribus(imbres)
ſunt triſte(maturis frugibus:venti ſunt triſte arboribus:ire amaryllidis)ſunt tri-
ſte(nobis humor est dulce).i.dulcedo(ſatis).i.ſeminibus ſeminatis(arbutus)eſt
dulce(hedis depulſis)a lacte(lenta ſalix)est dulce(feto pecori).i.ouibus grauidis
(ſolus amyntas)est dulce(mihi).¶Nota quod triſte et dulce ponuntur hic ſubſtanti-
ue vel pro ſubſtantiuis.vt in eneid. Varium et mutabile ſemper femina. Item in Pſal- — Triſte
mo. Bonum mihi lex oris tui.i.bona res. Imber est omnis humor et precipue plu — Imber
uia. Satum dicitur quod ſeminatum eſt. Ouidi. Et ſata cum multo fenore reddet — Satum
ager:et fit a verbo ſero. Arbutus est quedam ſylueſtris arbor habens rubra ſed — Arbutus
dura poma:que toto naſcuntur anno:nam aliis maturis:alia ſubnaſcuntur:et — Vnedo
ſimul habet flores et fructus. Vocatur etiam vnedo.

Pollio amat noſtram(quamuis ſit ruſtica)muſam — Dametas
Pierides vitulam lectori paſcite veſtro
Pollio & ipſe fecit noua carmina,paſcite taurum — Menalcas
Iam cornu petat & pedibus qui ſpargat arenam.

¶Conſtru.(Pollio amat noſtram muſam).i.carmen(quamuis ſit ruſtica).i.de ruſti
cis rebus.O(pierides).i.o muſe(paſcite vitulam veſtro lectori).i.que ſacrificetur pol-
lioni(et).i.etiam(ipſe pollio facit carmina noua).i.miranda.O(pierides paſcite
pollioni taurum quia iam petat cornu).i.trudere poſſit cornibus(et qui ſpargat are — Pollio
nam pedibus).i.fortis et pugnax ſit.¶Pollio fuit quidam nobilis romanus et do — Petere cornu
ctus.nam et hiſtorias ſcripſit et tragedias. De hoc etiam in ecloga ſequenti. Tau-
rus dicitur petere cornu:cum iratus inuadit aliquem. Item tauri pugnaturi ſolent are — Pierides
nam ſpargere.vt in Georgi. Et ſparſa ad pugnam proludit arena. Pierides dicun
tur muſe poetice:vel a filiabus pieri:quas canendo vicerunt:vel a piero monte
macedonie vbi note ſunt. In ſingulari dicitur pieris pieridos.

Dametas Qui te pollio amat,veniat quo te quoq; gaudet
Mella fluant illi,ferat & rubus aſper amomum
Menalcas Qui bauium non odit,amet tua carmina mœui
Atq; idem iungat vulpes,& mulget hircos.

Conſtru. O (pollio q̄).i.quicūq; (amat te veniat illuc q̄ gaudet te veniſſe).ſ. ad amicitiā ceſaris ⁊ ad honores (mella fluāt).i.voluptates abundēt illi (⁊ aſp rubus feret illi amomū).i.odores. O (meui q̄).i.quicūq; (nō odit bauiū) illum virū malū.is (amet tua carmina atq; idē hō iungat).i.copulet (vulpes.⁊ mul- Amomum geat hircos) qđ ē inſipientiū. Amomū ē frutex q̄dā ſimilis viti altitudine pal Cinamomum mi pferens vuas precioſas. Naſcit optimū in india ⁊ armenia.aliud in media Rubus ⁊ ponto. Cinamomū l' cynamū ē alius frutex odoratus: q̄ naſcit in ethiopa: au- Bauius tore Plinio. Rubus ē ſpinoſus frutex: cui virgulta ⁊ mora rubent. Bauius ⁊ Meuius meuius erāt temporib; Augusti: poete maliuoli ⁊ inimici Virgilio: quare Vir Mulgē hircū gilius eos vrbane deridet dicēs. Si q̄d ē q̄ nō odit Bauiū: is amet Meuiū. Et q; ſtultū ē amare malos ideo ſubdit. qui amat illū iungat etiā vulpes.i.colliget Aſtyſmos ad currū qđ etiā ſtultū ē: ⁊ mulgeat hircos: qđ ē ↄtra naturā: q; hircus eſt mas caprarū. Cū aliquis ſtulte q̄d agit: poſſumus dicere. Ille mulget hircū. Et eſt aſtyſmos.i.vrbanus loquendi.

Dametas Qui legitis flores,& humi naſcentia fraga
Frigidus o pueri fugite hinc,latet anguis in herba
Menalcas Parcite oues nimium procedere,non bene ripæ
Creditur,ipſe aries etiam nunc vellera ſiccat.

Conſtru. O pueri q̄ legitis flores: ⁊ fraga naſcētia humi fugite hinc) q; (fri gidus anguis latet in herba. O vos oues parcite).i.nolite (pcedere nimiū).ſ. ppe aquā (nō bñ credit ripe).i.nō ē tutū ſtare in ripa q; (ipe aries ſiccat ſua vel lera).i.incidit in aquā ideo multo facilius oues poſſunt incidere. Hi vſus alle gorice intelligunt de mantuanis: quos monet poeta vt caueāt ſibi a militib;: q̄ ſunt ſicut angues. Deiñ monet eos vt nō exponāt ſe periculo reſiſtendo militib; Fraga q̄ eos poſſunt occidere Nā ipe aries.i. Virgilius reſiſtēs centurioni: q̄ occupat Pentaphilū agrū eius ppe fuiſſet occiſus niſi fugiſſet in aquā. Fraga ſūt mora pentaphy- Anguis li q̄ ē herba breuis a nūero folioꝝ ſic dicta. Nā latine vocat quinq; foliū. An Frigidus guis ē ſpēs ſerpētis. Seruius ſcripſit angues aquarū eſſe ſerpētes. Angues Ripa. Aries cū ſenio grauant p aſpera loca ſerpunt ⁊ pellē detrahūt. Ouidi. Anguib; exuit Veruex veteri cū pelle vetuſtas. Frigidus ponit p noxius. Ripa ē terra pxima flu- Dametas uio. Aries ē mas ouiū: q̄ cū caſtratus ē vocat veruex.

Tityre paſcentes a flumine reijce capellas
Ipſe,vbi tempus erit,omnes in fonte lauabo
Menalcas Cogite oues pueri,ſi lac præceperit æſtus
Vt nuper,fruſtra preſſabimus vbera palmis.

Conſtru. O (tityre reijcce).i.pelle (a flumine capellas paſcētes).i.q̄ paſcunt (ego ipe lauabo oēs in fonte: vbi).i.qñ tps lauandi erit (O pueri cogite).i.cō Reijcere gregate (oues) in ouile (nā ſi eſtus pceperit).i.añ ceperit lac (vt).i.ſicut (nup) Precipere .ſ.pcepit (fruſtra preſſabim⁹ vbera palmis).i.fruſtra mulgebim⁹ lacte ſiccato Preſſare Reijcere ē retrorſum iacere l' repellere: ⁊ ē reijcio pceleumaticus pes: q̄ cō Palma ſtat quattuor breuib; ſyllabis. Precipere qñq; ē iubere: qñq; docere: ſed hic ſit añ capere l' preoccupare. vt etiā in.vi.eneī. Oia precepi atq; aīo mecū pegi. Preſſare ē etiā frequētatiuū a premo. Palma ē arbor quedā precipua in Sy

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ria. Ponit̃ ꝓ victoria ⁊ ꝓ latitudine manuū ⁊ pedū. Unde palmipedes dicunt̃ aues q̃ latos hn̄t pedes. vt anſeres ⁊ anates. Palmipedes

Eheu q̃ pingui macer eſt mihi taurus in aruo, Dametas
Idem amor exitium eſt pecori, pecoriſq; magiſtro
His certe neq; amor cauſa eſt, vix oſſibus herent Menalcas
Neſcio quis teneros oculus mihi faſcinat agnos.

¶ Conſtrue. (Eheu q̃ꝫ macer taurus ē mihi in pingui aruo). i. agro (idē amor ē exitiū pecori: ⁊ magiſtro pecoris) hoc ē grex meus tabeſcit amore ſicut ego. Se quit̃ (certe amor nō ē cauſa). ſ. exitij his meis pecudibꝫ (tñ vix herent oſſibꝫ). i. pre macie vix pn̄t viuere (neſcio quis oculus faſcinat). i. faſcinando corrumpit mihi (teneros agnos) ¶ Aruū ponit̃ hic improprie ꝓ paſcua: cū ſit terra q̃ ſerit̃ vt dictū eſt. Quidā tñ libri hn̄t eruo nō aruo. Eruū ē genus leguminis q̄ inter optima pabula ponit Columella. Exitiū dr̃ deſtructio vl' ꝑditio. Properti. Ue nit in exitiū callida lena meū. Faſcinū ē maleficiū quo quis efficit̃ impos: qḋ fit aſpectu. Nam quedā mulieres ſunt teſte Plinio q̃ diutius aſpiciendo hoīes interficiūt. Faſcinare ē faſcino corrumpere. Aruum Eruum Exitium Faſcinium Faſcinare

Dic quibus in terris, & eris mihi magnus Apollo Dametas
Tris pateat cœli ſpacium, non amplius vlnas
Dic quibus in terris inſcripti nomina regum Menalcas
Naſcuntur flores, & Phyllida ſolus habeto.

¶ Relicto certamine canendi alter alteri ꝓponit enigma. Conſtrue. O menalca (dic in quibꝫ terris ſpaciū celi pateat nō amplius tris vlnas) ⁊ ſi dixeris hoc (eris mihi magnus Apollo). i. eſtimabo te apollinem ⁊ diuinū. Hoc enigma ſic ſoluit̃: quoniā ſtanti in ꝓfundo puteo tm̄ videt̃ ſpaciū celi quanta ē latitudo putei. Sed menalcas ruſtica ſimplicitate non valens hoc enigma ſoluere: aliud e diuerſo ꝓponit damete dicens. (Dic in quibꝫ terris naſcunt̃ flores inſcripti nomina regū). i. in quibꝫ noīa regū naſcunt̃ inſcripta. Et hoc ſi dixeris: habeto ſolus Phillida ↄmunē amicā. Flores inſcripti noīa regū ſunt hiacynthi: de quibus aliquid predictū eſt. Itē in hiacyntho flore ſunt due lr̄e. ſcꝫ a ⁊ y a ſit hiacynthū: qui ambo regū filij dicunt̃ a poetis in hunc florem eſſe mutati. ¶ Ulna ē menſura cubiti: een elle. Etiā ē vtriuſqꝫ manus brachioꝝ extenſio. Inſcripti noīa per ſynecdochen Ulna

Non noſtrum inter vos tantas componere lites Palemon
Et vitula tu dignus & hic, & quiſq; amores
Aut metuet dulces, aut experietur amaros
Claudite iam riuos pueri, ſat prata bibere.

¶ Palemon arbiter neutri dat victoriā: ſed vtrūqꝫ laudat. Conſtrue. (Nō eſt nr̄m). i. nr̄e facultatis (ↄponere). i. finire (tantas lites inter vos ⁊ tu menalca es dignus vitula). i. premio victorie (⁊ hic dametas ē dignus vitula: ⁊ quiſquis). i. quicūqꝫ (aut metuet dulces amores). i. ī amore dulci timebit ne amittat eū (aut quiſquis experiet̃ amaros amores). ¶ Hic oſtendit̃ q̄ amor mundi nunq̃ꝫ eſt ſyncerus: ſed ſp̄: aut timor: aut dolor ei miſcet̃ Therē. In amore hec oīa inſunt vitia/iniurie/ſuſpitiones/inimicicie/inducie/bellū/pax rurſum. Itē Plautus Amor et melle ⁊ felle ē fecūdiſſimus: guſtu dat dulce: amarū ad ſacietatē vſqꝫ aggerit. ¶ Pratū ē vbi fenū naſcit̃. Riuus ē foſſa ꝑ quā fluit aqua in prata vel agros. vn̄ deriuare. i. deducere aquā vel facere riuū. Amoris incommoda. Pratum Riuus

Aecloga quarta Genethliacon Salonini.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SIcelides muſæ paulo maiora canamus
Non omnes arbuſta iuuant, humileſq; myricē
Si canimus ſyluas, ſylue ſunt conſule digne.

¶ Hec ecloga ē in laudē Pollionis & filij eius ſalonini. nā aſinius pollio in dalmatiā cū exercitu miſſus ab Auguſto: bn̄ rem geſſit & de hoſtibꝫ triūphauit. Deīn ꝯſul creatus in ꝯſulatu filiū ſuſcepit: quē a ſolonis vrbe dalmatie a ſe expugnata ſoloniū vocauit legit: poeta pollioni gratulat hac ecloga & filio eius genethliacon .i. carmē nataliciū ſcribit: qḋ tn̄ ꝓ maiori parte de Chriſto optimo ꝑ allegoriā pt intelligi: q nō longe poſt illa tpa de ꝟgine naſci dignatus ē. nā Sibylla cumea de chriſto multa ſcripſerat q Virgilius legēs & nō (vt aiūt) intelligēs retulit ad Auguſtū. Et qm̄ hec materia maior ē ꝗ̄ requirit bucolicū carmē: ideo primū excuſat ſe ſuꝑ hoc poeta dicēs. Conſtrue. O (ſicelides muſe) .i. q preeſtis bucolico carmini (canamus paulo maiora) .i. res ſublimiores (arbuſta) .i. breues arbores (& humiles) myrice nō oēs (iuuāt) .i. delectāt: hoc ē nō oēs delectāt humili carmine quale ſcripſimus hacten⁹ (ſi canim⁹ ſyluas) .i. ſylueſtria ł bucolica carmīa (ſylue ſint digne ꝯſule) .i. bucolica carmina ſint talia q honeſti regi poſſint a ꝯſule.

Sicelides

¶ Sicelides ē patronymicū fēm: cuius ſrē ē ſicelis idos a noīe ſicelia. ſic eīn greci dicūt: cū latini dicūt ſicilia q ē inſula inter italiā & greciā i q habitauit theocritus q p̄mus grece bucolica ſcripſit & quē Virgilius imitatus ē. vn̄ ſicelides muſe ſt carmīa bucolica q in ſicilia p̄mo ſt ꝯpoſita. Myrice ſt breuis virgulta de qbꝫ ſcope ſiūt.

Theocritus
Myrice

Vltima cumei venit iam carminis ætas
Magnus ab integro ſæclorum naſcitur ordo
Iam redit & virgo redeunt ſaturnia regna
Iam noua progenies cœlo demittitur alto,
Tu modo naſcenti puero, quo ferrea primum
Deſinet, ac tota ſurget gens aurea mundo
Caſta faue Lucina, tuus iam regnat Apollo.

¶ Conſtru. (Vltima etas cumei carminis venit iā) .i. ferreū ac peſſimū temp⁹ de q ſcripſit Sybilla cumea iā preterijt (magnus ordo ſeclorꝫ) .i. diſpoſitio temporꝫ (naſcit ab integro) .i. incipit a nouo (& virgo) .i. iuſticia (redit iā. regna ſaturnia) .i. tpa aurea qualia fuerunt ſub ſaturno (redeūt noua ꝓgenies demittit) .i. deorſum mittit (iā de alto celo) hoc ꝓprius de Chriſto diceret. O (caſta lucina tu faue puero mō naſcenti q) .i. ꝑ quē (ferrea gens deſinet) .i. peribit primū (& aurea) .i. optima gens (ſurget in toto mundo: apollo tuus) .ſ. frater (regnat iam).

Sybilla

¶ Sybilla dr̄ oīs mulier vaticinatrix. Et fuerūt ſm̄ Varronē ſybille .x. quarū tn̄ p̄ncipalis fuit ſybilla cumea: q tpa vł etates diſtinxit ꝑ metalla qḋ etiā fecit Ouidi. nā primā etatē vocāt aureā .i. optimā. ſecundā argenteā .i. paulo deteriorē. tertiā vocāt ereā .i. peiorē prioribꝫ. vltimā vero ferreā dicūt .i. peſſimā. dicit ergo hic poeta ꝙ vltima etas iam preterijt: & p̄ma .i. aurea redit. Aetas / euū / & ſeculū ſcāt tempus humane vite. vt hoc ꝯtigit etate mea: vł euo nr̄o. Virgo intelligit hic aſtrea .i. iuſticia q in ferrea etate terras reliquerat Ouidi. Victa iacet pietas: & virgo: cede madentes Vltima celeſtū terras aſtrea reliquit. Saturnus fuit pater Iouis: q in Italia (pulſus a filio) regnauit ita placide: vt ſub ipſo fuiſſe dicantur aurea tempora. vt ait Virgi. libro. vij. Lucina dicit a poetis diana ſoror apollinis: quaſi lucē dans naſcentibus: qz credebat dea parens Apollo hic ſcat Auguſtum: qui edificauit Apollini templa: vel ſcat Chriſtum dei ſapientiam.

Etates qttuor.
Etas. Euum & Seculum
Aſtrea
Saturnus
Lucina
Apollo

Teq; adeo decus hoc eui te conſule inibit
Pollio,& incipient magni procedere menſes
Te duce ſi qua manent ſceleris veſtigia noſtri
Irrita perpetua ſoluent formidine terras
Ille deum vitam accipiet, diuiſq; videbit
Permixtos heroas,& ipſe videbitur illis
Pacatumq; reget patrijs virtutibus orbem.

¶Conſtrue. O (Pollio adeo). i. certe (hoc decus). i. hec aurea etas (inibit). ſ. incipit (te ꝯſule). i. dū tu es ꝯſul (& magni menſes). i. egregia noīa habentes. ſ. Julius & Auguſtus (incipient ꝓcedere ſi qua veſtigia). i. ſi aliquę reliquie (nr̄i ſceleris manent: illa veſtigia irrita). i. euacuata (ſoluent). i. liberabunt (terras perpetua formidine te duce). ſ. exiſtente (ipſe) Solominus l' Auguſtus (accipiet vitā deū). i. deoꝝ (& videbit heroas). i. ꝓceres (ꝑmixtos diuis & ipſe videbit ab illis) ꝑmixtus diuis: & ipſe (reget vrbē pacatū). i. quietū factū (virtutibꝫ patrijs). i. paternis. ¶Irritus quaſi nō ratus: nō firmus vl' inanis. Sene. Reluctante natura irritus labor ē. Heros dr̄ vir fortis & quaſi ſemideus: accūs ſingularis ē heroa. Stati. Gaudētes heroa ferūt. Jn̄ fit accūs pluralis heroas o longa ſꝑ Pacare ē ad pacē ꝑducere. vt pacabo vos Jn̄ fit pacatus & impacatus. A noīe pr̄ ſē tria poſſeſſiua. ſ. paternus / patricius & patrius: qd̄ vltimū etiā fit a patria.

Irritus
Heros
Pacare
Paternus
Patricius
Patrius

At tibi prima puer nullo munuſcula cultu
Errantes hederas paſſim cum baccare tellus
Mixtaq; ridenti colocaſia fundet acantho
Ipſe lacte domum referent diſtenta capellæ
Vbera, nec magnos metuent armenta leones
Ipſa tibi blandos fundent cunabula flores
Occidat & ſerpens,& fallax herba veneni
Occidet, aſſyrium vulgo naſcetur amomum.

¶Conſtrue. O (puer tellus fundet tibi ꝓma munuſcula nullo cultu). i. ornatu (paſſim. i. hic & ibi. ſ. errantes). i. late ſe expandentes (hederas cū baccare) illa herba: & tellus (fundet collocaſia) illos flores (mixta ridenti acantho) illa pulchra herba (ipſe capellę referent domū vbera diſtenta). i. repleta lacte: & (armēta). i. boues nō (metuent magnos leones: cunabula ipſa). i. cune (fundent tibi flores blandos). i. amenos (& ſerpens occidet). i. morieť vl' peribit: & (fallax herba veneni occidet amomū aſſyriū). i. quod nunc naſcitur tantū in oriente (naſcetur vulgo). i. vbiqꝫ. ¶Paſſim quaſi per paſſus ſcat hic & ibi: vel in diuerſis locis. Infra. Strata iacent paſſim &c. Baccaris vel baccar eſt herba habens folia ſicut hedera: & odorā radicē. Vocať etiā telis. vn̄ fit vnguentū telinū. Colocaſia eſt herba latis folijs quę manducať: in egypto naſcens: & vocať alio noīe faba egyptia. Nota ꝙ Plinius in nrō ſingulari ſcripſit colocaſia. & hic Virgi. in plurali ponere videtur colocaſia: ergo videtur heteroclitū eſſe ſicut paſcua. Armentū eſt grex magnoꝝ animaliū. vt Boū / equoꝝ / & ſimiliū. Et Nota ꝙ hęc verba Virgilij. Nec magnos metuent &c. ꝯſonant cū vaticinio Eſaie dicentis. Habitabit lupus cū agno & pardus cū hedo: accubabit vitulus & leo & ouis ſimul morabunť &c. Quibus verbis propheta ſcat inauditam alias pacem quę fuerit tempore natalis Chriſti. Cunabula ſunt cune. i. lectuli infantium. Acanthus & amomū ſcripſimus ante.

Paſſim
Baccar
Telis
Colocaſia
Armentum
Cunabula
Acanthus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Et ſimul hæroum laudes,& facta parentis
Iam legere,& quæ ſit poteris cognoſcere virtus
Molli paulatim flaueſcet campus ariſta,
Incultiſq; rubens pendebit ſentibus vua.
Et dure quercus ſudabunt roſida mella
Pauca tamen ſuberunt priſcæ faſtidia fraudis
Quæ tentare tethym,ratibus quæ cingere muris
Oppida,quæ iubeant telluri infundere ſulcos
Alter erit tum typhis,& altera quæ vehat argo
Delectos heroas,erunt etiam altera bella
Atq; iterum ad Troiam magnus mittetur Achilles.

¶Conſtrue.(Et ſimul).i.poſtq̄ poteris(iã legere laudes heroũ ⁊ facta parẽtis)⁊ poſtq̄ poteris(cognoſcere q̄ ſit virtus).i.cũ peueneris ad annos diſcretionis:tũc(campus flaueſcet).i.fiet flauus(paulatim molli ariſta).i.frumentũ naſcet̃ ꝑ ſe ſine cultura:⁊(rubens vua pendebit in ſentib;).i.ſpinis incultis:⁊(dure quercus ſudabũt).i.ſudando(emittent mella roſida).i.q̄ fiũt de rore:tñ pauca veſtigia priſce fraudis ſuberũt).i.clã erũt(q̄ veſtigia fraudis iubeãt tentare tethym ratib;).i.nauigare ꝑ maria(⁊ q̄ iubeãt cingere oppida muris)⁊ q̄ iubeant(infundere ſulcos telluri).i.arare(alter typhis).i.nauta ſimilis typhi(erit tũc ⁊ altera argo).i.nauis longa ſimilis argo erit tunc q̄ argo(vehat delectos heroas).i.electos principes(etiã altera bella).i.equalia troiano bello erũt(atq; magnus achilles).i.aliquis vir fortis ſimilis achilli(mittet̃ iterũ ad troiã).i.ad aliquod graue bellũ:quale fuit troianũ. ¶Campus dicit̃ ois planicies terre.Flauus dicit̃ ruber mixtus albo ⁊ viridi.vt flauus capillus.Flaueſco flauus fio.vt ſeges cũ matureſcit flaueſcit.Paulatim.i.quotidie vel pauloplus.Sentes ſunt ſpine.Et ſentus a um.i.ſpinoſus ⁊ horridus.Roſidus.i.rore plenus.Tethys huius tethyos dr̃ filia celi ⁊ vxor oceani:⁊ ponit̃ ꝓ mari vel aqua.Sulcus ẽ foſſa in agro q̄ fit aratro.Argo dicebat̃ illa nauis qua Iaſon cũ multis proceribus nauigauit in colchos ꝓ aureo vellere.Typhis fuit gubernator illius nauis:⁊ ponitur ꝓ quolibet nauta.Achylles filius pellei regis theſſalie:vir fortiſſimus:ſine quo nõ potuit Troia capi.Occidit Hectorẽ ⁊ multos troianos.Tandẽ ꝑ inſidias occiſus a Paride in templo Apollinis.

Campus
Flauus
Paulatim
Sentes
Sentus
Roſidus
Tethys
Sulcus
Argo
Typhis
Achilles

Hinc vbi iam firmata virum te fecerit ætas
Cedet & ipſe mari vector,nec nautica pinus
Mutabit merces,omnis feret omnia tellus
Non raſtros patietur humus,non vinea falcem
Robuſtus quoq; iam tauris iuga ſoluet arator
Nec varios diſcet mentiri lana colores
Ipſe ſed in pratis aries iam ſuaue rubenti
Murice,iam croceo mutabit vellera luto
Sponte ſua ſandix paſcentis veſtiet agnos
Talia ſecla ſuis dixerunt currite fuſis
Concordes ſtabili fatorum numine parcæ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ Conſtrue. (Hinc) .i. deiñ (vbi) .i. poſtq̃ (ętas firmata fecerit te virũ ꝛ) .i. etiã (ipe vector cedet) .i. diſcedet ex (mari nautica pinus) .i. nauigatio nõ (mutabit merces: oĩs tellus feret) .i. ꝓferet (oĩa humus nõ patieꝛ raſtros: ꝛ vinea nõ patieꝛ falcẽ: hoc ẽ terra nõ fodieꝛ ꝛ vinea nõ putabiꝛ) ꝛ arator ſoluet iã) .i. auferet (iuga robuſtis tauris) .i. ager nõ arabiꝛ ꝛ (lana nõ diſcet mentiri varios colores) .i. nõ colorabiꝛ (ſed ipe aries mutabit in pratis vellera ſuaui rubẽti murice ꝛ croceo luto) .i. lana ꝑ ſe fiet purpurea ꝛ lutea ł crocea (ꝛ ſandix veſtiet agnos paſcẽtes) .i. comedẽtes (parce ꝯcordes ſtabili numine fatoꝝ dixerũt ſuis fuſis currite) .i. currẽdo facite (talia ſecła) .i. tpa aurea ¶ Vector dr̃ ꝛ q̃ vehit ꝛ q̃ vehiꝛ nauigio. Hic accipi pt̃ vtrouis mõ. Nauticus ad nautã ꝑtinens. vt nauticus panis. nauticus cucullus. Pinus poniꝛ hic ꝓ malo: hoc ẽ ꝓ arbore nauis Merces ſunt res venales. Raſtrũ ẽ inſtrumentũ ruſticũ dentatũ q̃ terra radiꝛ. Murex ẽ precioſum ꝯchiliũ q̃ tinguntꝛ veſtes: ꝛ poniꝛ ꝓ ipo colore q̃ ſimilis ẽ purpure. Poniꝛ etiã murex ꝓ aſpero ſaxo. vt in. v. ęnei. Et acuto murice remi Obnixi crepuere. Lutũ ẽ color ruber cũ quadã albedine ſicut ẽ crocũ ꝛ habet primã ꝓductã. Jñ luteus de q̃ predictũ ẽ. Sandix ẽ herba quędã ꝛ nũeratꝛ inter olera ſilueſtra: ꝛ ex ea fit color ſandicinus. Fuſus ẽ inſtrumentũ ligneũ ad qđ colligunt a nentibꝫ fila. Parce dicuntꝛ a poet. tres deę fatales. i. q̃ fata hoĩm diſpenſant. ſ. cloto/lacheſis/atropos. pͥma portat colũ: altera trahit filũ. i. fatũ. tertia abrũpit. i. finit vitã. Fatũ dr̃ ordinatio diuina de rebꝫ humanis ꝛ de ipſis hoĩbꝫ. vñ poniꝛ ꝓ infortunio ꝛ ꝓ morte. Diciꝛ ãt fatũ: qꝛ deus fatus ẽ: ꝛ ita diſpoſuit futurũ. Sene. Dũ fata ſinũt: viuite leti. Stati. Proh dura potentia fati.

Vector · Nauticus · Pinus · Merces · Raſtrum · Murex · Lutum · Sandix · Fuſus · Parce · Fatum

Aggredere o magnos, aderit iam tempus, honores
Chara deum ſoboles, magnum Iouis incrementum
Aſpice conuexo nutantem pondere mundum
Terraſq; tractuſq; maris cœlumq; profundum
Aſpice venturo letentur vt omnia ſæclo
O mihi tam longe maneat pars vltima vite
Spiritus & quantum ſat erit tua dicere facta
Non me carminibus vincet nec Traceus Orpheus
Nec Linus, huic mater q̃uis huic pater adſit
Orphei Calliopea, lino formoſus Apollo
Pan etiam arcadia mecum ſi iudice certet
Pan etiam arcadia dicat ſi iudice victum
Incipe parue puer riſu cognoſcere matrem
Matri longa decem tulerant faſtidia menſes
Incipe parue puer, cui non riſere parentes
Nec deus hunc menſa, dea nec dignata cubili eſt.

¶ Conſtru. O (clara ſoboles deũ) .i. deoꝝ: ꝛ (o magnũ incrementũ Jouis) .i. ꝑ quẽ diuinus honor augebiꝛ (aggredere magnos honores) .i. incipe aliq̃d egregiũ: q̃ magnos honores ꝓmerear (tps) .ſ. aggrediendi (adderit iã: aſpice mundũ nutantẽ) .i. trementẽ (pondere ꝯuexo) .i. ſuis orbibꝫ ꝛ ſpheris (aſpice) inq̃ (terras ꝛ tractus) .i. regiones (maris ꝛ cęlũ ꝓfundũ) .i. altũ (aſpice vt) .i. q̃uo (oĩa letentꝛ ſeculo venturo) .i. ꝓpter tps aureũ futurũ (o) .i. vtinã (vltima pars vite maneat mihi tã longe ꝛ ſpũs) maneat mihi (quantũ ſat) .i. ſatis (erit dicere

tua facta: nec thracius orpheus vincet me carminibꝫ: nec linus) vincet me car=
minibꝫ (q̄uis mr̄). ſ. (calliopea adſit huic). i. orpheo (⁊ pr̄). i. apollo (adſit huic)
. i. lino. Calliopea ē formoſa (orphei). i. orpheo: ⁊ apollo ē formoſus (lino) illi
viro (etiā ſi pan certet mecū arcadia) exiſtente iudice: Pan dicet ſe victū a me
(etiā arcadia iudice). i. iudicāte o (parue puer incipe cognoſcē matrē) tuā (riſu)
. ſ. eius ł tuo (decē menſes tulerāt mr̄i) tuę (longa faſtidia) hoc etiā. Letifica nūc
matrē riſu: q̄ ſatis multa tedia ſuſtinuit de te decē menſibꝫ quibꝫ te portauit in
vtero. O (parue puer incipe). ſ. noſcere matrē riſu (cui). ſ. infanti (parentes nō
riſere). i. arriſerūt (nec deus dignatus). i. dignū iudicauit (hūc ſua menſa: nec
dea dignata eſt hūc cubili). i. noluit habere virū: ⁊ hoc intelligitur de vulcano.
Vulcanus ¶ Vulcanus eñi iouis ⁊ iunonis filius cū natus eſſet deformis Juno mr̄ ei nō
arriſit: ⁊ pr̄ eū de cęlo precipitauit in terrā. Cūq₃ factus eſſet artificioſus faber
fecit arma deoꝝ: nec tñ receptus ē ad menſam iouis. Et cū petiſſet ꝯiugiū pal=
Soboles ladis ſpretus ē ab ea. Soboles dr̄ filius ł ꝓgenies. Conuexus dr̄ vndiq₃ incli
Conuexus natus: vñ cęlū videt̄. Nutare ē moueri ł tremere: ⁊ accipit̄ ꝑ dubitare. Ouidi.
Nuto Sic animus vario labefactus vulnere nutat: ⁊ ē frequentatiuū a nuo. Mūdus
Mundus ē vniuerſitas. ſ. cęlū/terra/mare. vñ hic pōt eſſe appoſitio. Aſpice mundū terraſ
q₃ tractuſq₃ maris ⁊c̄. Nō me carminibꝫ ⁊c̄. Nō dicit hoc poeta ex arrogantia
q̄ſi preferat ſe orpheo/lino/⁊ pani: ſed dicit geſtoꝝ cęſaris tā latā eſſe materiā:
Orpheus vt etiā mediocre ingeniū de illis optime poterit ſcribere. Orpheus dr̄ fuiſſe fili
us calliopeę muſę ⁊ eagri fluminis de q̄ predictū ē. Linus fuit quidā vetus va=
tes filius apollinis: ł vt alij volūt mercurij ⁊ vranie muſę cui quidā aſſcribunt
inuentionē cithare quā alij dederūt orpheo: alij vero amphioni. Orphei ē dtūs
Orphei grecus q̄ in fine habet ei diphthongū. Calliopea ł calliope dr̄ vna de nouē mu=
Calliopea ſis a v̄bo calliopeo qd̄ ē orno. Pan colebat̄ in arcadia q̄ ē mediterranea pars
Arcadia achaie montuoſa ⁊ gregibus abundans.

Aecloga. v. Collocutores Menalcas & Mopſus amici.

Menalcas CVr non Mopſe boni qm̄ conuenimus ambo
Tu calamos inflare leues, ego dicere verſus
Huc corylis mixtas inter concedimus vlmos
Mopſus Tu maior, tibi me eſt equum parere Menalca
Siue ſub incertas zephyris motantibus vmbras
Siue antro potius ſuccedimus, aſpice vt antrum
Sylueſtris raris ſparſit labruſca racemis

¶ Inducunt̄ hic duo paſtores viciſſim canētes de iulio cęſare occiſo a ſenatu.
Prior mopſus deflet necē cęſaris. alter menalcas eū deificatū dicit. Conſtru.
O (mopſe qm̄ nos ambo ꝯuenimus boni: tu) bonus inflare calamos). i. phiſtula
re (ego bonus dicere. i. canē (leues v̄ſus) cur nō (ꝯcedimus). i. vna eamus (huc
inter vlmos mixtas corylis). i. quare nō petimus vmbras arboꝝ vt ibi canam⁹
Tūc mopſus rn̄det. O menalca (tu es maior) ideo (ē ęquū me parere). i. obedi=
re (tibi ſiue). i. ł ſi (ſuccedimus ſub incertas vmbras zephyris). i. ventis (motā
tibꝫ). i. ſepe mouentibꝫ (vmbras ſiue potius ſuccedimus antro). i. in antrū (aſpi
Inflare ce vt). i. q̄ō (ſylueſtris labruſca ſparſit). i. obtexit antrū (raris racemis) i. vuis
ſuis. Menalcas hortat̄ ſociū vt ſub arbores vadāt: mopſus āt melius putat in
gredi antrū: q₃ vmbre arboꝝ q̄ a vento mouent̄ incerte ſt̄. ¶ Inflare calamū ł
Concedo phyſtulā ē qd̄ pueri inepte dicūt muſare. Etiā dicimus inflare ꝑ ſupbū facere.
vt in ep̄la Pauli. Sciētia inflat. Inflatus ſupbus: q̄ tumidū habet aīm. Con=
cedo q̄n̄q₃ ſt̄ pmitto ł do. Cice. Nō ꝯcedo vt quibꝫ rebꝫ gloriamini: eaſdē in ali
is reprehendatis. Q̄n̄q₃ ēt ire. Therē. Tps ē ꝯcedere. Virgi. Supbis ꝯceſſit

ab oꝛis. Accipit̃ etiã ꝓ cedo. Aequus dꝛ q̃ ęqualis ē oĩbus ⁊ vni facit vt alteri Aequus
q̃ hic ęquũ ē .i. decet ł iuſtũ ē. Zephyꝛus ē ventus occidentalis q̃ latine fauoni- Zephyꝛus
us dꝛ teſte Plinio. Antrũ dꝛ ſpelunca: ⁊ ē gręcũ. Labꝛuſca ē ſylueſtris vitis cu- Antrum
ius vue etiã dicunt̃ labꝛuſce. Racemus ē id qđ vua. Labꝛuſca Racemus

Montibus in noſtris ſolus tibi certat Amyntas Menalcas
Quid ſi idem certet Phœbum ſuperare canendo Mopſus
Incipe Mopſe prior, ſi quos aut Phillidis ignes
Aut Alconis habes laudes, aut iurgia codri Menalcas
Incipe, paſcentes ſeruabit Tityrus hedos.

¶ Menalcas ſubiratus ꝙ mopſus noluerit ſub vmbꝛas ire di. Conſtru. (So-
lus amyntas certat tibi) .i. tecũ (in nr̃is montibꝫ) Tũc rñdet Mopſus (q̇d) eſſet
(ſi idē amyntas certet ſupare phębũ canendo) q̃ſi dicat. ſtulti ē certare cũ ſupio-
re. Deĩn menalcas iratũ mopſũ reconciliat dicēs (o mopſe incipe) canē (pꝛioꝛ ſi
quos ignes phillidis habes: aut laudes alconis: aut iurgia codꝛi) hoc ē ſi q̃ car-
mina habes de amoꝛe phillidis: ł de laude alconis: ł de iurgijs codꝛi (incipe) in
ꝙ qꝛ (tityꝛus ſuabit) .i. cuſtodiet (hędos tuos paſcētes) Quid ſi idē certet ⁊c̃.
Hic tangit̃ fabula talis. ¶ Marſia q̇dã ſatyꝛus doctus canere tibia: ꝓuocauit Marſia
phębũ vt ſecũ canēdo certaret: ſed phębꝫ eũ ſupauit ⁊ ꝓpter temeritatē excoꝛia- Phillis
uit eundē. Phillis regina thꝛacie redeuntē a bello troiano demophontē ſuſce-
pit hoſpitio ⁊ amare cępit. Deĩn cũ demophō athenas ꝓfectus nō rediſſet ſtatu-
to tp̃e illa impatiēs amoꝛis ſuſpēdit ſe: ⁊ ꝓpter hoc dꝛ in amigdalũ mutata. Al- Alcon
con fuit cretēſis ſagittarius cuius filiũ cũ ſerpēs circũflexus eſſet: ipſe ſagittã Codꝛus
direxit tã artificioſe vt ſerpentē necaret nec filiũ lederet. Fuit itē alcon egregi-
us paterarꝫ celatoꝛ. Codꝛus rex athenienſiũ q̃ ꝓ ſalute patrie moꝛti ſe ſponte ob-
tulit. Dorienſes eñ pugnaturi cũ athenienſibꝫ habuerũt oraculũ ne regē athenie-
ſiũ lederēt ſi potiri victoꝛia vellēt: nã ſi rex ille necaret̃ ipſi vincerent̃. Qđ cũ co-
dꝛus rex ꝯcepiſſet indutus veſte ruſticana dorienſes iurgio ⁊ deriſione laceſſi-
uit ad ſe occidendũ q̃ facto ⁊ cognito diſceſſerũt ſine pꝛelio. Hoꝛa. Codꝛus ꝓ pa-
tria nō timidus moꝛi. Jurgiũ ē litigiũ ł repꝛehenſio. Jñ obiurgo repꝛehendo. Jurgium

Immo hæc in viridi nuper quæ cortyce fagi Mopſus
Carmina deſcripſi, & modulans alterna notaui
Experiar, tu deinde iubeto certet Amyntas Menalcas
Lenta ſalix quantum pallenti cedit oliue
Punicus humilis quantum ſaliunca roſetis Mopſus
Iuditio noſtro tantum tibi cedit Amyntas
Sed tu deſine plura puer, ſucceſſimus antro.

Mopſus rogatus vt de phillide ł alcone ł codꝛo cãtaret. rñdet. Conſtru. (Imo)
.i. potius (experiar canē hęc carmina q̃ deſcripſi nuꝑ in viridi coꝛtice fagi ⁊ no-
taui modulãs) .i. canēs (alterna) .i. alternatĩ (tu iubeto vt amyntas certet deĩn)
.i. cantet poſt me vt videamus vter nr̃m ſit peritioꝛ. Tũc menalcas dicit mopſũ
multũ excellere amyntã dicēs (quantũ lenta ſalix cedit pallenti oliue) .i. viliox ē
oliua ⁊ (quantũ hũilis ſaliũca cedit puniceis roſetis) .i. viliox ē roſis (amyntas
cedit tibi) .i. minoꝛ ĩ cantu ē ꝙ tu (tm̃ iudicio nr̃o) .i. ſm̃ meũ iudiciũ. ſed o (puer
mopſe deſine plura) .i. nō differas longiꝰ (ſucceſſimꝰ antro) .i. ꝑuenimꝰ ĩ antrũ
qđ petebas. Oliua ꝓpꝛie ē bacca ł fructus arboꝛis q̃ dꝛ olea: ſed ſępe ponit̃ oli- Oliua
ua ꝓ ipſa arboꝛe vt hic Saliũca ē breuiſſimus flos ita vt necti nō poſſit ĩ coꝛonã Saliunca
hꝫ ãt multa folia bñ olēt. a q̃ veſtibꝫ imponi ſolēt. Roſetũ ē multitudo roſarꝫ lꝫ Roſetum
naſcētiũ alio noĩe roſariũ Puniceꝰ dꝛ rutilꝰ ł ruber ⁊ flãmeꝰ alio noĩe phenceꝰ. Puniceus

Extinctum nymphe crudeli funere Daphnym
Flebant, vos corili teſtes, & flumina nymphis
Cum complexa ſui corpus miſerabile nati
Atq; deos atq; aſtra vocat crudelia mater
Non vlli paſtos illis egere diebus.
Frigida Daphni boues ad flumina, nulla neq; amnem
Libauit quadrupes, nec graminis attigit herbam
Daphni tuum pœnos etiam ingemuiſſe leones
Interitum, monteſq; feri, ſiluæq; loquuntur
Daphnis & armenias curru ſubiungere tigres
Inſtituit, Daphis thiaſos inducere Baccho
Et folijs lentas intexere mollibus haſtas
Vitis vt arboribus decori eſt, vt vitibus vue
Vt gregibus tauri, ſegetes vt pinguibus aruis
Tu decus omne tuis, poſtq̄ te fata tulerunt
Ipſa Pales agros, atq; ipſe reliquit Apollo
Grandia ſæpe quibus mandauimus ordea ſulcis
Infœlix lolium & ſteriles dominantur hauenæ
Pro molli viola, pro purpureo narciſſo.
Carduus & ſpinis ſurgit paliurus acutis
Spargite humum folijs, inducite fontibus vmbras
Paſtores, mandat fieri ſibi talia Daphnis
Et tumulum facite & tumulo ſuperaddite carmen
Daphnis ego in ſyluis, hinc vſq; ad ſydera notus
Formoſi pecoris cuſtos formoſior ipſe.

Julius
Epicedium
Epitaphium

¶ Iſtud ē epicediū Julij ceſaris ꝗ in curia necatus fuit ⁊ ꝯfoſſus .xxiij. vulneribꝫ: ⁊ vocat eū poeta daphnidē: vt nomē ꝯueniat bucolico carmini: qꝛ Daphnis fuit formoſiſſimus ꝗdā paſtor. Epicediū dr̄ carmē lugubre in alicuius funere. Epitaphiū āt ē qd̄ ſcribit̄ ꝓpe ſepulchrū quales ſt̄ duo vltimi ꝟſus preſcripti. Daphnis ego in ſyluis ⁊c. ¶ Conſtru. (Nymphe flebāt daphnim extinctū) .i. occiſum (crudeli funere) .i. morte (vos coryli ⁊ flumina) eſtis teſtes nymphis cū mater daphnidis (ꝯplexa miſerabile corpus ſui nati vocat deos crudeles ⁊ aſtra crudelia) qꝛ tale fatū dederāt filio ſuo. O (daphni nō vlli) .i. nulli paſtores (egere) .i. egerūt paſtos boues ad frigida flumina illis diebꝫ quibꝫ occiſus fuiſti ⁊ (nulla quadrupes libauit) .i. guſtauit (amnē: nec attigit herbā graminis) pre dolore. O (daphni) fere (montes ⁊ ſylue loquunt̄ etiā penos) .i. punicos (leones ingemuiſſe tuū interitū) .i. ꝓpter mortē tuā (daphnis inſtituit ſubiūgere curru) .i. currui (armenias tigres) ⁊ daphnis inſtituit (intexē) .i. circūdare lentas haſtas mollibꝫ folijs) .i. frondibꝫ qd̄ fiebat in hac chanalibꝫ (vt vitis ē arboribꝫ decori) .i. honori (⁊ vt vuę ſt̄ vitibꝫ decori: vt tauri ſt̄ decori gregibꝫ) .i. pecoribꝫ (⁊ vt ſegetes ſt̄ pinguibꝫ aruis decori) ita tu daphnis (eras oē decus) tuis amicis l' ſubditis (poſtq̄ fata tulerūt te) .i. poſtq̄ mortuus es (ipſa pales) .i. dea pabuli (reliquit agros: ⁊ ipſe Apollo reliquit agros infelix) .i. malū (loliū

⁊ ſterles auenę dominantˀ in ſulcis).i.agris aratis: quibꝫ ſępe mandauimus)
.i.in quibꝫ ſeminauimus (grandia ordea carduus ⁊ paliurus ſurgit).i.naſcitˀ
(acutis ſpinis ꝓ molli viola ⁊ ꝓ purpureo narciſſo) illo flore. O (paſtores ſpar
gite humũ folijs: ⁊ inducite vmbras).i.frondes (fontibꝫ daphnis mandat talia
fieri ſibi).i.ad ſuũ honorē: ⁊ (facite tumulũ).i.monumentũ daphnidis: ⁊ ſupad
dite tumulo (carmē).i.epytaphiũ ſequēs (ego ſum daphnis notus in ſyluis) ⁊
notus (hinc vſqꝫ ad ſydera: ego ipſe fui formoſior cuſtos formoſi pecoris.

¶ Funus qñqꝫ ſit mortē vt hic. qñqꝫ corpus mortuũ Iuue. Ducitˀ iratis plau- Funus
dendũ funus amicis. Etiā exequias funebres Terē. Egomet prodeo in funus
Libare ē leuiter guſtare ł attingere. Etiā offerre. vñ liba ſunt panes oblaticij. Libare
Quadrupes dr̃ oē aĩal hñs quattuor pedes ⁊ ē generis oĩs. Amnis dr̃ fluuius Quadrupes
Penus ē idē qđ aphricanus.i.aliquis ex aphrica. Tigris ē fera crudelis ⁊ ve Amnis
lociſſima in armenia q̄ ē regio orientalis. His aĩalibꝫ bacchus vtiferˀ in curru Penus
⁊ cęſar feſta bacchi romę inſtituit. Thyaſus ē feſtũ vł ſacrificiũ bacchi a gręco Tigris
vbo thyo qđ ē ſacrifico ł ꝯcito. vñ ⁊ thyas ados dr̃ baccha.i.ſacrificula bacchi Thyas
⁊ folijs ⁊c̄. In bacchanalibꝫ portabāt thyrſos.i.haſtas ĩuolutas frondibꝫ. Pa Thyrſus
les dicebatˀ dea pabuloꝝ cuius feſta vocantˀ palilia ł parilia. Loliũ ē herba inu- Pales
tilis q̄ gręce zizania dr̃. Carduus ē ſpinoſus frutex q̄ vulgo vocatˀ cardo donis Lolium
Paliurus ē herba ſpinoſa q̄ a qbuſdā palearis acus dr̃ ab alijs cicer domeſti- Carduus
cũ: ab alijs lanaria cuius ſemen ꝯtra ſcorpiones efficaciſſimũ ē. Paliurus

Tale tuum carmen nobis diuine poeta Menalcas
Quale ſopor feſſis in gramine, quale per æſtum
Dulcis aquæ ſaliente ſitim reſtringere riuo
Nec calamis ſolum æquiparas ſed voce magiſtrum
Fortunate puer tu nunc eris alter ab illo
Nos tamen hæc quocunqꝫ modo tibi noſtra viciſſim
Dicemus, Daphnimqꝫ tuum tollemus ad aſtra
Daphnim ad aſtra feremus, amauit nos quoqꝫ Daphnis Mopſus
An quicq̄ nobis tali ſit munere maius
Et puer ipſe fuit cantari dignus, & iſta
Iampridem Stimichon laudauit carmina nobis.

¶ Hic menalcas laudat carmē mopſi: deĩ ſe reſponſurũ ꝓmittit. Conſtru. O
(diuine poeta tuũ carmē ē nobis tale).i.tā dulce (quale).i.qualis res (feſſis ſo
por in gramine: ⁊ quale ē ꝑ ęſtũ).i.in calore (reſtinguere).i.extinguere (ſitim ſa
liente riuo dulcis aquę: nec ſolũ equiparas magiſtrum).i.equalis es magiſtro
(calamis).i.phyſtulando: ſed etiā equiparas magiſtrũ (voce).i.cantando. O
(fortunate puer) o mopſe (tu eris nũc alter ab illo).i.primus magiſtro tuo ĩ ar
te (tñ nos) dicemus (tibi viciſſim).i.iterũ (hęc nr̃a carmĩa quocũqꝫ mõ).i.ſicut
poſſumus: ⁊ tollemus (ad aſtra).i.laudabimus (daphnim tuũ) amicũ (feremus
daphnim ad aſtra).i.canā de eius diuinitate (daphnis amauit nos: quoqꝫ).i.
etiā. Tũc rñdet mopſus (An quicq̄ ſit nobis maius).i.charius (tali mũere).i.
carmine tuo (⁊ ipſe puer) daphnis (fuit dignus cantari).i.carmine laudari (⁊ ſti
michon) ille vir (laudauit nobis iſta carmina tua iā pridē). ¶ Sopor ē quies ł Sopor
ſomnus. In geor. Feſſos ſopor occupat artus. Aequiparo ſit ęquo ł ęquę mul Aequiparo
tũ valeo. Et nõ ꝙ habet accñ cũ abltõ. Et ſcias illud eſſe minus latine ſcriptũ
Predictis equiparātes: nā dixiſſet predicta daphnim legendũ ē in illo verſu.
Daphnim ad aſtra feremus ⁊c̄. Et ē gręcus accũs: nam latine diceretˀ daphni
qđ nõ patitˀ hic vſus. ita Ouidi. in ibin. Et fletu madidis ibin adite genis.

Menalcas

Candidus inſuetum miratur lumen olympi
Sub pedibuſq; videt nubes & ſydera Daphnis
Ergo alacris ſyluas & cætera rura voluptas
Panaq; paſtoreſq; tenet, dryadeſq; puellas
Nec lupus inſidias pecori, nec rhetia cereis
Vlla dolum meditantur, amat bonus ocia Daphnis
Ipſi leticia voces ad ſydera iactant
Intonſi montes, ipſæ iam carmina rupes
Ipſa ſonant arbuſta, deus deus ille Menalcæ
Sis bonus o fœlixq; tuis, en quattuor aras
Ecce duas tibi Daphni, duoq; altaria Phœbo
Pocula bina nouo ſpumantia lacte quotannis
Crateraſq; duos ſtatuam tibi pinguis oliui
Et multo imprimis hilarans conuiuia Baccho
Ante focum ſi frigus erit, ſi meſſis in vmbra
Vina nouum fundam Calathis aruiſia nectar
Cantabunt mihi Damætas & lyctius ægon
Saltantes ſatyros imitabitur Alpheſibœus
Hæc tibi ſemper erunt, & cum ſolennia vota
Reddemus nymphis, & cum luſtrabimus agros
Dum iuga montis aper, fluuios dum piſcis amabit
Dumq; timo paſcentur apes, dum rore cicade
Semper honos nomenq; tuum laudeſq; manebunt
Vt Baccho Cereriq;, tibi ſic vota quotannis
Agricolæ facient, damnabis tu quoq; votis.

Apotheoſis

¶ Iſtud carmē vocat̄ apotheoſis .i. deificatio: q̄z menalcas in hoc carmīe dicit daphnim factū eſſe deū ꝛ ei ſacrificia pollicet̄. Conſtat em̄ ꝙ Julius ceſar poſt necē ꝓ deo habitus ſit a gentilibꝫ adhuc romanis: ꝛ iſta ſcripta ſt̄ in gratiā Auguſti q̄ fuit ſucceſſoꝛ iulij ꝛ nepos eius ex ſoroꝛe. Conſtru. (Daphnis cādidus) .i. diuinus factus (mirat̄ lumē olympi) .i. celi (inſuetū) ſibi .i. qđ antea nō viderat ꝛ ip̄e (videt nubes ꝛ ſydera ſub pedibꝫ) .i. infra ſe (ḡ) .i. ꝓpterea (voluptas tenet alacres ſyluas ꝛ cetera rura) .i. ſylue ł in ſyluis moꝛātes ꝛ ruſtici hn̄t voluptatē ꝓpter eiꝰ diuinitatē (ꝛ voluptas tenet pana ꝛ paſtoꝛes ꝛ dꝛyades puellas) .i. nymphas illas: hoc ē pan ꝛ paſtoꝛes ꝛ dꝛyades gaudēt (nec lupus meditat̄ īſidias pecoꝛi: nec vlla retia meditant̄ dolū ceruis q̄z bonꝰ daphnis amat ocia) .i. quietē hoīm (ipſi montes intonſi) .i. pleni frondibꝫ (iactāt voces ad ſydera) .i. alte clamāt p̄ leticia (ip̄e rupes) .i. ſaxa (iā ſonēt carmina ꝛ ip̄a arbuſta) iā ſonāt carmīa p̄ leticia (ille daphnis ē deus) certe ē deus (menalce) .i. ſaltē ego menalcas illū ꝓ deo colo. O daphnis (ſis bonus ꝛ felix) tuis cultoꝛibꝫ (en quattuoꝛ aras. o daphni ecce duas aras tibi) .i. ad tuū honoꝛē: ꝛ (duo altaria phebo ſtatuā tibi quotānis) .i. ſingulis annis (bina pocula) .i. vaſa (ſpumātia nouo lacte ꝛ ſtatuā tibi duos catheras pinguis oliui) .i. olei ꝛ ego ſtatuā tibi (hilarās) .i. letificās (ꝯuiuia ī p̄mis multo baccho) .i. vino ꝛ hoc (an̄ focū ſi frigus erit: ſed ī vm

bra).i.ſub frondibꝫ(ſi erit meſſis).i.ęſtas(fundā ex calathis).i.vaſis(aruiſia
vina)q̄ ſt̄(nouū nectar).i.miranda dulcedo(damętas ⁊ egon lictius).i.cretēſis
(cantabūt mihi)in illa ſolemnitate(alpheſibeus imitabit̄ ſatyros ſaltantes).i.
ſaltabit ſicut ſatyri ſolēt(hęc)predicta(erūt ſp̄ tibi).i.ad tuū honorē(⁊ cū red-
demus).i.ſoluemus(nymphis ſolennia vota).i.q̄ nouimus(⁊ cū luſtrabimus
aras).i.cū celebrabimus ambarualia(dū).i.donec vł q̄diu(aper amabit iuga
montis:⁊ dū piſcis amabit fluuios:⁊ dū apes paſcent̄ thymo ⁊ cicade)paſcent̄
(rore honos tuus ⁊ nomē tuū ⁊ laudes tue manebūt)tā diu(agricole faciēt vo-
ta tibi).i.ad te ſic vt faciūt vota baccho ⁊ cereri:tu quoqꝫ damnabis).i.obliga
bis hoīes(votis)ſoluendis.ſ.eos exaudiendo.Nā cū ipſoꝝ preces exaudiue-
ris:obligabis eos ad reddenda vota.¶ Candidus ē albus.vt ibi.Quāuis il- Candidus
le niger q̄uis tu candidus eſſes.Etiā dr̄ bonus.vt candidus vir:ſicut econtra
rio:niger dr̄ malus.Itē candidus dr̄ diuinus ⁊ cęleſtis.nā cęleſtes ſt̄ candidi:
inferi vero nigri.¶ Olympus ē altiſſimus mons in gręcia q̄ tranſit nubes.po Olympus
nit̄ p̄ cęlo vt hic ⁊ dr̄ olympus q̄ſi ololampos.i.totus ſplendidus.Dryades vo Dryades
cant̄ nymphę ſyluarū a gręco noīe drys qđ ē quercus.Fęlix ꝓprie dr̄ btūs ⁊ q̄ Fęlix
oīa bene habet.Sed abuſiue fęlix dr̄ q̄ dat bona vel fęlicitatē vt hic.Crather ē Crater
magnū vas:⁊ quia gręcū nomē ē habet a in accō ſingulari ⁊ as in accō plurali Hilaro
Hilaro hilarē facio.vñ exhilaro.Martia.Exhilarant ipſos gaudia nr̄a deos. Lictos
Lictos oppidū cręte.Vñ lictius cretenſis.Aruiſiū ē ꝓmontoriū in inſula chio Aruiſium
in q̄ naſcit̄ prędulce vinū qđ chiū vel aruiſiū vocat̄.Satyri ſunt aīalia in deſer- Satyri
tis humana fere forma ſed cornuta ⁊ caprinis pedibꝫ:quos veteres putabant Thymus
ruſtica numina vł ſemideos.Thymus ē herba quędā cuius flos gratiſſimus ē Bacchus
apibꝫ.Bacchus ē filius iouis ex ſemele:dr̄ a poetis deus vini q̄ꝛ putat̄ primus Ceres
vites plantaſſe in gręcia.Ceres filia ſaturni dea frumenti habebat̄ olim.

Mopſus

Quæ tibi quæ tali reddam pro carmine dona
Nam necꝫ me tantum venientis ſibilus auſtri
Nec percuſſa iuuant fluctu tam littora,nec quæ
Saxoſas inter decurrunt flumina valles
Hac te nos fragili donabimus ante cicuta
Hæc nos formoſum Corydon ardebat Alexim
Hæc eadem docuit cuium pecus an Meliboei Menalcas
At tu ſume pedum,quod me cum ſæpe rogaret
Non tulit Antigenes,& erat tum dignus amari
Formoſum paribus nodis atqꝫ ære Menalca.

¶ Hic mopſus laudat carmē menalcę.deiñ alter alterū muneribꝫ donāt.Con-
ſtru.(Quę dona reddā tibi p̄ tali carmīe:nā neqꝫ ſibilus auſtri veniētis iuuat)
.i.delectat(me tm̄:nec littora p̄cuſſa fluctu tā iuuāt me:nec flumia q̄ decurrūt in
ter ſaxoſas valles)tā iuuāt me q̄ carmē tuū.Tūc menalcas inquit(nos donabi
mus te añ.i.prius(hac fragili cicuta).i.tenui phyſtula(hęc cicuta docuit nos co
ridon ardebat formoſuz alexī).i.illud carmē ſuperius habitū ſcꝫ.Formoſū pa
ſtor ⁊c̄.(hęc eadē)cicuta docuit nos(cuiū pecus an melibęi).i.illā ęclogā.Dic
mihi damę.⁊c̄.deiñ mopſus ait(at tu ſume).i.accipe a me(pedū).i.baculū(qđ)
pedū(ātigenes)ille vir(cū ſępe rogaret me)tm̄ nō tulit).i.nō obtinuit ⁊ tm̄(erat
dignus amari)hoc ē amicis negauit ſed tibi do o menalca ſume pedū(formoſū
nodis paribꝫ).i.equalibꝫ(atqꝫ)formoſū(ęre).i.ęrarū.¶ Sibilus ē flatus:⁊ ē
nomē a ſono factū.In plī legit̄ ſibili ⁊ ſibila.Ouidi.Horrendaqꝫ ſibila miſit. Sibilus,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Donare — Itē ſibila adiectiue q̄ſi ſibilantia Virgi. Et ſibila colla tumentē. Donare pul=
cre iungit̄ accō cū abltō vt hic. Donabimus te hac cicuta. Itē in. vj. ęnei. Hoc
Pedum — iuuenē egregiū preſtanti munere donat. Pedū ē baculus vncus paſtoꝝ q̊ reti=
net̄ pes pecudis. Quod nomē Phocas grammaticus ſcripſit nō declinari.

Aecloga ſexta. Cantilenam Sileni recitat.

PRima Syracuſio dignata eſt ludere verſu
Noſtra nec erubuit ſyluas habitare Thalia
Cum canerem reges & prelia, cynthius aurem
Vellit & admonuit, paſtorem Tityre pingues
Paſcere oportet oues, deductum dicere carmen
Nunc ego, nanq; ſuper tibi erunt qui dicere laudes
Varre tuas cupiant vel triſtia condere bella
Agreſtem tenui meditabor harundine muſam
Non iniuſſa cano, ſi quis tamen hæc quoq;, ſiquis
Captus amore leget te, noſtre Varre miricæ
Tenemus omne canet, nec Phœbo gratior vlla eſt
Quam ſibi quæ Varri preſcripſit pagina nomen.

¶ In hac ęcloga ſcribit poeta q̄ ſilenus q̄dā fabuloſus deus q̄buſdā petentib̄
cantauerit de p̄ncipio mundi ⁊ de multis alijs rebꝫ. Et p̄mo dicit quare bucoli
ca ſcribat: ⁊ facit exordiū ad varrū quendā romanū nobilē. Conſtru. (Nr̄a tha
lia). i. muſa (dignata ē ludere p̄ma ſyracuſio v̄ſu). i. bucolico carmīe: qđ ſiracu
ſis inuentū fuit: ⁊ (thalia nr̄a nō erubuit habitare ſyluas). i. canere ruſticas res
(cū canerē). i. vellē deſcribē (reges ⁊ prelia). i. bella regū (cynthius). i. appollo
(vellit). i. traxit (aurē) meā (⁊ admonuit me). i. dixit iſta O (tityre). i. v̄gili (opor
tet te paſcere pingues oues tanq̄ paſtorē). i. debes ſcribere de ouibꝫ (⁊ dicē car
mē deductū). i. ſubtile. O varre (ego meditabor). i. exercebo (nūc agreſtē mu=
ſam tenui arūdine). i. humili ſtilo (nāq; illi ſuperūt). i. abūde erūt (tibi q̄ cupiāt
dicere tuas laudes: ł ɔdere triſtia bella). i. ɔponere libros de tuis bellis (ego
cano nō iniuſſa). i. q̄ mihi iuſſa ſit̄ p apollinē ł auguſtū (tn̄ ſi quis captus amore)
. i. ductus voluptate (leget hęc). ſ. humilia carmina. O (varre nr̄e mirice canēt
te ⁊ oē nem⁹ canet te). i. ego ⁊ oēs poetę tuas laudes ſcribēt (nec vlla pagina)
. i. liber ē (gratior phębo q̄ȝ illa pagina q̄ preſcripſi ſibi nomē varri). i. q̄ liber in
Thalia — ſcriptus ē de laudibꝫ varri erit pulcherrimus. ¶ Thalia dr̄ vna muſarū ⁊ p̄prie
Syracuſę — q̄ canit bucolica: a gręco v̄bo thalio qđ ē vireſco. Eſt etiā vna gratiarū. Syra=
Cynthus — cuſę nobilis vrbs in ſicilia vbi habitauit Theocritus: vt dictū ē ibi. Sicęlides
Pagina — muſę. Itē a noīe ſyracuſę fiūt ſyracuſius ⁊ ſyracuſanus. Cynthus ē mons in in
Pagella — ſula delo vbi natus fuit apollo: q̄ īn vocat̄ cynthius. Pagina p̄prie charta in q̄
ſcribit̄: ⁊ ponit̄ p libro. Vn̄ pagella. i. parua pagina. Pagina fit a v̄bo pango
qđ interdū ſit ſcribo. Hora. Ego mira poemata pango.

Pergite pierides chromis & mnaſylus in antro
Silenum pueri ſomno videre iacentem
Inflatum heſterno venas, vt ſemper. Iaccho
Serta procul tantum capiti delapſa iacebant
Et grauis attrita pendebat cantharus anſa
Aggreſſi, nam ſæpe ſenex ſpe carminis ambos

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Luſerat,iniȷciunt ipſis ex vincula ſertis
Addit ſe ſociam timidiſq; ſuperuenit ægle
Aegle naiadum pulcerrima,iamq; videnti
Sanguineis frontemq; moris & tempora pingit
Ille dolum ridens quo vincula nectitis inquit
Soluite me pueri,ſatis eſt potuiſſe videri
Carmina quæ vultis cognoſcite,carmina vobis
Huic aliud mercedis erit,ſimul incipit ipſe.

¶ Conſtru.O (pierides).i.muſę (pgite).i.pcedite ꝛ vlterius canite (chꝛomis ꝛ mnaſylus pueri videre ſylenū iacentē ſomno).i.doꝛmientē (in antro inflatū venas).i.cuius vene erāt inflate (heſterno iacho).i.vino qd potauerāt precedē ti die (vt ſp).ſ.erat inflatus vino (ſerta eius iacebāt pcul).i.ppe (tm̄ delapſa ca piti).i.de capite (ꝛ grauis cantharus pendebat) ppe ſilenū (attrita anſa) iſti pue ri (aggreſſi) ſilenū (iniȷciūt ei vincula ex ipſis ſertis).i.q̄ fecerāt de ſert. ipſius (nā ſenex).i.ſilenus (ſępe luſerat).i.deceperat (ambos ſpe carminis).i.pmiſe rat eis ſępe carmina: ſed nondū fecerat (ęgle pulcerrima naiadū).i.nympharū (addit ſe ſociā).i.aſſociat ſe illis (ꝛ ſupuenit).i.auxilio venit ipſis pueris (timi dis) ꝛ ęgle (pingit frontē ꝛ tp̄a ſileni moꝛis ſanguineis).i.rubꝛis ipſi ſileno (iā videnti).i.vigilare incipiēti ille ſilenus (ridēs dolū).i.pter dolū ſibi factū (in quit q̄).i.ad qd (nectitis vincula).i.ligatis me.O (pueri ſoluite me: ſatis ē po tuiſſe videri).i.ꝙ talis ſuꝫ viſus (vobis) vt ligari poſſum (cognoſcite).i.audite (vobis carmina q̄ vultis: aliud mercedis erit huic ęgle).i.dabo puelle aliā mer cedē ꝙ auſa ſit ligare me ꝛ clā minaꝛ ei ſtupꝛū (ſimul).i.mox (ipe) ſilenus (inci pit) cantare. ¶ Pergere ē pcedere ꝛ incepta pſequi Therē. Si pgis abiero.i. ſi nō ceſſas abibo. Idē habeo multa q̄ nūc ↄdonabunꝛ: q̄ pferenꝛ poſt ſi pgit le dere ita vt facere inſtituit. Silenus dr̄ ſemideus qdā nutritius bachi ebꝛioſus: quē doꝛmientē ligauerūt duo ſatyꝛi ꝉ pueri.ſ.chꝛomis ꝛ mnaſylus: ꝛ canere co egerūt vt hic fabulaꝛ poeta. Iachus ē vnū agnomē bacchi ab iacho gręco vbo qd ē vociferoꝛ: qꝛ ebꝛioſi vociferari ſolēt. Hic ponıꝛ p vino. Cantharus ē am phoꝛa q̄ potaꝛ potus. Anſa ſupioꝛ ē. Sertū ē coꝛona de floribꝫ ꝉ herbis ↄnexa. Naiades dicunꝛ nymphe fontiū vꝉ fluuioꝝ. Aegle ē nomē vnius naidū ꝛ inter pretaꝛ ſplendoꝛ. Moꝛa ſunt fructus moꝛi arboꝛis ꝛ etiā aliarū quarundā arbo rū ꝛ fructicū parui ꝛ rotundi fructus. Ouidi. Coꝛnaq; ꝛ in duris herentia mo ra rubeus. Tp̄a quere poſterius.

Pergere
Silenus
Iachus
Cantharum
Sertum
Naiades
Aegle
Moꝛa

Tum vero in numerum faunoſq; feraſq; videres
Ludere,tum rigidas motare cacumina quercus
Nec tantum Phœbo gaudet pernaſia rupes
Nec tantum rhodope mirantur,& iſmarus Orphea
Quantum omnis mundus gaudet cantante Sileno
Nanq; canebat,vti magnum per inane coacta
Semina terrarumq;,animeq;,mariſq; fuiſſent
Et liquidi ſimul ignis,vt hic exordia primis
Omnia,& ipſe tener mundi concreuerit orbis
Tum durare ſolum,& diſcludere nærea ponto
Ceperit,& rerum paulatim ſumere formas.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iamq́ʒ nouum terræ ſtupeant luceſcere ſolem
Altius, atq́ʒ cadant ſummotis nubibus imbres
Incipiant ſyluæ cum primum ſurgere cunq́ʒ
Rara per ignotos errent animalia montes.

¶ Cōſtru. (Vero).i.vere (videris tū).i.tūc cū caneret ſilenus (faunos ⁊ feras
ludere ī numerū).i.moueri ł ſaltare ad ſonū carminis ⁊ videres (rigidas quer
cus motari tū cacumina ſua parnaſia rupes).i.mons parnaſus (nō gaudet tm̄)
.i.tā valde (de phębo).i.ꝑpter phębū illic (cantantē: nec rhodope ⁊ iſmarus) il-
li montes (tm̄ miranť orphea).i.cantū illius vatis (quantū).i.valde (oīs mun-
dus gaudet ſileno cantante).i.dū ſilenus cantat (nāqʒ) ſilenus (canebat vti).i.
qualiter (ſemina).i.cauſa ł origenes (terrarū ⁊ aīe).i.aeris ⁊ maris (⁊ liquidi
ignis).i.puri illius elementi (fuiſſent coacta).i.ꝯpoſita (ꝑ magnū inane).i.va-
cuū ſpaciū (⁊ vt).i.qūo (oīa exordia ꝯcreuerint ex his p̄mis) elementis (⁊ ipſe te
ner).i.recens orbis ꝯcreuerit ex his (tū).i.deīn (canebat vt ſolū).i.terra (cępit
durare).i.durū fieri (⁊ diſcludere).i.ſeparare (nerea) illū marinū deū (ponto)
.i.ꝑ mare ⁊ ſolū cęperit (ſumere paulatim formas rerū) ⁊ qūo (terre ſtupeāt no
uū ſolē iā luceſcere atqʒ imbres cadūt nubibꝫ ſummotis).i.remotis (altius cū
ſylue incipiāt primū ſurgere).i.creſcere: ⁊ cū (rara).i.pauca aīalia (errent) per
ignotos montes. ¶ Nūerus ē multitudo ex vnitatibꝫ aggregata vel ē ꝯpoſitio
Numerus quantitatis diſcrete. Et qꝛ numerus nō ē ſine ordine: ideo poniť ꝓ ordine vt in
Georgi. Illi inter ſeſe magna vi brachia tollūt in numerū. Poniť etiā ꝓ ꝯſonā
Fauni tia muſica vł modulatione. vt hic ⁊ infra. Nūeros memini ſi v̄ba tenerē. Fauni
Motare dicebanť a poetis qdā ſemidei ruſticoꝝ de quibꝫ in Georgi. Et vos agreſtū pre
Parnaſus ſentia numina fauni. Motare ē frequēter mouere. Parnaſus ē mons biceps
Rhodope in regione grecie q̄ phocis dr̄ ꝓpe quē montē fuit oppidū delphi vbi phębus ha
Iſmarus buit celeberrimū templū. Rhodope ⁊ iſmarus ſunt montes in thracia in quibꝫ
Epicurei orpheus canere ſolebat. Nāqʒ canebat vti ⁊c̄. Epicurei quos hic ſequiť poeta
poſuerūt duo mūdi ꝓ̄ncipia ł elementa. ſ. inane ⁊ atomos. Atomi dicunť minu-
tiſſima corpora q̄ ſecari: immo videre nequeūt. hos Virgi. hic nominat ſemina
Inane vero dicūt ſpaciū in q̄ ſunt atomi. Et ex his duobꝫ dicūt oriri quattuor q̄
Atomus empedocles elementa vocat. ſ. terrā / aquā / aerē / ⁊ ignē. Atomus interpretať
Anima indiuiduus. Aīa ꝓ vento ł aere ł anhelitu qn̄qʒ poniť. Plau. An fetet aīa vxo
Durare ris tue. Durare qn̄qʒ ē facē durū vt in. ix. ęnei. Natus ad flumina primū Defe-
rim⁹: ſeuoqʒ gelu duram⁹ ⁊ vndis. Qn̄qʒ ſꝫ eſſe durū vt in. j. Durate ⁊ voſmet
rebus ſeruate ſecūdis. Qn̄qʒ ſꝫ ꝑmanē Terē. Nō hercle hic durare quiſpiā p̄t
Nereus Nereus dr̄ a poetꝭ marinus deus oceani ⁊ tethyos filius ⁊ poniť ꝓ mari Naſo.
Quo latā nere⁹ cerul⁹ amabit humū. Nerea ē grec⁹ accūs ſicut a tydeus tydea

Hinc lapides pirrhæ iactos ſaturnia regna
Hinc hominum quoddam genus & primordia rerum
Caucaſeaſq́ʒ refert volucres, furtumq́ʒ promethi
His adiungit hylam nautæ quo fonte relictum
Clamaſſent, vt littus hyla hyla omne ſonaret
Et fortunatam, ſi nunq̄ armenta fuiſſent
Paſiphæn niuei ſolatur amore iuuenci
Ah virgo infœlix quæ te dementia cepit?
Pretides implerunt falſis mugitibus agros
At non tam turpes pecudum tamen vlla ſequuta eſt

Concubitus, q̄uis collo timuiſſet aratrum
Et ſæpe in leui quæſiſſet cornua fronte
Ah virgo infœlix tu nunc in montibus erras
Ille latus niueum molli fultus hiacyntho
Ilice ſub nigra pallentes ruminat herbas
Aut aliquem in magno ſequitur grege claudite nimphæ
Dictææ nymphæ nemorum iam claudite ſaltus
Si qua forte ferant oculis ſeſe obuia noſtris
Errabunda bouis veſtigia, forſitan illum
Aut herba captum viridi, aut armenta ſequutum
Perducent alſquæ ltabula ad gortynia vacce.

¶A reb⁹ phyſicis poeta vadit ad fabulas quas dicit ſilenū cantaſſe. Conſtru.
Silen⁹ (refert hic lapides iactos pyrrhe) .i. a pyrrha: ⁊ refert (ſaturnia regna)
.i. q̄ fuerūt tp̄e ſaturni ⁊ ip̄e refert (hic) .i. poſthac (quoddā genus hoīm) .i. ori=
ginē hūane nature (⁊ p̄mordia) .i. initia (rerū) vñ oēs res ortū duxerīt (cauca
ſeas volucres) .i. q̄ in monte caucaſo erāt ⁊ refert (furtū ꝓmethei) illius viri: ſi
lenus (adiungit his) p̄dictis q̊ fonte naute clamaſſent hylā, illū puerū (relictū)
.i. ꝑditū (vt oē littus ſonaret hyla hyla) illas voces ⁊ ſilenus ſolaṫ amore niuei
iuuēci paſiphaen illā mulierē (fortunatā) .i. q̄ fuiſſet fęlix (ſi nūq̄ꝫ fuiſſent armē
ta) .i. boues. Deiñ alloquiṫ paſiphaen dicēs (Ah infęlix ꝟgo) paſiphę (q̄ demē
tia cepit te) vt ames taurū (p̄tides) .i. filie preti (implerūt) .i. impleuerūt (agros
falſis mugitib⁹) .i. mugiuerīt ſicut vacce ⁊ putauerīt ſe vaccas eſſe (attñ nulla ea
rū ſecuta ē) .i. petiuit (tā turpes ꝯcubitus pecudū) .i. tauroꝝ ſicut tu petis o paſi
phę (q̄uis aliq̄ p̄tidū timuiſſet aratrū collo) ſuo (⁊ ſepe queſiſſet cornua in fron
te leui) .i. hūana ⁊ nō hirta: hoc ē q̄uis certo putauerint p̄tides ſe vaccas eſſe
(tñ nō appetiuerūt coitus) beſtiales (Ah infęlix ꝟgo) paſiphę (tu erras nūc in
montib⁹) .ſ. querēs taurū ſed (ille) taurus (fultus niueū latus molli hyacintho)
.i. iacēs in latere ſup molles herbas (ruminat pallētes herbas) quas comedit
(ſub nigra ilice) hoc ē tu curris eū queritās at ip̄e paruipēdit te (aut ſequiṫ ali
quā in magno grege) .i. vaccā appetit. deiñ ponunṫ ꝟba paſiphes querētis tau
rū amatū a ſe (O nymphe dicteę) .i. cretenſes: ⁊ o nymphe (nemoꝝ claudite iā
ſaltus) .i. ſiluas (ſiqua) .i. ſicubi (errabunda veſtigia bouis) .i. tauri (ferant ſeſe
noſtris oculis) .i. ſi alibi eū videre potero (forſitan aliquę vacce ꝑducēt ad ſta=
bula gortynia) .i. ad eū locū (illū aut captū) .i. delectatū (viridi herba: aut ſecu=
tū armenta). Hinc lapides pyrrhe. Hic tangiṫ fabula quā ſcripſit Ouidi. li. j. Deucalon
meta. Cū ꝓpter humana ſcelera grande diluuiū eſſet i gręcia. Deucalion ⁊ pyr Pyrrha
rha eius vxor q̊ ſoli in ea regione ſupſtites erāt ꝯſuluerūt oraculū de reparatio
ne generis humani. Reſponſum ē vt clauſis oculis iactarēt poſt terga ſua lapi
des q̊ ꝟterenṫ in hoīes: idq; factū ē. Inq; breui ſpacio ſuperioꝝ numine ſaxa.
Miſſa viri manib⁹ faciē traxere viroꝝ Et de fęmineo reparata ē fęīa iactu vt in
quit Ouidi. ¶Caucaſeas ꝓmetheus iapeti filius imagines p̄m⁹ finxit de lu Prometheus
to. vñ fabula ē ip̄m feciſſe hoīes: fuit etiā diligēs aſtronomus vñ dicūt eū aſcē=
diſſe cęlū ⁊ ignē de ſole eſſe furatū: q̄ ꝓpter ad montē caucaſum ligatus dr̄ adhi
biṫ aquilis q̄ cor eius exedāt: qđ ē eius curā ⁊ diligentiā quā fecit i monte cau
caſo. Hylas q̄dā puer dilectus herculi ſubmerſus tandē ⁊ cū clamore queſitus Hylas
a ſocijs. Paſiphę vxor minois regis crete inſule turpiſſimo tauri amore dr̄ ar= Paſiphe
ſiſſe ⁊ ex illo ꝯcepiſſe monſtrū taurino capite qđ minotaurus ē appellatū Eſt āt Pretus
paſiphę dictio tetraſyllaba .i. quattuor ſyllabaꝝ. Pretus rex argiuoꝝ habui.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pręțis quattuoꝛ filias q̄ cū iunoni ſe in decoꝛe ꝑferrēt iuno irata furoꝛē hūc eis immi-
Leuis. Fulcio ſit vt ſe vaccas putarēt: tandē melampus eas curauit. Pręțis idos ē patrony-
Rumino micū fęim ſcās filiā pręti. Leuis ꝑma longa ſt id qđ planus vľ tener. Fulcire ē
Rumen ſuſtentare. In ęnei. Atlantis duri q̄ cęlū ꝟtice fulcit. Inñ fultus. Eſt āt ſinecdo
Ilex. Grex chę. fultus niueū latus. Ruminare ē cibū iterū maſticare qđ boues facere ſo-
Dictęus lent. Rumē ē pars gutturis in aīalib̄ brutis. Ilex ē arboꝛ glandifera. Grex ē
Goꝛtyna ꝯgregatio quoꝝlibet aīaliū ⁊ etiā hoīm Therē. Hic de grege illo ē. Dictęus ē
id qđ cretenſis. nā dictę ē mons ⁊ oppidū in creta inſula. Goꝛtyna fuit vrbs in
creta. Inñ goꝛtynius a ū. Scribiť etiā Coꝛtyna.

Tum canit heſperidum miratam mala puellam
Tum phetontiades muſco circumdat amare
Corticis atq; ſolo proceras erigit alnos
Tum canit errantem permeſſi ad flumina gallum
Aonas in montes vt duxerit vna ſororum
Vtq; viro phœbi chorus aſſurrexerit omnis
Vt linus hæc illi diuino carmine paſtor
Floribus atq; apio crines ornatus amaro
Dixerit, hos tibi dant calamos, en accipe muſæ
Aſcræo quos ante ſeni, quibus ille ſolebat
Cantando rigidas deducere montibus ornos
His tibi grinei nemoris dicatur origo
Ne quis ſit lucus quo ſe plus iactet apollo.

¶ Conſtru. Silenus (canit tū) .i. deiñ (puellā) ſ. atalanthā (mala heſperidū) .ſ.
q̄ creuerāt in hoꝛto ſyluaꝝ heſperi: ⁊ ip̄e (circūdat tū phętontiades muſco ama
re coꝛticis atq; erigit a ſolo ꝓceras) .i. longas (alnos) hoc ē Silenus canit etiā
qūo ſoꝛoꝛes phętontis mutate ſint in alnos (ſilenus canit tū vt) .i. qūo (vna ſo-
roꝝ) .i. muſaꝝ (duxerit in aonas montes gallū errantē ad flumine ꝑmeſſi) illius
aque (⁊ canit vt) .i. qūo (oīs choꝛus phębi aſſurrexerit viro) .ſ. gallo ⁊ (vt linus
paſtoꝛ diuino carmine oꝛnatus crines floꝛibus ⁊ amaro apio dixerit hęc illi) .i.
gallo (muſę dāt tibi hos calamos: en accipe) .ſ. calamos (quos dederūt añ) .i.
olim (aſcreo ſeni) .i. heſiodo (quib̄) calamis (ille) heſiodus (ſolebat deducere
montib̄) .i. ducere de montib̄ (rigidas oꝛnos) illas arboꝛes (oꝛigo) .i. ꝑncipiū
Atalantha (grynei nemoꝛis dicať) .i. ſacrať tibi his calamis (ne q̄s lucus ſit q̄ apollo plus
iactet ſe) .i. gloꝛieť q̄ luco gryneo. Tū canit heſpe. Atalantha filia cenei regis
in inſula ſcyꝛo cū ꝓcis ſuis curſu certabat hac ꝯditione: vt q̄ eā currendo vince
Hippomanes ret ipſam duceret vxoꝛē: q̄ āt ab ip̄a victus eſſet occideret. Cūq; multi eſſent oc
ciſi hippomanes q̄dā nobilis iuuenis cū ea certaturus accepit a Venere dono
tria aurea mala q̄ inter currendū ſubinde ꝓijciens victoꝛ euaſit: nā atalantha
maloꝝ pulcritudine capta pꝛoiecta collegit ⁊ ſic retardata atq; deuicta eſt. hęc
Heſperides Ouidi. x. metamoꝛ. Heſperides erāt tres filię heſperi regis ľ atalāthis fratris
eius q̄ habuerūt amenīſſimos hoꝛtos in finib̄ aphꝛice vbi naſcebanť aurea ma
la q̄ cuſtodiebat dꝛacho ꝑuigil: ſed hercules occiſo tandē dꝛachone mala ſuſtu
Phęton lit: ſed fabula eſt. Phęton filius ſolis ⁊ clymenes patrē rogauit vt currū eius
vno die regeret: q̄ impetrato qm̄ paternos monitus oblitus ē: ⁊ ſimul impar tā
Phetontiades to negocio mundū inflammauit ⁊ ip̄e ꝯbuſtus ē: quē ſoꝛoꝛes eius q̄ phetontia-
Muſcus des ab ip̄o vocanť adeo fleuerūt vt in alnos electrū emittentes dicanť eſſe mu-
Pꝛocerus tate. Muſcus ē viridis lanugo ad arboꝛes ⁊ humida loca naſcens. Pꝛocerus

dr longus. vt vir ꝓcere ſtature. Tū canit errantē. Hic laudat Corneliū Gallū filiū pollionis: de q̄ plus in vltima ecloga dicemus. Permeſſus ē fluuius boe- Permeſſus
tie ex helicone monte ꝓfluens ⁊ muſis dicatus. Aones dicunt montes in aonia Aones
.i. boetia in quibꝫ ē fons aganippe muſis dicatus vñ ⁊ muſe notant aonides. Ao Aonides
nas ē grecus accūs vt heroas. Chorus ē cetus canentiū. Chorus phebi ſt̄ mu Chorus
ſe noue. Apiū ē quedā herba multas hñs ſpēs: quarū vna dr petroſilinū. Itē ē Apium
apiū domeſticū ⁊ agreſte. Ex apio fiebant olim corone in conuiuijs q̄ ebrietati Aſcra
reſiſtere ꝓhibet. Aſcra fuit oppidū boetie vbi natus fert heſiodus poeta vetu- Orni
ſtiſſimus q̄ ſcripſit ſe calamos a muſis accepiſſe. Orni ſt̄ arbores alte graciles Gryneum
⁊ albo cortice q̄ naſcunt in ſaxoſis montibꝫ. vt in geor. Naſcunt ſteriles ſaxoſis
montibꝫ orni. Gryniū nemus ē in aſia .i. ionia appollini dedicatū q̄ ⁊ gryneus vo
cat. de hoc nemore ſcripſit euphorion grecus poeta: cuius carmina gallus lati Lucus
na fecit. Lucus dr nemus alicui numini ꝯſecratū qd̄ olim fieri ſolebat.

Quod loquar, aut ſcyllam nyſi, quam fama ſequuta eſt
Candida ſuccinctam latrantibus inguina monſtris
Dulichias vexaſſe rates, & gurgite in alto
Ah timidos nautas canibus laceraſſe marinis
Aut vt mutatos terei narrauerit artus
Quas illi philomena dapes, quæ dona pararit
Quo curſu deſerta petiuerit, & quibus ante
Infœlix ſua tecta ſuperuolitauerit alis
Omnia quæ phœbo quondam meditante beatus
Audijt eurotas, iuſſitq; ediſcere lauros
Ille canit, pulſe referunt ad ſydera valles
Cogere donec oues ſtabulis, numerumq; referre
Iuſſit, & inuito proceſſit veſper olympo.

¶ Conſtru. (Quid loquar ſcyllā) filiā (niſi) regis (aut eā ſcyllā quā fama ſequu ta ē ſuccinctā) .i. circundatā (candida inguina latrantibꝫ monſtris vexaſſe duli- chias rates) .i. naues vliſſis (⁊ laceraſſe marinis canibꝫ timidos nautas in alto gurgite) .i. ꝓfūdo mari: aut q̄d loquar vt ſilenus (narrauerit artus terei) illius viri (mutatos) .i. quō tereus ſit mutatus in auē (⁊ quas dapes ⁊ q̄ dona philo- mena (pararit) .i. parauerit illi tereo (⁊ q̄ curſu) ipe tereus (petiuerit deſerta) .i. volauerit in nemora (⁊ quibꝫ) alis ipe (infelix volitauerit añ ſup ſua tecta) ille ſi lenus (canit oīa q̄ btūs eurotas) fluuius (audijt quondā phebo meditāte) .i. dū phebꝫ ea cantaret ⁊ (eurotas iuſſit lauros ediſcē) .i. vt lauri circū ſe ſtantes ediſ cerēt illa carmina (valles pulſe) .i. ꝟberate ꝑ ſonū referūt ſonū (ad ſydera) .i. in altū (donec veſꝑ iuſſit cogere) .i. ꝯgregare (oues ſtabulis) .i. in ouilia ⁊ refer re .i. reddere (numerū ipſaꝝ ouiū ⁊ veſꝑ ꝓceſſit olympo inuito) .i. ꝯtra volūtatē olympi q̄ maluiſſet longius audire ſilenū cantantē. ¶ Scylle due fuerūt ⁊ am- Scylla nyſi
barū fabule tangunt hic Vna fuit ſcylla filia nyſi regis megarēſis q̄ minoē re
gē crete megeras obſidentē de turre vidēs amauit ⁊ vt in gratiā illius veniret
patrē ⁊ patriā illi ꝑdidit. Nā nyſus habuit purpureū capillū de q̄ erat datū ora
culū q̄ tā diu regnaret donec amitteret capillū: qd̄ ſciens ſcylla dormiēti pr̄i ca
pillū abſtulit: ⁊ cū illo ad minoē fugit. Minos tñ eā vt impiā ſpreuit ⁊ de naui Nyſus
precipitauit at ipa mutata dr in alaudā ⁊ pr̄ eius nyſus in auē ſui nois q̄ alaudā maxime ꝑſequit. De hoc in geor. Apparet liquido ſublimis in aere nyſus Et ꝓ purpureo penas dat ſcylla capillo. Nyſus ē auis rapax. Altera fuit ſcylla filia

phorci quã cũ glaucus marinus deus amaret. Circe venefica q̃ glaucũ amabat irata veneficijs ſuis infecit fontẽ in q̃ ſe lauare ſolebat ſcylla: cuius rei ignara ſcylla cũ illũ fontẽ lauandi ſui cauſa intraſſet crura eius ⁊ inguina mutata ſꝫ in monſtrũ ⁊ ibi̾ manẽs terret ⁊ vexat nauigãtes. ẽ eñ ĩ ſiculo freto grande ſaxũ in cuius cauernis fluctus horrendũ facit ſonũ velut lupoꝝ ⁊ canũ vñ orta ẽ fabula predicta.

Inguen
Dulychium
Tereus
Progne
Philomena

Inguẽ ẽ pudenda pars corporis circa genitalia ł ipa genitalia. Dulychiũ ẽ inſula in q̃ vlyſſes regnauit q̃ ab hoc dulychius appellat̃. Tereus rex tracie duxit vxorẽ ꝓgnẽ filiã pandionis regis athenienſis. poſt aliquot annos ꝓgne rogauit virũ vt ſororẽ ſuã philomenã ſibi afferret viſendã: quã tereus afferẽs violauit ĩ via ⁊ ne illa ſorori flagitiũ diceret ei linguã abſcidit: at philomena rẽ in peplo ſcriptã ſorori miſit. Itaqꝫ progne vt vindicaret hoc nefas itim filiũ occidit ⁊ prĩ comedendũ apposuit: deiñ oẽs in aues ſunt mutate. Tereus in epopẽ ł vpupã. Itis in phaſianũ. Progne in hyrundinẽ. Philomena in lucinã. de q̃ Martia. Flet philomena nefas inceſti tereos ⁊ q̃ muta puella fuit: garrula fert̃ auis. Terei cũ ſint tres ſyllabe hic ꝑ ſyneresin ſꝫ due cauſa metri ſicut ſupra ꝓmethei legit̃ ꝑ tres ſyllabas cũ ſint quattuor.

Eurotas

Eurotas eſt fluuius laconie in cuius ripis ſtant lauri quare dr̃ apollini dicatus. Et dr̃ btũs q̄ meruit audire cantus phebi.

Aecloga. vij. Meliboeus Coridon Thyrſis Daphis.

FOrte ſub arguta conſederat ilice Daphnis
Compulerantqꝫ greges corydon & thyrſis in vnũ
Thyrſis oues, corydon diſtentas lacte capellas
Ambo florentes ætatibus, archades ambo
Et cantare pares, & reſpondere parati.

¶ Introducunt̃ hac ecloga duo paſtores acriter q̃dẽ ſed nõ amare ꝯcertantes Et pmo narrat melibeus. i. Virgilius quõ ipe interuenerit huic certamini. ſcꝫ vocatus a daphnide quodã diuino. Conſtru. (Daphnis ꝯſederat forte ſub arguta ilice). i. ſonora arbore (⁊ corydon ⁊ thyrſis ꝯpulerãt greges) ſuos (in vnũ) locũ (thyrſis ꝯpulerat oues corydon ãt capellas diſtentas). i. grauatas (lacte ambo) iſti erãt (florentes etatibꝫ). i. florida etate poſiti (⁊ ambo erãt arcades). i. in arcadia nati ł tã periti ꝙ̃ arcades ſolẽt eſſe: ⁊ erãt (pares cantare), i. eque docti ad cantandũ ⁊ parati r̄ndere ꝓuocanti ad cantandũ.

Forte
Argutus

¶ Forte ẽ ꝑ euentũ ł ꝑ accidẽs ł ꝑ fortunã. Sed fortaſſe ẽ dubitãdi aduerbiũ. Argutus dr̃ callidus ł ſubtilis. Iñ argutie ſubtilitates. qñqꝫ argutus ẽ ſonorus. vt arguta auis. arguta phyſtula. arguta arbor q̃ vento mota ſonũ facit. qñqꝫ ẽ breuis. vt argutũ caput in georgi.

Ilex
Compello
Diſtendo

Ilex ẽ arbor glandifera fere ſimilis quercui. Iñ adiectiuũ ilignus. Compellere ẽ ad vnũ locũ cogere: ponit̃ ꝑ cogere. Diſtendere ẽ extendere vel valde implere. vt in. j. enei. Et dulci diſtendũt nectare cellas. Capellas diſtentas lacte. i. quarũ vbera erãt diſtenta lacte.

Epanalepſis

Ambo florentes. hic eſt ſchema qđ vocat̃ epanalepſis. i. repetitio: q̄ eadẽ dictio ponit̃ in p̄ncipio ⁊ in fine ꝟſus vt etiã illud. Multa ſuper priamo rogitans ſuꝑ hectore multa. Itẽ Iuuena. Vñ nefas tantũ latijs paſtoribꝫ vnde.

Hic mihi dum teneras defendo a frigore myrtos
Vir gregis ipſe caper deerrauerat, atqꝫ ego Daphnim
Aſpicio, ille vbi me contra videt ocius inquit
Huc ades o melibeæ, caper tibi ſaluus & hedi
Et ſi quid ceſſare potes requieſce ſub vmbra

Huc ipſi potum venient per prata iuuenci
Hic viridis tenera pretexit harundine ripas
Myntius, ecq; ſacra reſonant examina quercu.

¶ Conſtrue (Dũ ego defendo teneras myrtos a frigore).i. aliqd circũligo myrtis ne corrũpãt frigore (hic).i. apd eũ locũ vbi illi erãt (ipſe caper) q ẽ (vir gregis).i. mas capraꝝ (deerrauerat).i. diſceſſerat (atq; ego aſpicio daphnim).ſ. p auxilio habẽdo (vbi).i. poſtq̃ ille daphnis (videt me ↄtra).i. econtrario (inquit ocius).i. mox. O (melibeę ades huc).i. veni huc (caper ẽ ſaluus).i. ſuatus tibi (⁊ hedi) ſũt ſalui (⁊ requieſce ſub vmbra).i. ſub arbore (ſi quid potes ceſſare) ab ope (ipſi iuuẽci veniẽt huc potũ p prata ⁊ viridis myntius pretexit).i. tegit (hic ripas tenera arundine ⁊ examina).i. apes (reſonãt hic e ſacra quercu).i. q̃ ↄſecrata ẽ ioui. ¶ Vir ⁊ mulier tñ dicunt de hoĩbꝫ. Mas ãt ⁊ fẽia de quocũq; aĩali: ſed abuſiue vir ponit hic p mare. Deerrare ẽ de ſuo loco errando diſcedere. Et nõ ꝙ in ſcanſione tollit vnũ e ſic. vir gregis ipſe caper deerrauerat. ita Martia. Sint męcenates nõ deerũt flacci marones. Ocyus ẽ idẽ qd citius ł velocius. In ęnei. Ocyus aduertũt proras. Etiã legit nomẽ ocyor p velocior. vt in. viij. Fugit ilicet ocyor euro. Nec habent poſitiua ſed bñ ſuplatiua. Myntius ẽ fluuius q ex benaco lacu veniens mantuã vſq; labit ⁊ ibi p circuitũ ciuitatis altero lacu facto breui curſu fluit ĩ padũ. Examẽ ẽ filũ aut lingua libre: q ſcʒ regit ⁊ ponit p iudicio ł inqſitione. ẽ etiã ↄgregatio apiũ ⁊ ſimiliũ aĩaliũ. in ęnei. Examẽ ſubitũ ramo frondẽte pepẽdit. Plini. etiã ſcripſit examina piſciũ li. xi.

Vir. Mulier
Mas. Femina.
Deerrare
Ocyus. Ocyor
Myntius
Examen

Quid facerem: neq; ego alcipem phillida habebam
Depulſos a lacte domi quæ clauderet agnos
Et certamen erat corydon cum thyrſide magnum
Poſthabui tamen illorum mea ſeria ludo
Alternis igitur contendere verſibus ambo
Cœpere, alternos muſæ meminiſſe volebant
Hos Corydon, illos referebat in ordine thyrſis.

¶ Conſtrue (Quid facerẽ).i. dubitabã an illuc irẽ an res meas agerẽ (neq; habebã alcipẽ) eã ancillã (nec habebã phyllida) illã ancillã (q clauderet domi agnos depulſos a lacte).i. a matribꝫ: hoc ẽ erat mihi negociũ domeſticũ: nec erat cui illud ↄmitterẽ ergo debebã ipſe facere (⁊ corydon erat magnũ certamen cũ thyrſide).i. corydon voluit certare cũ thyrſide cui certamini libenter affuiſſem (tñ poſthabui).i. minus curaui (mea ſeria).i. res graues ⁊ vtiles (ludo illoꝝ).ſ. corydonis ⁊ thyrſidis (igitur ambo ceperũt contendere alternis verſibꝫ).i. mutuis (muſę volebant eos meminiſſe alternos).i. per vices (corydon referebat hos) verſus priores (thyrſis referebat illos) verſus (in ordine).i. per ordinẽ. ¶ Serius a ũ: dicit grauis ⁊ ſeuerus / nõ iocoſus. Sępe tñ ſubſtantiue ponit in neutro genere. vt hic ⁊ apud Horatiũ. Sed tñ amato queramus ſeria ludo. Itẽ Perſius. Atq; verecunda laxamus ſeria menſa. Inñ aduerbiũ ſerio.i. ſine ioco. Plini. Ludere me putas: ſerio peto. Et certamẽ erat ⁊c. Corydon ẽ nti caſus / ſicut ordinauimus conſtructionẽ ſecuti Seruiũ. Poſthabeo ſicat mi noris facio: vel minus curo. vt Poſthabeo ſaluti diuitias.i. minus curo diuitias q̃ ſalutẽ.

Serius

Nymphæ noſter amor libetrides, aut mihi carmen
Quale meo codro concedite, proxima phœbi
Verſibus ille facit, aut ſi non poſſumus omnes

Corydon

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hic arguta ſacra pendebit phyſtula pinu.

¶ Hũc incipiũt certare ꝛ quiſqꝫ ꝑ vices habet quattuoꝛ ꝟſus. Coꝛydon initio
muſas inuocat dicẽs. Conſtru. O (nymphę libethꝛydes) .i. o muſę (nr̃ amoꝛ) .i.
quas nos amamus (aut ꝯcedite mihi carmẽ) quale ꝯceſſiſtis (meo) amico codꝛo
(ille codꝛus facit) carmina (ꝓxima) .i. fere ſimilia (ꝟſibꝫ phębi aut ſi nos oẽs nõ
poſſumus) facere talia carmĩa (arguta phyſtula pendebit hic in ſacra pinu) q̃ ſa
crata fuit mr̃i deũ. ¶ Libethꝛũ dr̃ ſpelũca q̃dã ꝓpe parnaſum montẽ/dicata mu
Libethꝛides ſis. vñ ipe muſę vocant̃ libethꝛides: aut etiã a libetra fonte in magneſia. Hic ar
guta ſacra. Minat̃ ſi victus fuerit ſe amplius nõ vſurũ phyſtula: ſed eã dicatu
rus ſit alicui numini: qđ olim faciebãt q̃ ꝯſuetã artẽ deſinebãt.

Thyꝛſis Paſtores hedera creſcentem ornate poetam
Arcades, inuidia, rumpantur vt ilia Codro
Aut ſi vltra placitum laudarit, baccare frontem
Cingite, ne vati noceat mala lingua futuro.

¶ Thyꝛſis more carminis amebęi plus dicit q̃ꝫ coꝛydon: nã ille optabat carmẽ
ſimile codꝛi carminibꝫ: hic ãt tale carmẽ ſuũ ꝓfitet̃ vt etiã codꝛus inuidẽ poſſit.
Conſtruc. O (paſtoꝛes arcades oꝛnate hedera poetã creſcentẽ) .i. q̃ indies ma
ioꝛ fit in arte ſua (vt ilia rumpant̃ codꝛo) illi vero (inuidia) .i. ꝑ inuidiã (aut ſi ipe
laudauerit) hũc poetã (vltra placitũ) .i. nimis (cingite frontẽ) meã (baccare) .i.
illa herba q̃ pellit̃ faſcinũ (ne mala lingua) faſcinãtis aut maledici (noceat futu
ro vati) .i. mihi q̃ futurus ſum vates. ¶ Nota poete coꝛonabant̃ hedera vt etiã
Hederapoetaꝝ Hoꝛatius inquit. Me doctarũ hedere pꝛemia frontiũ. Cauſa eius rei ẽ q̃ꝛ poe
Poetes ponta te ſunt in tutela bacchi cui hedera dicata fuit. ¶ Poetes gręce interpꝛetat̃ lati
Ilia iliacus ne fictoꝛ ꝛ mutat̃ apud nos e in a: vt in multis aliꝭ fit. Ilia ſunt inteſtina ꝑ q̃ ci
Ilioſus iuidia bus vadit. vñ ilica paſſio ꝛ ilioſus hõ q̃ toꝛquet̃ in ilibus. Inuidia facit hominẽ
Vates turgidũ/turgidus ãt q̃nqꝫ rumpit̃. De baccare dictũ ẽ ſuperius. Vates ꝓpꝛie ẽ
Vaticinoꝛ ꝓpheta. vt in geoꝛgi. Nouit nãqꝫ oĩa vates. Accipit̃ ꝑ poeta: qꝛ poete q̃nqꝫ va
Vaticinium ticinant̃. Vaticinari ẽ ꝓphetare. Vaticiniũ ꝓphetia.

Coꝛydon Setoſi caput hoc apri tibi delia paruus
Et ramoſa mycon viuacis cornua ceruí
Si proprium hoc fuerit leui de marmaore tota
Puniceo ſtabis ſuras eiuncta cothurno.

¶ Conſtrue (O delia) .i. diana (paruus mycon) ille puer dat (tibi hoc caput ſeto
ſi apri ꝛ ramoſa coꝛnua cerui viuacis) .i. diu viuentis (ſi hoc fuerit ꝓpꝛiũ) .i. pe
tita mea ꝑfeceris ſcꝫ vt ſctã canerẽ ſicut codꝛus tũc ſtabis tota de leui) .i. polito
(marmoꝛe euincta ſuras) .i. hñs ſuras euinctas (puniceo cothurno) .i. rubꝛo
calciamenta. Delia (vt ſuperius ẽ dictũ) dr̃ diana dea venationis cui ſolebãt of
Seta ferre capita feraꝝ. ¶ Seta ẽ durus crinis vt ſunt in collo poꝛcoꝝ. Setoſus ple
Ramoſus nus ſetis. Ramoſus .i. plenus ramis. vt arboꝛ ramoſa: itẽ coꝛnua ceruoꝝ ſunt
Viuax ramoſa. Viuax dr̃ diu viuẽs. vt ẽ ceruus q̃ vltra centũ annos viuit auctoꝛe Pli
Sura nio. Sura ẽ caro pulpoſa .i. mollis ꝛ ſine oſſibus in crure poſt tibiã.

Thyꝛſis Sinum lactis & hæc te liba priape quotannis
Expectare ſat eſt, cuſtos es pauperis horti
Nunc te marmoreum pro tempore fecimus, at tu
Si fœtura gregem ſuppleuerit, aureus eſto.

¶ Conſtru. (O pꝛiape ſat ẽ) .i. ſatis ẽ te (expectare) .i. accipere a nobis (ſinũ la
ctis) .i. vas cũ lacte (ꝛ hęc liba) .i. panes (quotannis: qꝛ es cuſtos pauperis hoꝛ

ti)nos (fecimus te nūc marmoreū).i.de marmore(ꝑ tpe).i.ſcōm facultatē quā
nūc habemus (at).i.ſed (ſi fętura ſuppleuerit).i.auxerit (gregē eſto).i.eris au
reus. ⸿Sinus i ꝓducta ſcōe declinationis eſt genus vaſis: ſed ſinus i curta ⁊ Sinus
quarte declinationis ē laxitas veſtiū ſupra cingulū ⁊ quelibet curuitas. vt Si- Liba
nus maris. Liba ſunt panes melliti q̄ offerebant. Priapus erat idolū turpe ⁊ Priapus
ridiculū cū grandi mentula.i.virili membro quod in hortis ponebat. Fętura ē Fętura
multitudo fetuū vel pulloꝝ quorūlibet.

Nerine galathea thimo mihi dulcior hyble Corydon
Candidior cygnis hedera formoſior alba
Cum primum paſti repetent preſepia tauri
Si qua tui corydonis habet te cura, venito
Immo ego ſardois videar tibi amarior herbis Thyrſis
Horridior ruſco, proiecta vilior alga,
Si mihi non hæc lux toto iam longior anno eſt
Ite domum paſti, ſi quis pudor, ite iuuenci.

⸿Conſtru. O (galathea nerine).i.filia nerei q̄ es (dulcior mihi thymo hyble)i.
melle illo qđ ꝓuenit in hybla monte: ⁊ q̄ es mihi (candidior cygnis ⁊ formoſior
alba hedera ſi q̄ cura tui corydonis habet te)i.ſi habes aliquā curā mei (venito
cū primū tauri paſti repetēt preſepia).i.redibūt in ſtabula Tūc galathea rn̄det
(immo ego videar tibi amarior ſardois herbis)⁊ videar tibi (horridior ruſco)
.i.quā ruſcus ē (⁊ videar tibi vilior alga ꝓiecta).i.quā mare ꝓijcē ſolet (ſi hęc
lux).i.dies nō ē mihi (iā longior) toto anno. O (iuuēci paſti).i.q̄ comediſtis ſat
(ite domū ſi quis pudor ē vobis).i.ſi aliqua verecūdia vobis ē. ⸿Nerine ē pa Nerine
tronymicū a noīe nereus de q̊ dictū ē. Galathea quaſi lactea dea: ē nomē nym- Galathea
phe cuiuſdā filie nerei quā amauit polyphemus vnus cyclopū ſed ipā illū ſpre-
uit ſcōm Ouidiū. Thymus ē herba cuius [illegible] delectant apes. vn̄ ponit hic ꝓ Thymus
melle/qđ fit de thymo. Sardoa ē amariſſima herba q̄ in ſardinia maxime naſcit Sardoa
⁊ inde nomē traxit. Nā a ſardinia fit adiectiuū ſardous a ū. Ruſcus eſt virgu- Ruſcus
liū aſperū quo vitis alligari poteſt vt patet in georgi. Algea ē vilis herba quā Algea
mare in littus prijcit. Si mihi nō hęc lux ⁊c. Nam amor eſt impatiens more Se
neca. Odit verus amor patit moras.

Muſcoſi fontes, & ſomno mollior herba Corydon
Et quæ vos rara viridis tegit arbutus vmbra
Solſticium pecori defendite, iam venit æſtas
Torrida, iam læto turgent in palmite gemme
Hic focus & tedæ pingues, hic plurimus ignis
Semper, & aſſidua poſtes fuligine nigri
Hic tantum boreæ curamus frigora, quantum
Aut numerum lupus, aut torrentia flumina ripas.

⸿Carmina hęc ſt de reb ꝯtrarijs: nā prior ęſtatē deſcribit alter hyemē. Con-
ſtru. O (fontes muſcoſi).i.muſco ꝯſperſi (⁊ o herba mollior ſomno)i.ad ſomnū
(⁊ viridis arbutus q̄ tegit nos rara vmbra).i.fronde nō multa (defendite ſolſti
tiū pecori).i.defendite pecora a calore ęſtiuo (torrida).i.ardēs (ęſtas venit iā ⁊
gemme).i.oculi vitis (turgēt iā in palmite).i.vite. Deīn alter ait (Focus ē hic ⁊
pingues tedę).i.ligna (plurimus ignis) ē hic ſp (⁊ poſtes ſt nigri aſſidua fuligi
ne).i.fumo nos (curamus hic tm̄ frigora boreę quātū lupus curat numerū) pe

coꝝ (aut quantū flumina torrentia) .i. inundantia curāt (ripas) hoc ē nihil cura-
Solſticium — mus frigora: q2 lupus nō curat numerū pecoꝝ: nec flumina ripas curāt. ¶ Sol
ſtitiū dr̄ ſolis ſtatio: hoc ē. qñ ſol aut nō deſcendit: aut nō aſcendit amplius. vñ
Bruma — duo ſūt ſolſtitia. vnū hyemali circiter feſtū Lucie: qñ ſol ingredit̄ Capricornū: ⁊
Defendo — tūc dies ē breuiſſimus. Alterū ē ſolſtitiū eſtiuale circa feſtū Viti cū ſol ad Can
crū venit ⁊ tūc dies longiſſimus ē. de eſtiuali ſolſticio hic intelligit̄: nā hyemale
ſolſticiū dr̄ bruma. Defendere hic accipi pt̄ ꝑ arcere ł repellere. Ita ⁊ apd̄ Ho
Gemma — ra. Toga q̄ defendere frigus Quāuis craſſa queat. Gemma dr̄ lapidē precioſū
Palmes — quēcunq3 preter margaritā. etiā gemma dr̄ q̄ſi oculus aut nodus in vite q̄ iā in
Focus — cipit frondere. Iñ gemmeſcere dr̄ vitis. Palmes ē ramus vitis. Focus ē q̄ fo-
Teda — uet ignis vt ligna. Teda ē arbor q̄dā reſinā fundēs. vñ lignū eius ardet vt can-
Fuligo — dela ⁊ ponit̄ ꝑ face: atq3 etiā ꝑ nuptijs in quib9 accendunt̄ faces. Fuligo ē fu-
Torrens — mus collectus ⁊ induratus. Torrens ſubſtātiue dr̄ aqua de montib9 ł alt̄ locis
decurrēs q̄ ſepius i eſtate torret̄. i. ſiccat̄ Torrēs adiectiue ł participiū dr̄ impe
tuoſus ⁊ vehemēs Iuue. Torrēs dicēdi copia multis Et ſua mortifera ē facūdia

Corydon — Stant & iuniperi & caſtaneæ hirſute
Strata iacent paſſim ſua quoq; ſub arbore poma
Omnia nunc rident, at ſi formoſus alexis
Montibus his abeat, videas & flumina ſicca.

¶ Conſtru. (Et iuniperi ſtāt) .i. plene ſūt acinis (⁊ caſtanee hirſute) .i. q̄ hñt hir-
toſcalices (poma iacēt ſtrata paſſim) .i. hic ⁊ ibi (ſub quaq3 arbore ſua poma ia
cēt oīa nūc ridēt) .i. leta ł pulchra ſūt (at) .i. ſed (ſi formoſus alexis) .i. auguſtus
Iuniperus — ceſar (abeat his montib9) .i. locis (videas ⁊) .i. etiam (flumina ſicca) .i. ſiccata.
Hirſutus — ¶ Iuniperus ē arbor quedā cuius acini nigri ⁊ duri ſalubres ſunt. Hirſutus
Echinus — dr̄ crinitus ł aſp. vt hirſutū ſupciliū. Itē caſtanee hñt hirſutos calices q̄ echini
Sua — vocant̄. Sua quaq3 ſub arbore. ſua nō ē hic ablti caſus: q2 habet a breue. ergo
nō licet ꝯſtruere ſub ſua arbore. ſed ordina vt oſtenſum ē.

Thyrſis — Aret ager, vicio moriens ſitit aeris herbas
Liber pampineas inuidit collibus vuas
Phyllidis aduentu noſtræ nemus omne virebit
Iuppiter & læto deſcendet plurimus himbri.

¶ Conſtru. (Ager aret ⁊ herba ſitit) .i. ſicca ē (moriēs vitio aeris) .i. vredine ł
ardore ſolis (liber) .i. bacchus (inuidit collib9 pampineas vuas) .i. nō potuit pa
ti ꝙ vue erāt in collib9 ⁊ eas corrūpi ꝑmiſit (oē nemus virebit aduētu phyllidis
Areo — nr̄e) amice (⁊ iuppiter deſcendet plurimis cū imbri leto) .i. letificante. ¶ Arere
Vitium — ē emittere ſuccū ł humorē: ł corrūpi. Iñ aridus .i. ſiccus. Vitiū ē corruptio. vñ
Liber — vitiare. i. corrūpere. vt ille viciauit virginē Perſi. Ne liceat facere id qd̄ quis
Pampinus — vitabit agendo. Itē vitiū opponit̄ virtuti: ⁊ ſic vitiū eſt corruptio nature. Liber
Vireo — pma ꝑducta vocat̄ bacchus deus vini: q2 vinū liberat a curis Ouidi. Cura fu-
Iuppiter — git multo diluiturq3 mero. Pampinus ē foliū vitis. vt in georgi. Iñ adiectiuū
Imber — pampineus. Vireo. i. ſum viridis. Iuppiter ꝑ aere ponit̄: q2 aer in pluuiā ſolui
tur. Hora. Manet ſub ioue frigido venator. Imber ē id qd̄ pluuia vł humor ⁊
facit abltm̄ caſum in e ⁊ i. Statius. Proijcit huc artus imbri ventoq3 rigentes
Idē. Sanguineo videt imbre genas ⁊c̄.

Corydon — Populus alcidæ, gratiſſima vitis iaccho
Formoſe myrtus veneri, ſua laurea phœbo
Phyllis amat corylos, illas dum phillis amabit
Nec myrtus vincet corylos, nec laurea phœbi.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ Conſtru. (Populus ē gratiſſima) .i. chariſſima (alcide) .i. herculi: vitꝭ ē gratiſſima (iacho) .i. baccho (myrtus) ē gratiſſima (formoſe veneri phebo) ē gratiſſima (ſua laurea) .i. laurus (ſed phyllis amat corylos: ⁊ dū phyllis amabit illas corylos: nec myrtus vincet corylos: nec (laurea phebi vincet corylos) .i. plus honorabimus corylos quas amica amat ꝗ̃ mirtos aut laurū. ¶ Alcides dr̄ hercules: iouis ⁊ alcumene filius vir fortiſſimus q̄ multa monſtra deuiciſſe legitur Tandē dolore veneni ſeipſum ꝯbuſſit. ab alci qḋ ē robur. Laurea eſt corona de lauro facta ⁊ poniť ꝓ ipſa lauro vt hic. Itē ꝓ triūpho vł victoria: q̄r victores ⁊ triūphantes laureā portabāt. A corylus fit adiectiuū colurnus. vt in geor. Pinguiaqʒ in verubꝫ torrebimus exta colurnis. Alcides Laurea Colurnus

Fraxinus in ſiluis, pulcherrima pinus in hortis Thyrſis
Populus in fluuijs, abies in montibus altis
Sæpius at ſi me licida formoſe reuiſas
Fraxinus in ſyluis, cædet tibi pinus in hortis
Hæc memini, & victum fruſtra contendere thyrſim Menalcas
Ex illo corydon, corydon, es tempore noblis.

¶ Conſtru. (Fraxinus ē pulcherrima) arbor (in ſyluis: pinus ē) pulcherrima) in altis montibꝫ (at) .i. ſed (o formoſe licida) tu amice (ſi reuiſas) .i. viſites (me ſepius: fraxinus in ſyluis cedet tibi) .i. tu eris pulchrior fraxino ſylueſtri (⁊ pinus in hortis) cedet tibi ego menalcas (memini hec) .i. in memoria habeo ꝙ hec cantauerit corydon ⁊ thyrſis (⁊ memini thyrſim victū fruſtra ꝯtendere) .i. ꝯtendiſſe cū corydone (o corydon tu es nobilis) .i. famoſus ł magnus (ex illo tp̄e) .i. poſtꝗ̃ viciſti thyrſim. ¶ Fraxinus eſt arbor procera ac teres folijſqʒ pinnata: quē valde fugiūt ſerpentes. Abies ē arbor alta in montibꝫ naſcens / cuius folia ſecta ſꝫ ad modū pectinū: hinc fiūt mali nauiū. Abies facit adiectiuū abiegnus Reuiſere ē rurſus viſitare ł ire ad videndū. Cice. Sed tu velim deſinas iā noſtris litteris vti: ⁊ nos aliq̄n reuiſas. Nobilis dr̄ quaſi notabilis ⁊ multꝭ notus vel ꝓpter virtutes: ł ꝓpter maleficia ſua. Poniť āt hic noblis ꝑ ſyncopen ꝓ nobilis: ſicut ſecla ꝓ ſecula: ⁊ vincla ꝓ vincula. Fraxinus Abies Abiegnus Reuiſere Nobilis

Aecloga octaua, ad Auguſtum, Amatores querela & pharmacæutria.

PAſtorum muſam damonis & alpheſibæi
Immemor herbarum quos eſt mirata iuuenca
Certantes, quorum ſtupefacte carmine linces
Et mutata ſuos requirunt flumina curſus
Damonis muſam dicemus & alpheſibæi.

¶ Hac ecloga poeta recitat duoꝝ paſtoꝝ carmina quos dicit ita dulciter cantaſſe vt iuuēce q̄ auidiſſime pabuli ſꝫ admiratione ipſoꝝ capte neglexerit herbas. lynces etiā ſtupuerint ⁊ flumina ſteterint. Conſtru. Dicemus (muſam) .i. cantilenā (paſtoꝝ) .ſ. damonis ⁊ alpheſibei quos (certātes) .i. certatim canētes (iuuēca ē mirata immemor herbaꝝ ⁊ quoꝝ) paſtoꝝ carmīe (linces ſtupefacte) ſꝫ (⁊ flumina mutata) a ſua natura (requierūt) .i. ſtare fecerūt (ſuos curſus) ¶ Nō ꝙ hic bis poniť damonis muſam: cū ſemel ſufficeret. Cuius cauſa ē ꝙ ꝟbū dicemus nimis longe ſeparatū fuit a priori accō: ſic oportuit ip̄m repeti. Vn̄ prior accūs muſam poniť abſolute. ¶ Iuuenca dr̄ iuuenis vacca. vt iuuencus iuuenis taurus. Lynx ē aīal varij coloris ⁊ maculoſum in deſertis. Stupor ē ſubita mentꝭ amiſſio. Stupefactus teuto. beſchvecht. Requieſcere cū ꝓprie ſit abſolutū. vt ſuperius Requieſce ſub vmbra. tn̄ hic tranſitiue poni videť: q̄r habet accm̄. vn̄ Iuuenca Lynx. Stupor. Stupefactus Requieſco

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quieſcere qn̄qz eſt quietē capere: qn̄qz quietū facere autore Seruio. Poſſet etiā dici ꝙ accūs iſte regat a participio mutata ꝑ ſynecdochē ſic. Flumina mutata ſuos curſus requierūt.i.requieuerūt.

Tu mihi ſeu magni ſuperas iam ſaxa timaui
Siue oram illyrici legis æquoris, en erit vnꝗ̄
Ille dies, mihi cum liceat tua dicere facta
En erit, vt liceat totum mihi ferre per orbem
Sola ſophoclæo tua carmina digna cothurno
A te principium, tibi deſinet, accipe iuſſis
Carmina cœpta tuis, atqꝫ hanc ſine tempora circum
Inter victrices hederam tibi ſerpere lauros.

¶ Hic alloquit̄ Auguſtū poeta ⁊ illi dedicat hęc carmina. Conſtrue. O (tu) auguſte (ſeu).i. ſiue (ſuperas iā ſaxa magni timaui).i. nauigas ꝑ illā aquā (ſiue legis orā illyrici ęquoris).i. nauiges prope illā regionē (en illa dies erit vnꝗ̄ cū liceat mihi dicere).i. deſcribere carminibus (tua facta: en dies erit vt liceat mihi ferre ꝑ totū orbem carmina tua).i. de te facta q̄ (ſola carmina) ſunt (digna ſophocleo cothurno).i. grandiloquētia ſophoclis poete (principiū) hoꝝ carminū ſumptū a te (deſinet tibi).i. finiet̄ ad laudē tuā (accipe carmina cępta).i. inchoata (tuis iuſſis).i. q2 tu iuſſiſti (atqz ſine).i. permitte (hanc hederā).i. poema hoc
Timauus ſerpere tibi).i. creſcere (inter victrices lauros).i. triūphos tuos. ¶ Timauus eſt fluuius venetoꝝ vicinus concordie ⁊ trigeſte oppidis: ⁊ tandē in adriaticum
Illyris mare fluit. Saxa vero dicit quę in fluuio ſunt: vel montem vnde fluuius oritur. Illyris vel illyria ē regio lata inter Italiā / Germaneā / ⁊ Macedoniā: quę nūc
Lego vulgo appellat̄ flauonia. Vn̄ mare illyricū quod ē inter illyriā ⁊ italiā. Legere
Ora accipit̄ ꝓ nauigare vel nauigando preterire. In ęnei. Littoraqz epiri legimus.
Sophocles Ora dicitur extremitas cuiuſqz rei vel regio. Eſt etiā funis quo ligatur nauis
Cothurnus Quintilianus. Oram ſoluentibus bn̄ precemur. Sophocles fuit optimus poeta tragicus ⁊ altiſonus vel grandiloquus. Cothurnus eſt genus calciamenti q̄
Tempora venatores ⁊ tragedi vtebant̄. Unde ponitur qn̄qz pro grandiloquentia tragicoꝝ. Tempora ſunt partes capitis inter aures ⁊ frontē. Eſt aūt hic anaſtrophe .i. inuerſio tempora circū: q2 prepoſitio caſui ſuo poſtponit̄ cauſa metri.

Frigida vix cœlo noctis deceſſerat vmbra
Cum ros in tenera pecori gratiſſimus herba eſt
Incumbens tereti damon ſic cœpit oliuæ
Naſcere præqꝫ diem veniens age lucifer almum
Coniugis indigno nyſe decœptus amore
Dum queror & diuos, quanꝗ̄ nil teſtibus illis
Profeci, extrema moriens tamen alloquor hora
Incipe menalios mecum mea tibia verſus.

¶ Conſtr̄. (Frigida vmbra noct̄ vix deceſſerat cęlo) i. nondū erat ſol ortus (cū ros in tenera herba ē gratiſſimus pecori: damon incūbens tereti oliue).i. inclinatus ſuꝑ illā arborē (cępit).i. incepit canere ſic. ē āt carmē amatoris decepti ꝑ amicā q̄ alij nupſit vn̄ alloquit̄ luciferū ſtellā veneris cui ꝯquerit̄ de iniuria ſibi facta. O (lucifer naſcere).i. orire ⁊ preueniēs (age).i. duc (almū diē dū ego deceptus indigne amore nyſe ꝯiugis).i. quā putabā fore mihi ꝯiugē (queror ⁊ moriēs alloq̄r diuos).i. deos (extrema hora) vite mee (quāꝗ̄ nil ꝓfeci illis teſtibꝫ)

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

.i. nihil mihi ꝓfuit ꝙ puella mihi ꝑ deos iurauerat. O (mea tibia) .i. phiſtula (in
cipe mecū canere ꝟſus menalios) .i. arcadios ł quales canunt ī monte arcadie
menalo. ¶ Celū accipit hic ꝓ aere q̄ noctu fit vmbroſus. nā in celo empyreo nul — Celum
le vnq̄ ſunt tenebre. Gratus quādoq̃ dr̄ gratias agēs ł referēs. vt gratus vir. quādoq̃ — Gratus
gratus ē id qđ charus ł acceptus vt ros ē gratus pecori. Incūbere ē aliqđ ſuꝑ — Incumbere
pectore iacere. in enei. Incubuitq̃ thoro. Itē ē operā dare vt incūbe bonis ar
tibꝰ: ł in bonas artes. Lucifer ē ſtella matutina alio noīe venus quā apte ama- — Lucifer
tor alloquit. Preuenire ē an̄ aliū venire. Et hic ē temeſis. Preq̃ diē veniens — Preuenio
qr preueniens ē vna dictio q̄ cauſa metri diuidit. Almus ab alendo dr̄. vt alma — Almus
ceres. almus deus. i. q̄ alit nos. Proficere ē fructū facere. vt multū laboraui: — Proficere
ſed parū ꝓfeci. Ita ad laborantes dicemus ꝓficiatis: ⁊ nō dicet ꝓficiat vobis.
Tibia ē occoncauū cruris ⁊ ponit ꝓ phyſtula qr de tibijs formant quādoq̃ phyſtu — Tibia
le. Nō ꝙ iſte ꝟſus Incipe menalios dr̄ intercalaris qr ſepe interponit ⁊ repetit — Intercalaris
ſicut poſtea ille q̄q̃ Ducite ab vrbe domū. Menalꝰ ſit a menalꝰ de q̄ mox dicet

Menalus argutumq̃ nemus pinoſq̃ loquentes
Semper habet, ſemper paſtorum ille audit amores
Panaq̃ qui primus calamos non paſſus inertes
Incipe menalios mecum mea tibia verſus
Mopſo nyſa datur, quid non ſperemus amantes
Iungentur iam gryphes equis, euoq̃ ſequenti
Cum canibus timidi venient ad pocula damæ
Mopſe nouas incide faces, tibi ducitur vxor
Sparge marite nuces, tibi deſerit heſperus oetam
Incipe menalios mecum mea tibia verſus.

¶ Conſtru. (Menalus) ille mōs (habet ſꝑ argutū) .i. ſonoꝝ nemus ⁊ (pinos lo
quētes) .i. reſonātes ⁊ ille menalus (audit ſꝑ amores) .i. amatoria carmina (pa
ſtoꝝ: ⁊ ille audit pana) q̄ pan (p̄mus nō paſſus ē calamos eſſe inertes) qr p̄mus
ipe fecit phyſtulas de calamis (nyſa) illa puella pulchra (dat mopſo) illi deformi
viro (q̄d nos amantes nō ſperemus) .i. nihil ē qđ nō ſperemus futurū poſtq̄ tā
turpis vir tā pulchrā duxit vxorē (gryphes iungent iā equis) .i. erūt amici equo
rū quoꝝ hoſtes ſolēt eſſe ⁊ (timidi damę venīēt ad pocula cū canibꝰ) .i. federa-
bunt canibꝰ (ſequēti euo) .i. tpe (o mopſe incide) .i. para (nouas faces) qr (vxor
ducit tibi) .i. a te o mopſe (marite ſparge nuces heſperus) illa ſtella ſerotina (de
ſerit oetā montē tibi) .i. nox tibi deſiderata venit ¶ Menalus ē mons ī arcadia
plenus arboribꝰ ſub quibꝰ paſtores canē ſolebāt. Quid nō ſperemus ⁊c̄. Aliq̄ — Menalus
accipiūt ſperare ꝓ timere ſicut ī enei. At ſperare deos. pt tn̄ ſimpliciter accipi
vt ſit ſenſus. Si tā turpis tā pulchrā nactus ē etiā oībus amantibꝰ ſpes eſſe pt.
Gryphes ſunt aīalia in aſiatica ſcythia corpore ſiſes leonibus ſed alata q̄ aurū ⁊ — Gryphes
gemmas cuſtodiūt ⁊ hoīes illa tollere volentes diſcerpūt: ſunt etiā equis infeſti.
Mtūs fris ē gryphs. Damę ſunt q̄dā ſylueſtres capre q̄ raro manſueſcūt cū fere — Dama
dici iure nō poſſint teſte Plinio. Eſt aūt dama gn̄is incerti. nā Virgilius vſur
pat maſculine. Horatius vero fēīe. Maritus dr̄ q̄ vxorē habet. vn̄ ꝟbū marita — Maritus
re. i. marito iungere Sueto. Veſpaſianus hoſtis ſui filiā ſplendide maritauit. — Marito
Sparge mari ⁊c̄. Moris fuit olim ſpargere nuces pueris tpe nuptiarū. Oeta ē — Oeta
altus mons in grecia inter macedoniā ⁊ theſſaliā. Heſperus in fine dicet,

O digno coniuncta viro, dum deſpicis omnes
Dumq̃ tibi eſt odio mea fiſtula, dumq̃ capellæ

Hirſutumq́ꝫ ſupercilium, prolixaq́ꝫ barba
Nec curare deum credis mortalia quenq̃
Incipe menalios mecum mea tibia verſus
Sepibus in noſtris paruam te roſida mala
Dux ego veſter eram, vidi cum matre legentem
Alter ab vndecimo tum me iam ceperat annus
Iam fragiles poteram a terra contingere ramos
Vt vidi vt perij, vt me malus abſtulit error
Incipe menalios mecum mea tibia verſus.

¶ Hic inſultat puelle q̃ turpẽ virũ nacta ẽ: dũ ſp̄reuit meliorẽ. Conſtru. O (nyſa ꝯiuncta viro digno) .i. q̃ tu digna es ꝯiungi (dũ deſpicis) .i. ſpernis (oẽs) alios ⁊ dũ (mea phyſtula ẽ tibi odio) .i. tu odis muſam meã (⁊ dũ capelle mee) ſunt tibi odio (⁊ hirſutũ ſupciliũ meũ ⁊ ꝓlixa barba) mea ſũt tibi (odio) .i. ſp̄reuiſti doctũ/diuitẽ/⁊ fortẽ virũ: nã ſupciliũ ⁊ barba ꝓlixa ſunt ſigna virilis roboris (nec credis quẽq̃ deũ curare mortalia) .i. humanas res (ego vidi te paruã) .i. cũ parua eſſes (legentẽ roſida mala in noſtris ſepibꝫ) .i. hortis (cũ matre) tua qꝛ (erã dux vr̄) .i. ego ducebã vos in hortos (annus alter) .i. ſecundus (ab vndecimo) anno (ceperat) .i. ſuſceperat me (iã tũ) .i. agebã annũ decimũtertiũ (poterã ꝯtingere) .i. attingere (iã fragiles ramos a terra) .i. ego ſtãs ſup terrã (vt vidi) .i. ſtatim vidi (vt perij) .i. qualiter ł quantũ perij ⁊ (vt malus error) .i. amor (abſtulit me) .i. inpotentẽ me fecit.

Dignus
Deſpicio
Supercilium
Cilium
Prolixus

¶ Dignus ẽ id qđ meritus. vt dignus laude. dignus cruce. i. meritus laudẽ ⁊ crucẽ. Deſpicere q̃nq3 ẽ ſpernere ſicut hoc loco. q̃nq3 ẽt deorſum videre. vt in eneĩ. Cũ iuppiter ethere ſummo deſpexit mare veliuolũ terraſq3 iacentes. Supciliũ ẽ infima pars frontis crinita ſupra oculũ. nã ciliũ dr̄ ſuperius tegimẽ oculi. Accipit̄ ꝓ grauitate ⁊ ꝓ ſupbia ⁊ ꝓ altitudine. Prolixus dr̄ longus ł largus: quaſi porro laxus.

Nunc ſcio quid ſit amor, durus in cotibus illum
Iſmarus aut rhodope, aut extremi garamantes
Nec noſtri generis puerum nec ſanguinis edunt
Incipe menalios mecum mea tibia verſus
Seuus amor docuit natorum ſanguine matrem
Commaculare manus, crudelis tu quoq́ꝫ mater
Crudelis mater magis, an puer improbus ille
Improbus ille puer, crudelis tu quoq́ꝫ mater
Incipe menalios mecum mea tibia verſus.

Nũc inuehit̄ in amorẽ q̃ adeo crudelis ẽ. Conſtrue. (Nũc ſcio) .i. experior (qđ amor ſit) .ſ. libidinoſus (iſmarus aut rhodope) illi montes (aut garamãtes) illi hoĩes (extremi) .i. in fine mũdi habitãtes (edũt) .i. ꝓducũt illũ (puerũ) .i. amorẽ (i duris cotibꝫ) .i. ſaxis puerũ dico nõ (nr̄i) .i. humani (gñis) nec nr̄i (ſanguinis) .i. nature nr̄e (ſeuus) .i. crudelis amor (docuit matrẽ) .ſ. medeã (ꝯmaculare manus) ſuas (ſanguine natoꝝ) .i. filioꝝ (quoq3) .i. etiã tu mr̄ q̃ feciſti hoc (eras crudelis) Deĩn querit an crudelior fuerit amor ſuadens an mr̄ ꝑficiens tñ nefas. Mr̄ ne fuit (magis crudelis an ille puer) .i. amor fuit magis (improbus) Deĩn rñdet. ille puer fuit improbꝰ ⁊ (quoq3 tu mater) fuiſti crudelis.

Amor

¶ Amor ſcđm Platonẽ ẽ deſideriũ pulchri. Et ẽ triplex amor. ſ. diuinus q̃ ẽ optimus, huma

nus q̄ ē bonus. ferinus q̄ malus ē: immo peſſimus. Primus amor vulgatius vocat̄ charitas. Secundus vero dilectio. Tertius āt furor. De tertio hoc amore q̄ venereus ē hic loquit̄ poeta. Qui furioſus amor qualis ꝛ quantus ſit is demū ſcit q̄ expertus ē. Cos ē durus lapis ꝛ ꝓprie in q̄ ferrū acuit̄. Garamantes ſunt populi barbari in finib' aphrice vltra getulos. Seuus amor docuit. Medea filia aetę regis colchoꝝ Iaſoni nupſit: poſtea cū Iaſon aliā duxiſſet medea filios occidit: qđ ſcelus poeta partim amori aſcribit: partim crudelitati medeę. Amor vocat̄ puer ꝛ nūc amor accipit̄ ꝓ filio veneris q̄ cupido etiā vocat̄ ꝛ pingitur puer nudus/cecus/ꝛ alatus q2 iſte amor facit hoīes pueros. i. ſtultos inuerecundos/cecos/ꝛ inſtabiles.

Cos
Garamantes
Medea
Cupido

Nunc & oues vltro fugiat lupus, aurea duræ
Mala ferant quercus, narciſſo floreat alnus
Pinguia corticibus ſudent electra mirice
Certent & cygnis vlulæ, ſit tityrus orpheus
Orpheus in ſyluis, inter delphinas arion
Incipe menalios mecum mea tibia verſus.
Omnia vel medium fiant mare, viuite ſyluæ
Preceps aerij ſpecula de montis in vndas
Deferar, extremum hoc munus morientis habeto
Deſine menalios iam deſine tibia verſus

¶ Tandē hic deceptus amor ex impatientia aī optat oīa puerti. Conſtru. (Lupus fugiat nūc oues vltro). i. ꝑ ſe ꝛ nō fugatus (dure quercus ferāt) nūc (aurea mala: alnus floreat narciſſo). i. ferat illū florē (myrice ſudent ex corticib') ſuis (pinguia electra ꝛ vlulę certēt cū cygnis Tityrus) ruſticus (ſit orpheus) optimus vates (orpheus ſit in ſyluis). i. inter ſyluas (Arion) ille vir ſit (inter delphinas ꝛ oīa fiant mediū mare). i. pereāt diluuio. O (ſylue venite). i. valete ego (deferar preceps). i. deorſum (in vndas de ſpecula aerij). i. alti (montis) O nyſa (habeto hoc extremū munus morientis). i. hoc faciā ꝓpter te. O (tibia deſine iā menalios ꝟſus. ¶ Vltro ſit ſponte ꝛ nō coacte. Vn̄ vltroneus. i. ſpontaneus ꝛ voluntarius. Sudare cū accō ꝯſtructū ſit aliqđ ſudando emittē. vt Chriſtus aquā ꝛ ſanguinē ſudauit. ita hic quoq3. Electrū ē metallū de q̄ ſit lapides attrahentes paleas. Fluit āt electrū ex quibuſdā pineis arborib' in inſulis ſeptentrionalis oceani apud germanos. vocat̄ alio noīe ſuccinū. Vlula ē auis nocturna Vn̄ vlulare. i. flebilē ſonū ꝓferre ſicut vlula. Arion citharedus ex inſula leſbo: cū in diuerſis regionib' arte ſua multas opes collegiſſet ꝛ in patriā redire vellet/ naute auro eius inhiantes eū occidere parauerūt: q̄ ꝯperto ipſe citharizauit tā dulciter vt allectus e fundo maris ſit delphin: in quē inſiliens ipſe peruenit ad terrā a delphine vectus. Delphinas ē grecus accūs pluralis: ſicut heroas. vide ſupra. Preceps quaſi ꝓ caput. i. deſcendens. Vn̄ precipitare deijcere. Etiā preceps dr feſtinus. vt in ęnei. Precipites vigilate viri. Itē preceps dr inconſideratus ꝛ vehemens. Specula ē locus altus vn̄ poſſumus ꝓſpicere. Vn̄ ſpeculari. i. ꝯſiderare/ꝓſpicere/cuſtodire.

Vltro
Sudare
Electrum
Succinum
Vlula
Arion
Preceps
Specula
Speculor
Alphesibeus

Hæc damon, vos quæ reſponderit alpheſibœus
Dicite pierides, non omnia poſſumus omnes
Effer aquam, & molli cinge hæc altaria vitta
Verbenaſq3 adole pingues & maſcula thura
Coniugis vt magicis ſanos auertere ſacris

Experiar ſenſus,nihil hic niſi carmina deſunt
Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite daphnim
Carmina vel cœlo poſſunt deducere lunam
Carminibus cyrce ſocios mutauit vlyſſis
Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis
Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite daphnim.

¶ Nūc poeta refert carmē alpheſibei dī. Conſtrue (Damon) cecinit hęc p̄dicta
(o pierides) .i. muſę (vos dicite) ea q̄ (alpheſibeus r̄ñderit) .i. poſt damonē can
tauerit (nos oēs nō poſſumus oīa) .i. nemo p̄t oīa. Sequit̄ carmē alpheſibei ca
pharmaceutria nentis ꝙ q̄dā mulier pharmaceutria .i. venefica ꝉ incātatrix amatū ſibi virū car
minibꝫ magicis allexerit. Et totū hoc carmē ꝯtinet ꝟba illius mulieris loquen
tis ad amaryllidē miniſtrā ſuā ſic (effer aquā (ꝛ cinge hęc altaria molli vitta: ꝛ
adole) .i. īcende (pingues ꝟbenas) illas herbas ꝛ thura maſcula) .i. meliora vt
experiar auertē ſanos ſenſus ꝯiugis) .i. viri quē cupio ꝯiugē (magicis ſacris)
.i. ſacrificijs (ſanos āt) .i. nō amantes (nihil deeſt hic niſi carmina) .i. incantatio
nes deſunt (o mea carmina ducite daphnim ab vrbe ad meā domū carmina) .i. in
cantamēta (ꝉ) .i. etiā (p̄nt deducere lunā de cęlo circe) illa mulier (mutauit) in fe
ras (ſocios vlyſſis: anguis frigidus) .i. malus (rumpit̄ in pratis cantando) .i. ꝑ
Vitta incantationē. O mea carmi. du. ꝛc. Iſte ē ꝟſus intercalaris. ¶ Vitta ē faſcia ꝉ
pepulū q̄ capilli colligant̄ a vinciendo dictū. Vittis vtebant̄ olim ſacerdotes ꝛ
Verbena ipa victima. vñ apud Iuue. legit̄ vittata ſacerdos. Verbena ē q̄dā herba. Ado
Adolere lere ē creſcē. in ęnei. Tu facito mox cū matura adoleuerit ętas Sis memor. Iñ
Maſculum adoleſcēs ꝛ adultus. etiā ē colē. vt in. ſ. ęnei. Flammis adolē penates. Itē incē
Thus dere vt hoc loco. Maſculū thus vocat̄ qḋ ē ſubalbidū/rotundū/pingue/lene/
Magus frāgibile/odoratius. Magus lingua pſarū ſapiēs dꝛ ſed gręce magos dꝛ incā
Magia tator: ꝛ magia incantatio. Iñ magicus a ū. vt ars magica. Circe filia ſolis fuit
Circe incantatrix vł venefica q̄ hoīes in beſtias mutabat ſuis incantamentis. Quidā
Vlyſſes putāt fuiſſe meretricē q̄ ſuis blanditijs hoīes allectos impulit turpit̄ ꝛ beſtialit̄
viuē. Vlyſſes fuit q̄dā prudēs dux grecoꝝ ad troiā q̄ expugnata domū nauiga
ret multa ꝑtulit aduerſa ꝛ decē annos errauit vt ē apud Homerū.

Terna tibi hæc primum triplici diuerſa colore
Licia circumdo,terq; hæc altaria circum
Effigiem duco,numero deus impare gaudet
Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite daphnim
Necte tribus nodis ternos amarylli colores
Necte amarylli modo,& veneris dic vincula necto
Ducite ab vrbe domum &c.
Limus vt hic dureſcit,& hæc vt cæra liqueſcit
Vno eodemq; igni,ſic noſtro daphnis amore
Sparge molam & fragiles incende bitumine lauros
Daphnis me malus vrit,ego hanc in daphnida laurum
Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite daphnim.

¶ Conſtru. Ego (circūdo tibi p̄mū hęc terna licia) .i. tria fila (diuerſa triplici co
lore ꝛ duco effigiē) .i. ſtatuā (ter circū hęc altaria qꝛ deus gaudet impare nume
ro) .i. amat numerū ternariū. O (amarylli necte ternos colores) .i. licia tricolo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ria (tribꝫ nodis) o (amarylli necte mō: ⁊ dic ego necto vincula veneris vt) i. ſicut (hic limus dureſcit) .i. fit durus (⁊ hęc cera liqueſcit) .i. fit liquida (vno ⁊ eodē igni) .i. ꝑ eundē ignē: daphnis ſubaudi dureſcat ⁊ liqueſcat ſic (amore nr̄i: ſparge molā) .i. farinā (⁊ incēde fragiles lauros cū bitumīe malus daphnis vrit me) .i. efficit vt amore ardeā (ego vero hanc laurū in daphnida) .i. ꝯtra daphnidem.

¶ Litiū dr̄ filū q̄ ſtamē implicat̄ ł alligat̄. Liciatoriū vero ē teres lignū cui alligat̄ ſtamē. Altaria circū ē anaſtrophe: ſicut tpa circū. Effigies dr̄ imago ab effingo. Jn̄ effigiare .i. formare ad effigiē. Limus ē humida terra. Jn̄ limoſus limo plenus. Limus ma mū: ē oblitus. Vno eodēq; igni: hic ē ſyſtole qr̄ o qđ lōgū ē breuiat̄ in dictione eodē. Jta apud Propriū. Nō eodē ferro ſtillet vterq; cruor. Poteſt etiā eſſe ſyneresis .i. ꝯtractio: ita vt ea legat̄ vna ſylla. Mola dr̄ farina cū ſale q̄ ſpargebat̄ hoſtia. vn̄ fit immolare vbū ꝓ ſacrificare. Bitumē ē tenax ⁊ viſcoſus limus q̄ naſcit̄ in quibuſdā lacubus ſyrie: ⁊ habet naturā ꝓximā ſulphuri. A quibuſdā vocat̄ ſtercus demonis.

Licium
Liciatorium
Effigies
Effigiare
Limus
Syſtole
Mola
Bitumen

Talis amor daphnym qualis cum ſeſſa iuuencum
Per nemora atq; altos quærendo bucula lucos
Propter aquæ riuum viridi procumbit in herba
Perdita nec ſere memini decedere nocti
Talis amor teneat, nec ſit mihi cura mederi
Ducite ab vrbe domum &c.
Has olim exuuias mihi perfidus ille reliquit
Pignora chara ſui, quæ nunc ego limine in ipſo
Terra tibi mando, debent hæc pignora daphnim
Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite daphnim.

¶ Conſtrue (Talis amor) teneat (daphnim: q̄lis amor ē cū bucula) .i. iuuenis vacca (feſſa querendo iuuencū) .i. taurū (ꝑ nemora atq; altos lucos ꝓcūbit in viridi herba ꝓpter) .i. ꝓpe (riuū aque: ⁊ ipa bucula ꝑdita) .i. amore vexata non (meminit decedere ſerę nocti) .i. a nocte (talis amor teneat daphni nec ſit mihi cura mederi) .i. ſuccurrē ei (ille ꝑfidus) .i. infidelis daphnis (reliquit mihi olim has exuuias) .i. veſtes (q̄ eſſent chara pignora ſui) .i. ſue reuerſionis (q̄ pignora o terra ego nūc mando tibi in ipo limine hęc pignora debent) nobis reddere (daphnim) Talis amor daphni: vbū teneat qđ hic deeſt: poſtea ſupplet̄ ibi Talis amor teneat. ¶ Feſſus dr̄ exhauſtus labore corporis aut aī: ⁊ iungit̄ abltō ⁊ qn̄q; gtō. vt feſſus rerū. Bucula dr̄ iuuenis vacca: nā ē diminutiuū a bos: ⁊ ſcribit̄ vno c: qđ ſi duo c ſcribas buccula ſit paruā buccā. Decedere ſerę nocti. decedo regit dtm̄ q̄ reſoluit̄ ꝑ abltm̄: aut certe ponit̄ abſolute. nā Priſciano autore quidā dtī ponunt̄ abſolute. vt ſorti/ruri/veſperi. Mederi ē dare medelā. Lic. Philoſophia medet̄ animis. Exuuie ſt̄ veſtes aut arma quibꝫ exuimur ꝑ armis. in ęnei. Hectore q̄ redit exuuias indutus achillis. Jtē ſt̄ pellē quā anguis exuit. Perfidus q̄ fidē nō ſeruat. Jnfidus āt ꝓducta q̄ nō ē fidus. Mandare ē ꝯmittere. Terē. Huic mandes ſi quid recte curatū velis.

Feſſus
Bucula
Buccula
Medeor
Exuuie
Perfidus
Jnfidus
Mando

Has herbas, atq; hæc ponto mihi lecta venena
Ipſe dedit mœris, naſcuntur plurima ponto
His ego ſæpe lupum fieri & ſe condere ſyluis
Mœrim, ſæpe animas imis exire ſepulchris
Atq; ſatas alio vidi traducere meſſes

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ducite ab vrbe &c.
Fer cineres amaryllí foras riuoq; fluentí
Tranſq; caput iace, ne reſpexerís, his ego Daphnim
Aggrediar, nihil ille deos, nil carmina curat
Ducite ab vrbe &c.
Aſpice, corripuit tremulis altaria flammis
Sponte ſua, dum ferre moror, cinis ipſe, bonum ſit
Neſcio quid certe eſt & hylas in limine latrat
Credimus, an qui amant ipſi ſibi ſomnia fingunt
Parcite, ab vrbe venit, iam parcite carmina daphnis

¶ Cõſtru. (Meris) ille vir (ipſe dedit) mihi (has herbas atq; hec venena lecta) .i. collecta (mihi) .i. ꝓpter me in (ponto plurima) venena (naſcunt̃ in ponto) .i. illa regione (ego vidi ſepe merim fieri lupũ his venenis) .i. virtute hoꝝ venenoꝝ & vidi merim (ↄdere ſe ĩ ſyluis) & ego vidi meri (exire) .i. euocare (aĩas ex imis ſepulchris atq; vidi eũ traducere) .i. transferre (alio) .i. ad aliũ locũ (meſſes) .i. ſegetes (ſatas) .i. ſeminatas (o amarylli fer cineres foras iace) .i. ꝓice (fluenti riuo) .i. in fluuiũ trans caput ne reſpexeris ego aggrediar daphnim his cineribꝫ (ille nihil curat deos & nil curat carmina) .i. incantationes (aſpice) cinis ipſe (corripuit) .i. rapuit (altaria tremulis flammis ſua ſponte) .i. ꝑ ſe (dũ moror ferre) .i. portare (ſit bonũ) .ſ. ſignũ (certe neſcio q̃d ẽ: & hylas) ille canis (latrat in limĩe credimus) .ſ. daphni venire (an illi q̃ amãt) .i. amore correpti ſt̃ fingũt ſibi ſomnia) .i. putãt id eſſe qđ nõ ẽ. O (carmina parcite) .i. ceſſate (iã) q2 (daphnis venit ab vrbe). ¶ Pontus ẽ quedã regio orientalis vltra ↄſtantinopolim dicta a quadã parte maris q̃ vocat̃ pontus. Et nõ q2 pontus ꝓ mari ẽ generis maſculini: ſed ꝓ regione fẽi generis. Venenũ dr̃ qcq̃d inſumit̃ ad immutandũ ſtatũ corporis aut mentis. Eſt ergo bonũ venenũ .ſ. medicina: ẽ & malũ venenũ qđ vſitatius vocat̃ venenũ. Cio .i. voco ł moneo. Jñ accio aduoco: & excio euoco &c. Gentiles credebãt aĩas defunctoꝝ in ſepulchris eſſe. Alio aduerbiũ ẽt ad aliũ locũ. Tremulus ẽt id qđ tremens. vt tremula vox. tremula manus.

Pontus
Venenum
Cio. Accio
Excio
Alio
Tremulus

Aecloga. ix. Colloquuntur Lycidas & Mœris.

Lycidas

Quo te meri pedes, an quo via ducit in vrbem

Meris

O lycida viui peruenimus, aduena noſtri
(Quod nunq̃ veriti ſumus) vt poſſeſſor agelli,
Diceret, hæc mea ſunt, veteres migrate coloni
Nunc victi triſtes, quoniam ſors omnia verſat
Hos illi, quod non bene vertat, mittimus hædos.

¶ Hec ecloga ſcribit poeta periculũ qđ ſibi impenderat ab ario centurione q̃ eũ nolentẽ agrũ tradere ꝓpe occidiſſet. Inducit̃ ergo meris miniſter Virgilij portans hedos centurioni. Ad quẽ merim veniens lycidas quidã alius ruſticus: eũ ſic interrogat. Conſtru. O (meri q̃ pedes) ſubaudi (ducũt te an) .ſ. illuc ducũt te (q̃ via ducit in vrbẽ) mantuã. Reſpondet meris (O lycida nos peruenimus viui) .i. diu viuendo (vt aduena) .i. alienus (poſſeſſor) noſtri (agelli diceret hec bona) ſunt mea. O (veteres coloni migrate) .i. diſcedite (qđ) .ſ. infortuniũ (nunq̃ ſumus veriti) .i. nunq̃ fuit nobis timor illius infortunij qđ accidit. Hos (victi mittimus triſtes nũc illi) aduene poſſeſſori (hos hedos qđ nõ bñ vertat)

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

.ſ.qd ſit ei in malū(qm ſors).i.fortuna ꝟſat oia).Quod te meri ꝛc̄.hic ē zeugma a poſteriori.i.qꝛ ꝟbū ducit ꝯuenit cū vltimo ſuppoſito:ꝛ nō cū priori.Primū q̄ ē interrogatiuū:alterū vero relatiuū.¶Vereor ſit timeo.Plini.Multi famā:pauci ꝯſcientiā verent̄.Agellus dr̄ paruus ager.Nā ab ager ſit agellus ꝑ diminutionē:ſicut a culter cultellus.Migrare ē mutare domiciliū:l' alio ire cauſa habitandi.Colonus q̄ colit terrā.vñ colonia.i.multitudo colonoꝝ:l' oppidū bello occupatū:q̄ miſſi ſunt noui cultores l' habitatores.Quod nō bñ vertat:aut intelligit̄ ſuppoſitū deus l' ſors:aut actiuū ꝟbū ꝓ paſſiuo ponit̄.vt in.ij.ęnei.Nox humida cęlo pręcipitat.Verſare ē frequenter vertere. Vereor Agellus Migrare Colonus Colonia Verſare

Certe æquidem audieram qua ſe ſubducere colles Lycidas
Incipiunt,molliq́ꝫ iugum demittere cliuo
Vſq́ꝫ ad aquam,& veteris iam fracta cacumina fagi Meris
Omnia carminibus veſtrum ſeruaſſe Menalcam
Audieras,& fama fuit,ſed carmina tantum
Noſtra valent lycida tæla inter martia,quantum
Chaonias dicunt aquila veniente columbas
Quod niſi me quacunq́ꝫ nouas incidere lites
Ante ſiniſtra caua monuiſſet ab ilice cornix
Nec tuus hic mœris,nec viueret ipſe menalcas

¶Lycidas admiratus expulſionē Virgilij ait.Conſtrue(Eq̄dē audierā vr̄m menalcā).i.virgiliū(ſeruaſſe carminib9).i.ꝑ poemata ſua(oia loca agelli q̄).i.ꝑ quē locū(colles incipiūt ſubducere).i.remouere ſe(ꝛ incipiūt demittere).i.deorſum mittē(iugū).i.altitudinē(molli cliuo).i.deſcendere in planiciē(vſqꝫ ad aquā ꝛ ad cacumina veteris fagi.iā fracta)Rñdet meris.O lycida(audieras)hoc(ꝛ fama fuit).i.hoies dicebāt virgiliū ſeruaſſe ſuū agrū:ſed o(lycida)nr̄a(carmina tm̄ valēt inter martia).i.bellica tela(quantū dicūt chaonias colūbas valere).i.poſſe(aquila veniente).i.qñ ꝯtra eas venit aquila(qd niſi cornix ſiniſtra).i.ſedēs ad ſiniſtrā(monuiſſet me añ).i.prius(ab ilice caua incidē).i.remouere(nouas lites).ſ.ꝯtra centurionē(quacūqꝫ).i.quocūqꝫ mō(nec hic tuus meris viueret:nec ipſe menalcas viueret).i.ꝛ ego ꝛ ꝟgilius eſſemus occiſi Cliuus
¶Cliuus dr̄ paruus mons Ouidi.Arduus i valles ꝑfora cliuus erat.Demittere ē deorſuꝫ mittere.in geor.Quiqꝫ ſat̄ largū cęlo dimittit̄ imbrē.Chaonia ē pars epiri q̄ ē regio gręcie:in chaonia fuit magna ſylua noīe dodonia ī q̄ multe erāt colūbe q̄ appellant̄ chaonie.Mars a poet̄ dr̄ deus belli ꝛ ꝓ bello ponit̄ vñ martius.i.bellicus l' ad martē ꝑtinens.vt martius populus.martia tela. Demitto Chaonia Mars Martius

Heu cadit in quenq̄ tantum ſcelus,heu tua nobis Lycidas
Pene ſimul tecum ſolacia rapta Menalca
Quis caneret nymphas,quis humum florentibus herbis
Spargeret,aut viridi fontes induceret vmbra
Vel quæ ſublegi tacitus tibi carmina nuper,
Cum te ad delicias ferres Amaryllida noſtras
Tityre dum redeo(breuis eſt via)paſce capellas
Et potum paſtas age Tityre,& inter agendum
Occurſare capro(cornu ferit ille)caueto.

¶ Lycidas audito periculo qḋ imminuerat Virgilio q̄ſi tm̄ ſcelus exhorrēs p̱ apoſtrophē alloquit̄ ipm̄ abſentē. Conſtru. (Heu tm̄ ſcelus) occidēdi tm̄ virū (cadit in quēq̈ hoīem). i. p̄t quiſq̈ eſſe q̄ tm̄ malū cogitare audeat (heu menalca). i. o virgili (tua ſolatia). i. dulcia carmina (pene rapta nobis ſimul tecū). i. cū te: nā ſi tu eſſes occiſus (quis caneret nymphas). i. nullus eſſet q̄ pulchra carmina ſcriberet (quis ſpargeret humū florentib' herbis). i. nullus eſſet q̄ laudaret carminib' claros viros (aut quis induceret). i. tegeret fontes (viridi vmbra) hoc ē: nullus eſſet etiā q̄ doctos extolleret (ł) quis caneret (carmina q̄ ſublegi tibi tacitus). i. clā tibi furatus ſum (nup̱ cū ferres te). i. res ad amaryllida (delicias noſtras). i. ad illā comē amicā ł ad vrbē romā. Etiā ſequit̄ breue carmē qḋ lycidas dicit ſe abſtuliſſe virgilio neſciēti (o tityre paſce capellas dū). i. donec (redeo: q2 via mea ē breuis) ⁊ o tityre (age potū) i. duc ad potandū (capellas paſtas). i. poſtq̈ paſte ſt̄ (⁊ inter agendū). i. cū ages capellas potū (caueto occurſare capro) q2 (ille ferit cornu) p̱ caprū intelligit̄ hic Arius centurio: quē poeta romā vadēs noluit a ſuis irritari.

Scelus
Sceleſtus
Scelerare
Pene. Cano.
Lego
Sacrilegus
Inter
Ferio
Referio
Parentheſis

¶ Scelus ē peccatū ł peſſimū opus. vn̄ ſceleſtus q̄ ſcelus p̱petrauit. Itē ſcelerare. i. ſcelere maculare. In. iij. ęnei. Parce pias ſcelerare manus. Pene ſt̄ fere. vt pene cecidiſſem. pene dixiſſem. Cano qn̄q3 ē id qḋ cāto. qn̄q3 ſt̄ poetice deſcribo. vt Arma virūq3 cano. qn̄q3 vaticinor. vt ipa canas oro. Legere qn̄q3 ſt̄ furari. vn̄ fit nomē ſacrilegus qḋ ſt̄ eū q̄ ſacra furatus ē. Idē ſt̄ ꝯpoſitū eius ſublego. Plau. in mil. Clā patrū ſublegerūt ſermonē. Inter prepoſitio cū gerūdio ꝯſtructa pulchre ponit̄ p̱ dū vt petrus venit inter prandendū. i. dū prandebamus. Ferire ē p̱cutere Inn̄ referire Terē. Me ſeruulū q̄ referire nō audebat vicit. Nō in his trib' v̄ſib' duas parentheſes. primā (breuis ē via) alterā (cornu ferit ille). Parentheſis ē interpoſitio nō neceſſaria: ſed tn̄ apta.

Meris — Immo hæc quæ varro necdum perfecta canebat
Varre tuum nomen, ſuperet modo mantua nobis
Mantua ve miſeræ nimium vicina cremonæ
Cantantes ſublime ferent ad ſydera cigni
Sic tua cyrnæas fugiant examina taxos
Sic cythiſo paſtæ diſtentent vbera vaccæ

Lycidas — Incipe ſi quid habes, & me fecere poetam
Pierides, ſunt & mihi carmina, me quoq3 dicunt
Vatem paſtores, ſed non ego credulus illis
Nam neq3 adhuc vario videor nec dicere cynna
Digna, ſed argutos inter ſtrepere anſer olores

¶ Meris affert aliud carmē pulchrius a Virgilio ſcriptū di. Conſtru. (immo) quis caneret (hęc) metra (q̄) ipe menalcas (canebat Varro necdū p̱fecta). i. adhuc nō integra (o varre cigni cantātes). i. boni poete ferēt (tuū nomē ſublime ad ſydera). i. ſummis laudib' extollēt te (mō). i. ſi tm̄ (mantua ſup̱ nobis). i. maneat nobis veris poſſeſſorib' (mantua) inq̈ (vt nimiū vicina miſere cremonę) illi ciuitati: q2 p̱pter vicinitatē cremone mantua fuit ſpoliata. Tūc lycidas incēſus dulcedine carminis incepti orat merim vt amplius canat di. O meri (incipe canere ſi qd habes). i. ſi aliqḋ carmē ſcis (ſic). i. ſi cantaueris (tua exīmia). i. apes (fugiāt cyrneas taxos). i. illas arbores ⁊ (vacce) tue (paſte cythiſo diſtentēt vbera). i. dent multū lactis (⁊). i. etiā (pierides) muſę (fecerūt me poetā) q̄ſi di. ſi cantaueris r̄ndebo tibi (⁊). i. etiā (carmina ſt̄ mihi paſtores dicunt me quoq3 eſſe vatē ſed ego nō ſum credulus illis: nā neq3 videor dicere adhuc carmina

digna vario neqȝ digna cynne).i.videt̃ mihi ꝙ carmina mea nō ſꝫ adhuc tã bona vt legi poſſint ab illis doctis viris (ſed videoꝛ ſtrepere anſer inter oloꝛes).i. indoctus inter doctos. ¶ Mantua ⁊ cremona ſꝫ ciuitates in ea regione italie q̃ vulgo longobardia vocat̃. Agros cremonienſiũ cęſar dederat veteranis ſuis: q̃ agri eũ nō ſufficerẽt acceperũt etiã agros mantuanos q̇ vicini erãt. Cyrnos ē inſula in liguſtico mari alio noīe coꝛſica in q̃ multe ſꝫ taxi arboꝛes q̃ mel amarũ faciũt Ergo taxi dicunt̃ cyrnee.i.abundantes in cyrno. Taxus ē arboꝛ dura ⁊ ſine ſucco q̃ venenoſa putat̃. Credul⁹ q̇ cito credit Naſo. Credula res amoꝛ ē. Varius ⁊ Cynna erãt docti viri tempoꝛibꝫ Virgilij q̇ ſolebant alioꝝ ſcripta coꝛrigere Sed varrus fuit alius vir potens eodẽ tpe. Anſer ē auis q̃ vulgo vocat̃ auca qđ nō ē latinũ. Oloꝛ ē auis alba q̃ etiã cygnus appellat̃: ſed cygnus ē grecũ: oloꝛ latinũ. Ab oloꝛ fit oloꝛinus: a cygnus cygneus e longa Ouidi. Iã mea cygneas imitant̃ tpa plumas. Oloꝛ ꝓpter longitudinẽ colli dulciter canit: ⁊ maxime cũ moꝛiturus ē. Anſer aũt nō canit ſed ſtrepit.

Mantua
Cremona
Cyrnos
Taxus
Credulus
Varius
Cinna
Anſer
Oloꝛ
Cygnus
Cygneus

Id quidem ago, & tacitus licida mecum ipſe voluto — Meris
Si valeam meminiſſe, neqꝫ eſt ignobile carmen
Huc ades o Galathea, quis eſt nam ludus in vndis
Huc ver purpureum, varios hic flumina circum
Fundit humus flores, hic candida populus antro
Imminet, & lente texunt vmbracula vites
Huc ades, inſani feriant ſine littora fluctus.

¶ Conſtru. (Ago q̇dē id).i.volo canere (⁊ o lycida ego ipſe voluto mecũ).i. cogito ſup hoc (tacitus).i.cũ taceo (ſi valeã meminiſſe).i.in memoꝛiã adducẽ (neqȝ ē ignobile carmẽ).i.valde nobile carmẽ eſt. Et iã ſequit̃ carmẽ qđ traduxit Virgilius ex theocrito ⁊ ſꝫ ꝟba polyphemi ciclopis ad galatheã nymphã (o galathea ades).i.veni huc (nã quis ludus ē in vndis in quibꝫ ver purpureũ).i.flo reũ (ē hic: humus fundit hic varios flores circũ flumina candida populus imminet hic antro).i.pendet ſup antrũ (⁊ lente vites texũt).i.ꝯponũt (vmbracula .i.vmbras. O galathea (ades huc ⁊ ſine).i.ꝑmitte vt (inſani fluctus feriãt littora) his ꝟbis cyclops conat̃ allicere nymphã ad ſe ex aqua: ē enĩ galathea nympha fluminalis. ¶ Voluto ſcat frequẽter voluo. Eſt enĩ frequentatiue foꝛme. Ver ē ꝑma pars anni.ſ.inter hyemẽ ⁊ eſtatẽ: ⁊ ē anni principiũ dictũa veniendo qꝛ tũc oīa veniũt.i.naſcunt̃ ⁊ creſcũt. Incipit̃ ãt ver qñ ſol Arietẽ ingredit̃ .ſ.in Martio. Imminere ẽt impẽdeo ꝉ inſto. vt pluuia imminet. moꝛs imminet nobis Vmbraculũ ē res q̃ facit vmbrã. vt vitꝭ ē vmbraculũ: ē etiã id qđ vmbra Inſanus dr̃ furioſus q nō ē ſane mentꝭ. Laboꝛ etiã dr̃ inſanus q̇ fuit ab inſano

Galathea
Voluto
Imminere
Vmbraculum.
Inſanus
Lycidas
Meris

Quid? quæ te pura ſolum ſub nocte canentem
Audieram, numeros memini ſi verba tenerem
Daphni quid antiquos ſignorum ſuſpicis ortus
Ecce dyonei proceſſit cæſaris aſtrum
Aſtrum quo ſegetes gauderent frugibus, & quo
Duceret apricis in collibus vua colorem
Inſere daphni piros, carpent tua poma nepotes
Omnia fert ætas, animum quoqꝫ, ſæpe ego longos
Cantando puerum memini me condere ſoles
Nunc oblita mihi tot carmina, vox quoqꝫ moerim

Iam fugit ipſa, lupi mœrim videre priores
Sed tamen iſta ſatis referet tibi ſæpe Menalcas

¶ Lycidas rogat merim vt canat aliud carmē qđ cū ille inchoaſſet oblitū ſe dicit pre ſenectute. ait lycida. Conſtrue (Quid) dicis de illis carminibꝫ (q̄ audierā te ſolū canentē ſub pura) .i. ſerena nocte (memini nūeros) .i. modulos vł notas illoꝝ carminū (ſi tenerē) .i. ſi ſcirē ꝟba. Tūc meris incipit illud carmē qđ ē de aſtro ceſaris (O daphni qđ ſuſpicis) .i. aſpicis (antiquos hortus ſignoꝝ) .i. ſyderū (ecce aſtrū ceſaris dionei) .i. ducentꝭ origenē a venere (ꝓceſſit) .i. illuxit (aſtrū inꝗ̄ q̄) .i. ꝑ qđ (ſegetes gauderēt frugibꝫ) .i. ꝓferrēt multas fruges (ꝛ q̄ vua duceret colorē) .i. fieret matura (in collibꝫ apricis) .i. calidis vł apertis. O (daphni inſere piros nepotes) .i. poſteri tui (carpēt poma tua) .i. nō laborabis ꝓ alienis ſed ꝓ tuis. Nūc omiſſo carmīe meris ꝯqueriꝰ de ſenectute ſua ꝑ quā oblitus ſit carmina (etas longa) .i. ſenectus (fert) .i. aufert oīa bona corporis (quoqꝫ) etiā (aufert aīm) .i. memoriā ego (memini me puerū) .i. cū puer eſſem (ſepe ꝯdere) .i. finire ſolitū (longos ſoles) .i. dies (cantādo) .i. cū carminibꝫ hoc ē cū eſſem iuuenis tot carmina ſciebā vt ſepe canerē ꝑ totū diē (tot carmina ſūt oblita mihi nūc ipā vox fugit quoqꝫ iā merim) .i. amiſſa ē mihi (lupi videre merim priores) .i. abſtulerūt mihi loquelā (ſed tñ menalcas referet tibi iſta) carmina (ſatis ſepe). ¶ Nūerus aū dictū ē. Nā ſenſus ē. Nūeros memini ſi ꝟba tenerē. Suſpicio quaſi ſurſum video Tulli. Rex ſuſpexit in celū. Dione fuit mater veneris. Vñ dioneus .i. ꝑtinēs ad dionē. Julius ceſar voluit originē ſuā ducere a Julo filio enee filij veneris. Aſtrū grece latine dr̄ ſidus vł celeſte ſignū. Aſter vero ſtella dr̄. Vñ aſteriſcus parua ſtella. Poeta narrat hic rē geſtā. Nā cū Auguſtus celebraret ludos funebres de morte iulij ceſaris: apparuit ſidus crinitū ꝑ dies ſeptē qđ dixerūt ſidus ceſaris. Apricus dr̄ aptus ꝛ ſole gaudēs. Hora. Quicquid ſub terra ē in apricū ꝓferet etas. Hinc apricari .i. ad ſolē caleſcere. Inſero ſupra. Oblitus poniꝰ hic paſſiue ideoqꝫ iungiꝰ dtō: nam actiue poſitū vult gtm̄ ł accm̄. Lupus ſi prior videat hoiez facit eū raucū: qđ ꝛ Plini. aſſerit: ꝙ cū dicimus. lupus me vidit prior: ſco me raucū eſſe. vñ etiā cū quis venit ꝓpter quē tacere oportet dicimus. Lupus ē in fabula. qđ Terē. hꝫ ꝛ Cice.

Numerus
Suſpicio
Dione
Aſtrum
Aſter
Aſteriſcus
Apricus
Apricari
Oblitus
Lupus

Lycidas

Cauſando noſtros in longum ducis amores
Et nunc omne tibi ſtratum ſilet æquor, & omnes
Aſpice ventoſi ceciderunt murmuris auræ
Hinc adeo media eſt nobis via, namqꝫ ſepulchrum
Incipit apparere bianoris, hic vbi denſas
Agricolæ ſtringunt frondes, hic mœri canamus
Hic hædos depone, tamen veniemus in vrbem
Atſi nox pluuiam ne colligat ante veremur
Cantantes licet vſqꝫ minus via ledet, eamus

Meris

Cantantes vt eamus, ego hoc te faſce leuabo
Deſine plura puer, & quod nunc inſtat agamus
Carmina tum melius cum venerit ipſe canemus.

¶ Hic lycidas valde inſtat vt meris canat ſed ille dolore aī impeditus recuſat. Conſtru. O meri (cauſando) .i. cauſas allegando (ducis amores noſtros in lōgū) .i. differs noſtra deſideria (ꝛ oē equor ſtratū) .i. quietū (ſilet tibi) .i. vt melius cantes (ꝛ aſpice oēs aure ventoſi murmuris) .i. oēs venti ſonori (ceciderūt

adeo).i.certe(media via)vſq; ad mantuã ē nobis hic).i.ab hoc loco(nã ſepul-chrũ bianoris)illius viri(incipit apparere).i.videri.O(meri canamus hic vbi agricole ſtringũt).i.colligãt(denſas frondes depone hedos hic).i.ſedeamus hic:q2 quamuis ſederimus:tñ veniemus in vrbẽ(aut ſi veremur ne nox añ colligat pluuiã).i.ſi timemus ne pluat circa noctẽ(licet vt eamus cantantes vſ q;).i.ſp:q2(via minus ledet)nos cantantes(ego leuabo te hoc faſce).i.portabo ꝓ te hedos(vt eamus cantãtes).i.vt canas inter eundũ.Tũc meris reſpondet.O(puer).i.puerilis hõ(deſine plura).i.noli iſta nunc querere(⁊ agamus id qđ inſtat nũc).i.cogitemus de his rebus q̄ magis neceſſarie ſunt. ¶Cauſari ē cauſis ꝓbare.In epiſtola Pauli.Cauſati ſumus oẽs fuiſſe ſub peccato. Etiã ē cauſas allegare vel excuſare.Silere ē plus q̄ tacere:nã q̄ tacet nõ loquit:q̄ ſilet nullũ facit ſonũ.Aura eſt proprie ſplendor Hora.Tua ne retardat aura maritos Hinc aurũ dicit:⁊ aurora ponit ꝓ vento.vt hic.⁊ aere.vt in enei. Si veſcit aura etherea Itẽ ꝓ fauore.vt in.vj.Nimiũ gaudes popularibꝫ aues Bianor fuit ꝯditor vrbis mantue:qui alio noĩe ocnus vocabat:filius mantue filie tireſie vatis.Stringere ē ligare.vñ aſtringere alligare ⁊c.Seruius tñ interpretat ſtringere amputare decutere.Faſcis ē onus colligatũ vt portet Faſciculus paruus faſcis.Et qm̃ añ ꝯſulẽ romanũ lictores portabãt faſces virgarũ ꝓ inſignibꝫ:qñq; accipimus faſces ꝓ ꝯſolatu.vt in georgi.Illũ nõ populi faſces:nõ purpura regũ Flexit:⁊ infidos agitans diſcordia fratres.

Cauſari
Sileo
Taceo
Aura
Bianor
Ocnus
Stringo
Faſcis
Faſciculus
Faſces

Aecloga.x.de inſano amore Cornelij Galli.

EXtremum hunc arethuſa mihi concede laborem
Pauca meo gallo,ſed quæ legat ipſa lycoris
Carmina ſunt dicenda,neget quis carmina gallo
Sic tibi cum fluctus ſubter labere ſicanos
Doris amara ſuam non intermiſceat vndam
Incipe ſollicitos galli dicamus amores
Dum tenera attondent ſymæ virgulta capellæ
Non canimus ſurdis,reſpondent omnia ſyluæ.

¶Cornelius Gallus aſinij pollionis filius orator ⁊ poeta celeber.pmo fuit inter amicos auguſti a q̄ ꝯſtitutus ē pmus egipti prefectus.Poſtea tñ ob ſuſpitionẽ quaſi ꝯtra ceſarẽ ꝯiuraſſet occidit.De huius galli inſano amore hec ecloga tractat.Et pncipio poeta inuocat ſiculã muſam:q2 theocritus:quẽ Virgilius in hoc libro ſequit ſiculus fuit.Conſtru.O(arethuſa)tu nympha(ꝯcede mihi hunc extremũ laborẽ pauca carmina ſunt dicenda meo gallo)illi viro(ſed q̄ carmina ipſa lycoris)illa mulier legat(quis negat gallo carmina).i.quis non ſcriberet carmina de illo viro.O aretuſa(incipe.canere ſic amara doris).i.illa dea maris(nõ intermiſcat tibi ſuã vndã cũ labere).i.flues(ſubter fluctus ſicanos).i.ſub ſiculo mari(dicamus).i.cantemus(ſollicitos).i.nimios ꝉ ſollicitudine plenos(amores galli dũ ſime capelle attendẽt).i.tondẽt(tenera virgulta nõ canimus ſurdis q2 ſylue rñdent oĩa)i.reddũt nr̃a ꝟba ꝑ echo.Arethuſa ſm fabulas fuit virgo venatrix quã alpheus fluuius achaie amabat Cũq; eã amatorie ꝓſequeret ipa fugiens ⁊ auxiliũ diane petens in fontẽ mutat q̄ ē in ſicilia circa vrbẽ ſyracuſas:nã illuc ꝑ ſecretos meatus ſubmarinos ꝑuenit de grecia hoc ē qđ paulo poſt dr.Sic tibi cũ fluctus ⁊c.Lycoris ē nomẽ mulieris quam gallus adamauit.At illa Antonium ſequens in caſtra grauiter afflixit gallum

Gallus
Arethuſa
Lycoris

Sicanis — Sicania vocat̃ ſicilia. vñ ſicanus. i. ſiculus ł ſiciliēſis. Doris filia oceani ꝛ vxo
Doris — vxor neri. accipit̃ ꝓ mari. Solicitus ē valde anxius ꝛ valde curās. vñ ſolicitudo ni-
Solicitus — mia cura. Simus ḋr incuruus ł depreſſus naribꝫ. vñ ꝛ ſimia noīatur. Ouidius
Simus — quoqꝫ ſimā capellā appellauit. Suſtinet immundū ſima capella derē. Virgul
Virgultum. — tū ē virga vel frutex.

Quæ nemora, aut qui vos ſaltus habuere puellę
Naiades, indigno cum gallus amore periret
Nam neqꝫ parnaſi vobis iuga, nam neqꝫ pindi
Vlla moram fecere, neqꝫ aoniæ aganippæ
Illum etiam lauri, etiam fleuere myricæ
Pinifer illum etiam ſola ſub rupe iacentem
Menalus, & gelidi fleuerunt ſaxa licæi.

¶Conſtr. O (puelle naiades). i. o nymphę (q̃ nemora aut q̃ ſaltus habuē vos)
. i. ī quibꝫ nemoribꝫ aut ſaltibꝫ fuiſtis (cū gallus periret amore indigno). i. male
(nā neqꝫ vlla iuga ꝑnaſi) illius mont̄ (neqꝫ vlla iuga pindi) mont̄ fecert̃ vobis
morā). i. tenuerūt vos (neqꝫ aganippe). i. ille fons (aonię) illius regionis. ſ. fe-
Nemus — cit vobis morā etiā lauri fleuerūt illū gallū (etiā myrice) fleuert̃ illū (etiā mena
Saltus — lus) ille mons (pinifer). i. q̃ pinos fert. ſ. fleuit (illū iacentē ſub ſola rupe). i. de-
Naiades — ſerto ſaxo (ꝛ ſaxa gelidi lycei) illius frigidi mont̄ fleuert̃ illū gallū. ¶ Nemus
Oreades — ḋr ſylua in q̃ pecora paſcunt̃: qꝛ nemo grece ē̃t paſco. Saltus āt ē ſylua denſior
Pindus — vbi fere ſaliūt. etiā ē actio ſaliendi. Naiades ꝓprie ſt̃ nymphe fontiū ſed hic ac
Aganippe — cipit̃ generaliter. nā nymphe montiū ꝓprie dicunt̃ oreades. Pindus ē mons in
Lyceus — theſſalia. Aganippe ē fons in aonia muſis dicatus q̃ ab eo vocant̃ aganippe-
Gelidus — des. Liceus ē mons in arcadia. Gelidus. i. frigidus ꝛ fit a noīe gelu.

Stant & oues circum noſtri nec penitet illas
Nec te pœniteat pecoris diuine poeta
Et formoſus ouis ad flumina pauit adonis
Venit & opilio, tardi venere ſubulci
Vuidus hyberna venit de glande menalcas
Omnes vnde amor iſte rogant, tibi venit Apollo
Galle quid inſanis inquit, tua cura licoris
Perqꝫ niues alium perqꝫ horrida caſtra ſecuta eſt.

¶Conſtru. (Et oues ſtant circū) gallū (nec penitet illas nr̃i). i. oues letant̃ de
nobis q̃ ſcripſimus de eis: ꝛ o (diuine). i. magnus poeta galle nō (peniteat te pe
coris). i. nō erubeſcas de ouibꝫ (ꝛ). i. etiā (formoſus adonis pauit ouis). i. oues
(ad flumina). i. ꝓpe aquas (ꝛ). i. etiā (opilio). i. cuſtos ouiū venit tardi ſubulci
venere ad gallū (menalcas) ille vir (vuidus). i. madidus ł pinguis (de hiberna
glande). i. q̃ colligit̃ in hieme) oēs p̄dicti rogāt). i. interrogāt gallū (vñ ſit amor
iſte). i. tā vehemēs ł tā turpis (apollo venit tibi). i. ad ꝯſolandū te: ꝛ apollo (in-
quit). i. dixit. O (galle q̃d inſanis lycoris tua cura). i. amica tua ꝑ q̃ ſoles tantā
gerē curā (ſecuta ē aliū) virū (ꝑ niues ꝛ ꝑ horrida caſtra) hoc ē: ipā nihil curat
te ſed potius antoniū quē ſecuta ē etiā in loca frigida ꝛ horrida. ¶ Poete di-
Diuini poete — cunt̃ diuini Plato. ꝛ Cice. teſtibꝫ: qꝛ ſine diuino afflatu nemo fit bonus poeta.
Adonis filius cynare regis ex myrrha filia q̃ cū p̄re neſciente ꝯcubuit. Adonis
Adonis — āt formoſiſſimus adoleſcēs fuit amatus a venere ꝛ tandē interēptus ab apro.
vñ inſtituta ſt̃ ei feſta in quibꝫ eius mortē flebāt gentiles qḋ etiā ꝓpheta teſt

Ezechiel. Opilio dr cuſtos ouiũ quaſi ouilio ꝛ cauſa metri mutat o primũ in u qꝛ opilio corripito. Subuculus q̇ ſues paſcit. Tardus dr q̇ nõ ē feſtinus vel q̇ nõ eſt ingenioſus. Uuidus dr interius madidus. vñ vua. Serui. hic interpretat ꝑ pinguis. ſ. impinguatus glandibus. Hibernus eſt hyemalis. vt hiberna ſiligo. Caſtra ſunt tentoria militũ: vel ipſi milites. Unde Jacob videns angelos dixit. Caſtra dei ſunt hec.

Opilio
Subulcus
Tardus
Uuidus
Hibernus
Caſtra

Venit & agreſti capitis ſyluanus honore
Florentes ferulas & grandia lilia quaſſans
Pan deus archadie venit, quem vidimus ipſi
Sanguineis ebuli bacchis minioq̧ rubentem
Et quis erit modus inquit, amor non talia curat
Nec lachrymis crudelis amor, nec gramina riuis
Nec cythiſo ſaturantur apes, nec fronde capelle.

¶ Conſtru. (Syluanus venit etiã agreſti honore capitꝭ). i. hñs ſertũ in capite (quaſſans). i. quatiens (florẽtes ferulas) eas herbas (ꝛ grandia lilia pan deus arcadie venit) ad gallũ (quẽ) pana nos (ipi vidimꝰ rubentẽ ſanguineis baccis). i. fructibꝫ (ebuli) illius arboris ꝛ rubentẽ (minio) illo colore (ꝛ pan inquit) ad gallũ (quis erit modus). ſ. triſtitie tue (amor nõ curat talia) opa qualia tu facis (crudelis amor nõ ſaturat lachrymis nec gramina ſaturant riuis). i. irrigatione (nec apes ſaturant cythiſo). i. illa herba (nec capelle ſaturant fronde). Syluanus vocat a poetis deus ſyluarꝫ ꝛ agrorꝫ. Ferula ē arbuſcula ł frutex quidã: cuius ligno qꝛ leuiſſimũ eſt ſenes vtunt baculo. Eſt etiã ꝟberaculũ ludimagiſtrorꝫ a feriendo dictũ. Bacca ē frutex lauri olee ꝛ corni: ſed hic ꝑ acino ponit. Nam acini ſunt grana vue ſambuci/ebuli. Ebulus ē arbuſcula ſimilis per oĩa ſambuco: ſed breuior. Miniũ ē ruber color.

Syluanus
Ferula
Bacca
Acinus
Ebulus
Minium

Triſtis at ille tamen cantabitis arcades inquit
Montibus hæc veſtris ſoli cantare periti
Arcades, o mihi tum q̃ molliter oſſa quieſcent
Veſtra meos olim ſi phyſtula dicat amores
Atq̧ vtinam ex vobis vnus, veſtriq̧ fuiſſem
Aut cuſtos gregis aut mature vinitor vue
Certe ſiue mihi phyllis, ſiue eſſet amintas
Seu quicunq̧ furor, quid tum ſi fuſcus amintas
Et nigre viole ſunt, & vaccinia nigra
Mecum inter ſalices lenta ſub vite iaceret
Serta mihi phillis legeret, cantaret amintas
Hic gelidi fontes, hic mollia prata liquori
Hic nemus, hic ipſo tecum conſumerer æuo
Nunc inſanus amor duri me martis in armis
Tela inter media, atq̧ aduerſos detinet hoſtes
Tu procul a patria, nec ſit mihi credere tantum
Alpinas ah dura niues, & frigora rheni

Me ſine ſola vides, ah te ne frigora lędant
Ah tibi ne teneras glacies ſecet aſpera plantas
Ibo, & chalcidico quæ ſunt mihi condita verſu
Carmina, paſtoris ſiculi modulabor auena.

¶ Hic inducit gallus rñdere prędictis ꝯſolatoribꝫ. Deinde lycoridē alloquit̄.
Conſtrue. (At ille) gallus (inquit triſtis: o arcades) q̄uis amore ego pereā tñ
vos cantabitis (hęc) mea mala in (veſtris montibꝫ: o arcades qui ſoli eſtis periti
cantare: q̄ꝫ molliter oſſa tūc quieſcēt mihi: ſi vr̄a phyſtula dicet olim) .i. poſthac
(meos amores) .i. ſi cantabitis de grandi amore meo erit oſſibꝫ meis grande ſo
latiū (atqꝫ vtinā fuiſſem vnus ex vobis ⁊ fuiſſem aut cuſtos vr̄i gregis aut vini
tor maturę vuę: certe ſiue phillis eſſet mihi) amica (ſiue amintas eſſet mihi) ami
cus (ſeu quicūqꝫ furor) .i. amor ł amaſius (qd̄ tū) .i. tūc ē (ſi amyntas ē fuſcus)
.i. niger (⁊ viole ſt̄ nigre ⁊ vaccinia ſt̄ nigra: phillis iaceret mecū inter ſalices:
ſub lenta vitę phillis legeret) .i. colligeret mihi ſerta ⁊ amyntas cantaret mihi.
Deiñ apoſtrophat ad Lycorim amicā dī. O lycori (gelidi fontes ſt̄ hic ⁊ mollia
prata ſt̄ hic: nemus ē hic) ego (ꝯſumerer tecū hic ipſo ęuo) .i. vitā meā finirē hic
tecū (inſanus amor detinet nūc me in armis) .i. inter arma (duri martis: atqꝫ in
ter media tela) .i. in medio telorꝫ (atqꝫ inter hoſtes aduerſos) .i. ad nos ꝯ̄ſos.
Iſtud intellige nō q̄ gallus erat in caſtris: ſed q̄ lycoris illic erat corpore: gal
lus ibi ſe eſſe fatet̄ aīo. ſequit̄ (Ah dura lycoris tu ſola ſine me ꝓcul a patria vi
des niues alpinas) .i. alpiū (⁊ frigora rheni) .i. q̄ ſt̄ circa rhenū (nec ſit mihi cre
dere tm̄ nefas: ah ne frigora lędāt te: ⁊ ne aſpera glacies ſecet tibi teneras plā
tas) .i. pedes (ibo ⁊ modulabor) .i. cantabo (auena) .i. fiſtula (ſiculi paſtoris) .ſ.
theocriti (carmina q̄ ſt̄ ꝯdita mihi) .i. ꝯpoſita a me (chalcidico ꝟſu) .i. de eupho
Olim rione chalcidenſi poeta. ¶ Olim qñqꝫ ſt̄ quondā ł prius ⁊ ſic requirit ꝟbū prę
teriti tp̄is. Hora. Olim trūcus erā ficulnus: inutile lignū. Qñqꝫ ſt̄ poſthac ⁊ re
quirit ꝟbū futuri tp̄is vt hic. Vr̄a meos olim ⁊c̄. qñqꝫ ſt̄ tā diu tūcqꝫ petit ꝟbū
Vinitor pn̄tis tp̄is ꝑlini. Olim nullas mihi ep̄las mittis. Vinitor dr̄ q̄ vinū pręparat ł
Furor vineā regit. Furor ꝓ amore turpi ponit̄ q̄ plenus ē furore. Alpes ſt̄ alti montes
Alpes inter italiā ⁊ galliā atqꝫ germaniā. Iñ alpinus ad alpes ꝑtinēs ł in alpibꝫ exi
Alpinus ſtens. Chalcis eſt vrbs in inſula gręcie q̄ euboia dr̄ ex chalcide fuit euphorion
Chalcis poeta: cuius libros gallus tranſtulit in latinū: quā rē hic tangit Virgilius.

Certum eſt in ſyluis inter ſpelæa ferarum
Malle pati, teneriſqꝫ meos incidere amores
Arboribus, creſcent illæ, creſcetis amores
Interea mixtis luſtrabo menalla nymphis
Aut acres venabor apros, non me vlla vetabunt
Frigora, parthenios canibus circundare ſaltus
Iam mihi per rupes videor, lucoſqꝫ ſonantes
Ire, libet partho torquere cydonia cornu
Spicula, tanq̄ hæc ſint noſtri medicina furoris
Aut deus ille malis hominum miteſcere diſcat.

¶ Oſtendit ex his ꝟbis galli quanta ſit leuitas ⁊ inconſtantia in amantibꝫ. nā
gallus multa ac diuerſa ſtatuit: ſed tandē cuncta damnat. Conſtru. (Certū ē mi
hi) .i. omnino decreui (malle pati) hāc miſeriā (in ſyluis inter ſpelęa) .i. ſpelun
cas ferarū: ⁊ certū ē (incidere) .i. inſculpere (meos amores teneris arboribꝫ il
le) arbores (creſcēt) ⁊ vos amores (creſcetis) cū arboribꝫ (interea) .i. poſtea (lu

ſtrabo menala).i.circuibo illū montē(mixtus).i.ſociatus(nympha:aut venabor).i.capiā(acres apros:vn̄ vlla frigora vetabūt me circundare caniƀ parthenios ſaltus).i.ſyluā illius montis(videor mihi iam ire).i.videt̄ mihi ꝙ eo ꝑ(rupes).i.montes ſaxoſos:⁊ ꝑ(lucos).i.arbores ſonantes(libet mihi torquere).i.iacere(cydonia ſpicula).i.cretenſes ſagittas(partho cornu).i.parthico arcu(tanꝗ̄ hęc)opa(ſint medicina).i.leuamē(nr̄i furoris).i.ꝑturbationis(aut tanꝗ̄ ille deus).i.amor(diſcat miteſcere malis hoīm)hoc ē amor ita crudelis ē vt nullis miſeriis hoīs moueat̄. Spelęū grecū nomē ē ſ̄cās id qḋ ſpelūca. Venari ē feras capere.vn̄ venator ⁊ venabulū. Parthenius ē mons arcadie:dictus a ꝟginiƀ illic venari ſolitis:q̄r parthenos grece dr̄ virgo. Alij dicūt flumē eſſe. Cydon ē vrbs in inſula creta vbi ſ̄t optimi calami ad ſagittas faciendas. Parthi populus orientalis maxime vtunt̄ arcuƀ in prelio. Miteſcere ē mitis fieri. Mora. Nemo adeo ferus ē vt nō miteſcere poſſit. — Spelęum; Venari; Parthenius; Cydon; Parthi; Miteſco

Iam neq; hamadriades rurſus, nec carmina nobis
Ipſa placent, ipſe rurſus concedite ſyluæ
Non illum noſtri poſſunt mutare labores
Nec ſi frigoribus medijs, hebrumq; bibamus
Sythoniaſq; niues hyemis ſubeamus aquoſæ
Nec ſi cum moriens alta liberaret in vlmo
Aethiopum verſemus oues ſub ſydere cancri
Omnia vincit amor, & nos cedamus amori.

¶ Nūc gallus ſua ꝯſilia damnās dicit amorē ſuū nullo labore poſſe leuari. Et q̄r amor oīa vincit:ſe quoq; illi velle cedē. Conſtrue. (Neq; hamadriades)ille nymphę(placēt rurſus nobis:nec carmīa ipa placēt nobis:o ſylue vos ipē ꝯcedite).i.recedite(rurſus).i.iterū(nr̄i labores nō pn̄t mutare illū).ſ.amorē(nec).i.etiā nō pn̄t mutare(ſi bibamus hebrū)illū fluuiū(medijs frigoriƀ).i.in medio hyemis:⁊ ſi(ſubeamus).i.adeamus(ſythonias).i.ſcythicas(niues aquoſe hyemis)nec labores nr̄i pn̄t mutare amorē(ſi ꝟſemus)i.paſcamus(oues ęthiopū)illius ppl̄i(ſub ſydere cancri).i.qn̄ ſol ē in illo ſigno ł q̄ ęthiopia ſita eſt ſub cancro(cū liber).i.cortex(moriēs aret in alta)vlmo(amor vincit oīa)ꝫ etiā(nos cedamus amori).i.ſuccumbamus amori. ¶ Hamadriades appellant̄ a poetis nymphę arboꝝ q̄ cū arboriƀ ⁊ naſci ⁊ mori dicunt̄ ab hama qḋ eſt ſimul:⁊ drys quercus. Hebrus ē frigidus in thracia fluuius. Sython ē mons in thracia niuoſus.vn̄ ſythonius.i.thraſius ł ſcythicus:q̄r thracia ē ad ſcythiā:ł pars eius. Liber ꝓprie ē interior cortex:⁊ q̄r veteres in illo ſcribebāt:ideo etiā codicē ſ̄t. Aethiopes ſunt populus niger ⁊ ardore ſolis aduſtus. Sūt autē vltra egyptū ꝓpe torridā zonā:ſub ſigno Cancri. — Hamadriades; Hebrus; Sython; Sythonius; Liber; Aethiopes

Hæc ſat erit diuæ veſtrum ceciniſſe poetam
Dum ſedet, & gracili fiſcellam texit hibeſco
Pierides, vos hæc facietis maxima gallo
Gallo, cuius amor tantum mihi creſcit in horas
Quantum vere nouo viridis ſe ſubijcit alnus
Surgamus ſolet eſſe grauis cantantibus vmbra
Iuniperi grauis vmbra, nocent & frugibus vmbræ
Ite domum ſaturæ, venit heſperus, ite capellæ.

¶ Hic Virgilius hoc opus ꝯcludit alloquēs muſas. Conſtrue. (O diue pierides).i.o muſe (erit ſat).i.ſatis (vſm poetā).i.me ꝟgiliū (cecinisse hec) predicta (dū) ipe poeta (ſedet ⁊ texit).i.ꝯponit (fiſcellā).i.vaſculū (gracili) tenui (hibiſco).i.de illa herba: o pierides (vos facietis hec) carmina (maxima).i.valde accepta (gallo Gallo) dico (cuius amor creſcit mihi in horas).i.ꝑ ſingulas horas (tm̄).i.tā valde (quantū).i.q̄ȝ valde (viridis alnus ſubijcit ſe).i.ſurſum iacet ꝉ erigit ſe (vere nouo).i.in ꝑma parte veris (ſurgamus).i.ceſſemus: qꝛ (vmbra).i.vmbroſus locus (ſolet eſſe grauis).i.noxius cantantibꝫ (vmbra iuniperi eſt grauis: ⁊ vmbre nocēt etiā frugibꝫ: o capelle ſature).i.ſaturate (ite domū quia heſperus).i.veſꝑ venit.

Fiſcella
Fiſcina
Subijcio
Grauis
Heſperus

¶ Fiſcella ē vaſculū vimineū ꝉ ſportula de viminibus facta: ⁊ ē diminutiū a noīe fiſcina qđ ſt ſportā. vt in geor. Nūc facilis rubea texat fiſcina virga. Alij a fiſcus formari putāt. De hibiſco ſupertus. Subijcere qn̄q; ſt ſubdere. vt in Pſā. Subiecit deus populos nobis. Qn̄q; ē ſurſum iacere ꝉ erigere vt hic. Quantū vere nouo ⁊c. Grauis ē ponderoſus. vt graue ſaxū. Eſt etiā id qđ moleſtus. Juuena. Jā grauis es nobis. Jtē grauis dꝛ nō ioſoſus: ſed maturus. vt grauis vir. Jtē noxius. vt hic. Heſperus ē ſtella veſꝑtina q̄ noctē aduenire denunciat. Appellaꝛ etiā veſꝑ ⁊ veſperugo. vt ē apđ Plautū. Hec adoleſcentibꝫ bonaꝝ artiū ſtudioſis ꝯſcripſi: petens ab his quibꝫ aliqđ emolumenti ꝯtulerit nr̄ labor: vt ꝉ ſemel ꝓ mea ſalute dicāt oratione dominicā cū ſalutatione virginis matris dei. Cui laus ⁊ honor in ſecula. Felix finis Amē

¶ Sequitur Tabula.

TABVLA.

☞ Index vocū in hoc vtili opere contentarū quæ litterarū ſerie annotate ſunt, nūeriſq; paginarū accommodatæ quo facile querentes ad manus habeant, ne longæ inqſitionis tedio afficiant.

Auena ij. Aruum ij	Amnis xv	¶ Bucolica quid i
Amaryllida eodem	Aequiparo eodem	Bos ij. Britanni. iiij
Auguſtus deus eodem	Apotheoſis eodem	Barbarus 4. Bauius x
Adeo vſq; adeo eodem	Aruiſū xvj. Aegle xvj	Baccar 12. Bacchus 15
Arbuſta iij. Araris iiij	Atomus xvij. Aia codē	Bitumē 25. Bruma 21
Apher eodē. Ariſta 4	Athalantha xviij	Bucula. Buccula xxv
Alliū v. Amphion eođ	Aones xix. Aonides 19	Bianor 28. Bacca 29
Aracinthus eodem	Apium. Argutus codē	¶ Calamus ij
Acteus v. Anethū vj	Areo xxj. Alcides xxij	Capella. Corylus codē
Auſter vij. Anſa ix	Abies. Abiegnus codē	Catulus iij
Achanthus eodem	Alnus 23. Amor codē	Componere eodem
Amebeū carmen codē	Arion 24. Adolere 24	Cupreſſus eodem
Arbos. Aerius codē	Agellus 26. Anſer 27	Contagium iiij
Arbutus x. Aſtyſinos x	Aſtrum. Aſter codē	Contagio. Ceſpes codē
Anguis. Aries eodem	Aſteriſcus eodem	Culmē 4. Cythiſus v
Amoris incommoda xj	Apricus. Apricari 27	Cacumen. Crudelis v
Aruū. Aſtrea codē	Aura 28. Arethuſa eođ	Cicade codē. Caſa vj
Apollo xj. Amomū x	Aſcra 19. Aganippe 28	Caſura. Cicuta eodem
Armentum xij	Adonis 28. Acinus 29	Compigo Capreolus 6
Argo. Achilles codē	Alpes. Alpinus codē	Calathus. Caſia codē
Arcadia 13. Aequus 14	Aethiopes xxx	Caltha. Canus eodem
Antrum. Alcon codē	Alio xxv. Alga xxj	Cereus codē. Cuius 7

TABVLA.

Caper viij.Carectū 8
Carex.Corimbus codē
Conon eodē.Camene 9
Congero eodem
Chinamomum x
Colocaſia xij
Cunabula.Campus xij
Conuexus xiij
Calliopea.Concedo 13
Codrus 14.Cardu⁹ 15
Candidus xvj
Crater.Ceres eodem
Cynthus.Cynthius 16
Cantharus xvij
Chorus.Compello xix
Colurnus 22. Cęlū 23
Circe 24.Credulus 25
Cilium 23. Cos xxiiij
Cupido eodem
Cio.Accio etc̄ xxv
Colonus.Colonia xxvi
Cliuus.Chaonia eodē
Cano 25.Cremona 27
Credulus.Cyrnos eoꝺ
Cinna.Cygnus eodem
Cygneus eodem
Cauſari 28. Caſtra 29
Chalcis 29.Cydon 30
Cothurnus xxij
¶Diuus iij
Dumus.Denſus v
Deniqȝ.Deſio eodē
Dirceus.Daphnis eoꝺ
Daphne 6.Dardanus 7
Depono viij.Delia ix
Driades.Donare xvj
Durare xvij
Deucalion.Dicteus 18
Dulichiū.Diſtendo xix
Decerrare xx.Defēdo 21
Dama.Dignus xxiij
Deſpicio eodē
Demitto 26.Dione 27
Doris xxviij
Diuini poete eodem
¶Ecloga 1
Exire iij.Excipere viij
Effugere x.Eruum xj
Exitium eodem
Etates quattuor eodē
Etas.Euū.Sęculū xj
Epicediū xiiij
Equiparo xv
Epitaphium xiiij
Epicurei xvij
Eurotas xix
Epanalepſis eodem
Examē xx.Echinus 21
Electrū xxiiij
Effigies.Effigiare 25
Exuuie 25.Ebulus 29
¶Fagus ij
Fatuus ij. Fętus iij
Fortunatus.Fetus iiij
Feta.Frondator eodē
Fretū eodē.Frondes v
Fumare.Formoſus eoꝺ
Faſtidiū eodem
Frondoſus.Faſtidio 7
Falx viij. Facere x
Fraga.Frigidus eodē
Faſcinū.Faſcinare xj
Flauus.Flaueſcere xij
Fuſus.Fatum xiij
Funus xv. Fęlix xvj
Fauni xvij.Fulcio xviij
Forte xix.Fęmina xx
Fetura.Focus xxj
Fuligo 21.Fraxinus 22
Feſſus.Ferio xxv
Faſcis.Faſciculus 28
Faſces eoꝺ.Ferula 29
Furor eodem
Fiſcella.Fiſcina xxx
¶Gemelli ij
Galathea iij.⁊ xxj
Gręcus vtūs codē
Germania iiij
Grex.Gortyna xviij
Grineū 19.Gemma xxj
Gratus.Gryphes xxiij
Garamantes xxiiij
Galathea 27
Gallus.Gelidus xxviij
Grauis xxx
¶Hedus iij
Hybla iiij.Hibiſcū v
Hedera viij.Herba ix
Hiacynthus eodem
Heros xij.Hilaro xvj
Hylas Hyppomanes 18
Heſperides eodem
Hedera poetarū xx
Hirſutus xxj
Hibernus xxix
Hamadriades xxx
Hebrus Heſperus eoꝺ
¶Imbuo ij
Inuidere ij. Iners iij
Infortunatus iiij
Iuncus eodem
Inſero.Informis v
Iuuenci.Iugum eodē
Iuppiter ix.⁊.xxj
Iolas x. Irritus xij
Iurgiū.Inflare xiiij
Iulius xiiij.Illaro xv
Iacchus.Iſmarus xvij
Ilex xviij.Inguen xix
Illioſus.Ilia xx
Iliacus.Inuidia eodē
Iuniperus xxj
Imber x. Iuuenca 22
Illyria xxij
Incumbere xxiij
Intercalaris ꝟſus eodē
Inſidus.Inter xxv
Imminere Inſanus 27
Imber x.⁊.xxj
¶Lentus ij
Lento.Lenteſco eodem
Leuus ij. Libertas iij
Limoſus.Limes iiij
Lacertus.Luſtrare v
Liguſtrū v. Luteus vj
Luteolus Lanugo eodē
Leena.Lea vij
Lyciſca viij.Laceſſo ix
Laſciuus.Laſciuia eoꝺ
Lucina xj.Linus xiij
Labruſca xiiij
Libare.Loliū xv
Luthū xiij. Lictos xvj
Leuis xviij. Lucus xix
Libethrides xx
Liba xxj. Liber xxx
Laurea.Lynx xxij
Lucifer xxiij.Liciū xxv
Liciatorium eodem
Lego xxvj. Limus xxv
Lupus.Lycoris xxviij
Lyceus eodem
¶Meditor ij
Muſa.Menini eodem
Męſtus iij
Myrtus vj

TABVLA.

Miſes iiij. Medea 24
Mulctra viij
Mulctrale eodem
Mora xvij. Meuius x
Mulgere hircũ eodem
Myrice xj. Merces 13
Murex. Mundus eodẽ
Marſia xiiij
Muſcus xviij
Myntius xx
Menalus. Maritus 23
Marito eodem
Meſculum thus xxiiij
Magia. Magus eodẽ
Motare xvij
Mulier. Mas xx
Mola. Medeor xxv
Mando eodem
Migrare. Mars xxvj
Martius eodem
Mantua xxvij
Minium xxix
Miteſco. xxx
¶ Nouale iiij
Nympha. Narciſſus vj
Nuces eodẽ. Ne vij
Nego. Nouerca viij
Nunc̃ ix. Natalis x
Nauticus. Nuto xiij
Nerine xxj
Naiades xvij. ⁊. xxviij
Numerus xvij. ⁊. xxvij
Nereus eodem
Nyſus xix. Nobilis 22
Nemus xxviij
¶ Ocium ij
Ouile eodẽ. Opacus 4
Oxris iiij. Obijcere 8
Orpheus ix. ⁊. xiij
Orphei xiij. Oliua xiiij
Olympus xvj
Orni xix. Ocyus xx
Ocior xx. Ora xxij
Oeta xxiij. Olor xxvij
Oblitus xxvij
Ocnus. Oreades xxviij
Opilio. Olim xxix
¶ Patulus ij
Patria eodẽ. Poſt. iij
Peculium eodem
Peculiaris eodem
Preſens eodem
Palus. Pabulũ iiij
Palumbes eodem
Pererro Parthus eod
Pan vj. Pinus iij
Phyſtula. Pomũ vj
Pruina eod. Paris 7
Pallas. Putare vij
Pecus eodem
Parcius. Proripere 8
Poculũ. Pocillũ eodẽ
Parturio. Peto ix
Phebus daphne eodẽ
Phyllida. Pollio x
Petere cornu eodẽ
Pierides eodem
Pentaphylum eodem
Precipere eodem
Preſſare. Palma eodẽ
Palmipedes xj
Pratũ xj. Pacare xij
Paternus eodem
Patricius eodem
Patrius. Paſſim eodẽ
Paulatim eodem
Pinus. Parce xiij
Phylis. Puniceus 14
Penus. Pales xv
Paliurus eodem
Pedum. Pagina xvj
Pagella. Pango eodẽ
Pergere Parnaſus 17
Pyrrha Paſiphe xviij
Prometheus eodẽ
Pretus. Pretis eodẽ
Phetontiades eodẽ
Pheton Procerus eod
Permeſſus xix
Progne eodem
Philomena eodem
Poſthabeo xxij
Poetes. Poeta xx
Priapus. Palmes xxj
Preuenio xxiij
Proficere eodem
Prolixus eodem
Preceps xxiiij
Pharmaceutria eodem
Perfidus Pontus xxv
Pene xxvj
Parentheſis eodẽ
Pindus xxviij
Parthenius xxx
Parthi eodem
Pampinus xxj
¶ Quin vij
Quoties x
Quadrupes xv
¶ Radere iij
Rupes iiij. Rapidus v
Radius viij. Rubus x
Ripa. Reijcere eodẽ
Riuus xj. Roſidus xij
Raſtrum xiij
Racemus. Roſetũ xiiij
Rhodope xvij
Rumino. Rumen xviij
Ramoſus xx
Ruſcus xxj
Reuiſere Requieſco 22
Referio xxvj
¶ Stultus iij
Serus. Septũ eodem
Summittere eodem
Salictũ. Suſurrus iiij
Suſurrare eodem
Studiũ. Spinetũ v
Serpillũ Siculus eodẽ
Succus. Subducere 7
Sacellũ. Stipula viij
Senſus ix. Sector x
Satũ x. Sicelides xj
Sicilia. Sibilla eodẽ
Saturnus eodem
Sentes. Sentus xij
Sulcus eodem
Sandix. Soboles xiij
Saliunca xiiij
Sopor xv. Satyri xvj
Sibilus. Syracuſe eod
Silenus. Sertũ xvij
Scylla nyſi xix
Scylla phorci eodem
Serius. Seta xx
Serio xxij. Sura xx
Sinus. Sardoa xxj
Sua. Solſtitiũ eodem
Stupor xxij
Stupefactus eodem
Sophocles eodem
Supercilium xxiij
Succinũ. Specula 24
Speculor eodem
Syſtole xxv
Scelus xxvj

TABVLA.

Scythis	iiij	Triſte x. Telis	xij	Vnedo. Veruex	x
Sudare	xxiiij	Tethis. Typhis	codē	Vlna xj. Vector	xiij
Sceleſtus	xxvj	Tigris. Thyaſus	xv	Vulcanus	eodem
Scelerare	eodem	Thyas. Tirſus	xv	Vir. Mulier	xx
Sacrilegus	eodem	Thalia xvj. Tereus	19	Vates. Vaticinor	codē
Suſpicere	xxvij	Thymus	xvj. z. xxj	Vaticiniū. Viuax	codē
Sileo. Stringo	xxviij	Teda. Torrens	xxj	Vitiū. Vitare	xxj
Sicania. Solicitus	eod	Timauus	xxij	Vireo eod Vltro	xxiiij
Sinius. Saltus	eodē	Tremulus	xxv	Vltroneus. Vlula	24
Subulcus	xxix	Tempora	xxij	Vitta. Verbena	eodē
Siluanus	eodem	Tibia 23. Taxus	xxvij	Vlyſſes	eodem
Spelęū. Sython	xxx	Taceo 28. Tardus.	29	Venenum	xxv
Sythonius Subijcio	30	❡ Virgilij natalis	1	Vereor. Verſare	xxvj
❡ Turbatur	ij	Vmbra. Vmbella	ij	Verſus 26. Varius	27
Tondere. Taurus	iij	Vſqueadeo	eodem	Voluto. Ver	eodem
Tigris. Tuguriū	iiij	Vrbs. Viburnū	iij	Vmbraculum	eodem
Toruus. Trado	vij	Vlmus iiij. Villa	v	Virgultum	xxviij
Tranſuerſa	viij	Veſtigiū. Vacciniū	v	Vinitor. Viuidus	xxix
Triuiū. Tute	eodē	Viola vj. Vimen	vij	Venari	xxx
Tornus	eodem	Viciſſim. Vitula	viij	❡ Zephyrus	xiiij
Theocritus	xj	Vltro. Venus	ix		

FINIS.

Impreſſum Anduerpiæ Per GVILHELMVM Vorſtermannum. Anno domini. M.CCCCC. XXI. xxix. Maij.

FINIS.

Societatis Jesu Paderb.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Th
597